

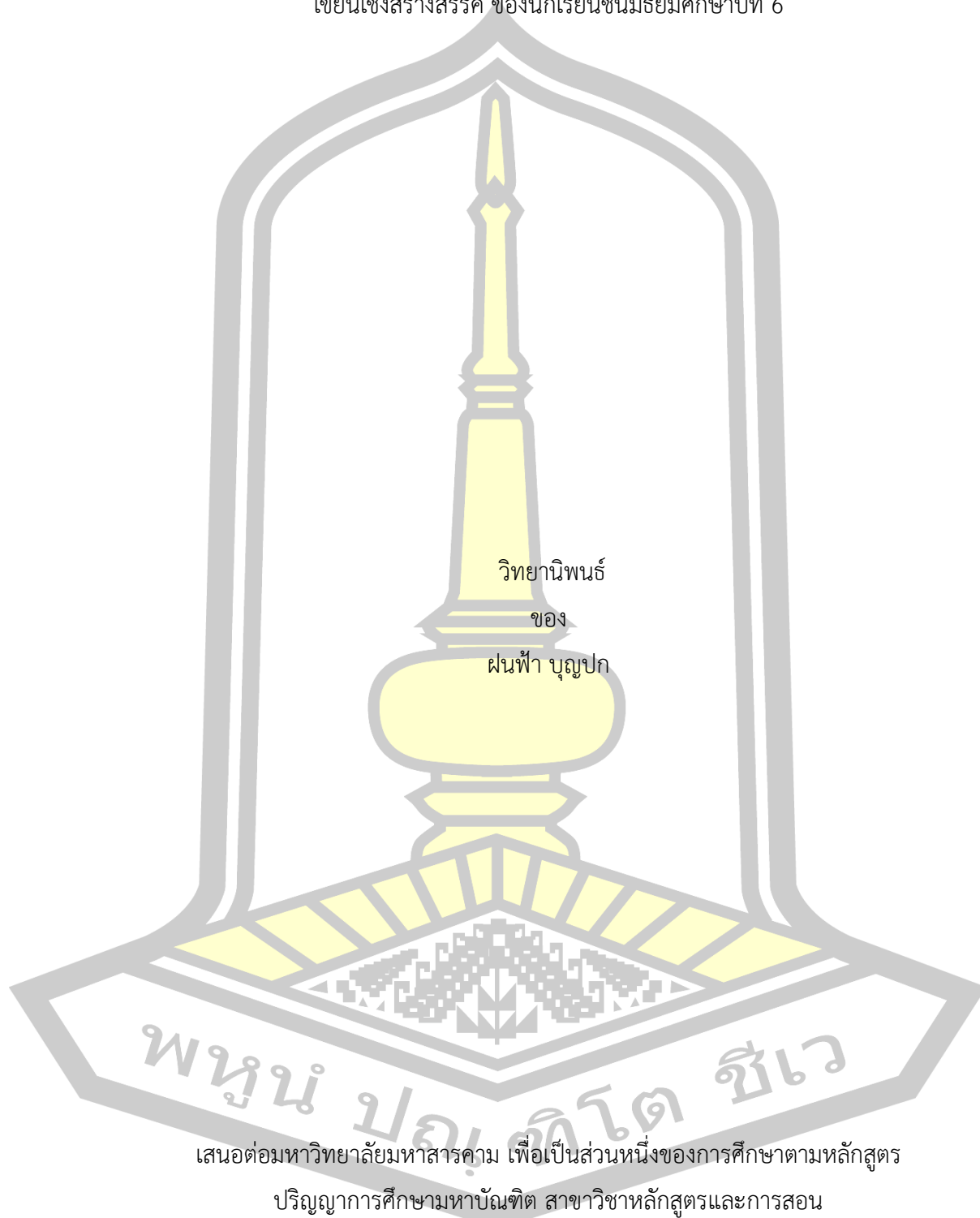
การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
เขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

วิทยานิพนธ์
ของ
ผศ. นพ. บุญปก

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กันยายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
เขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

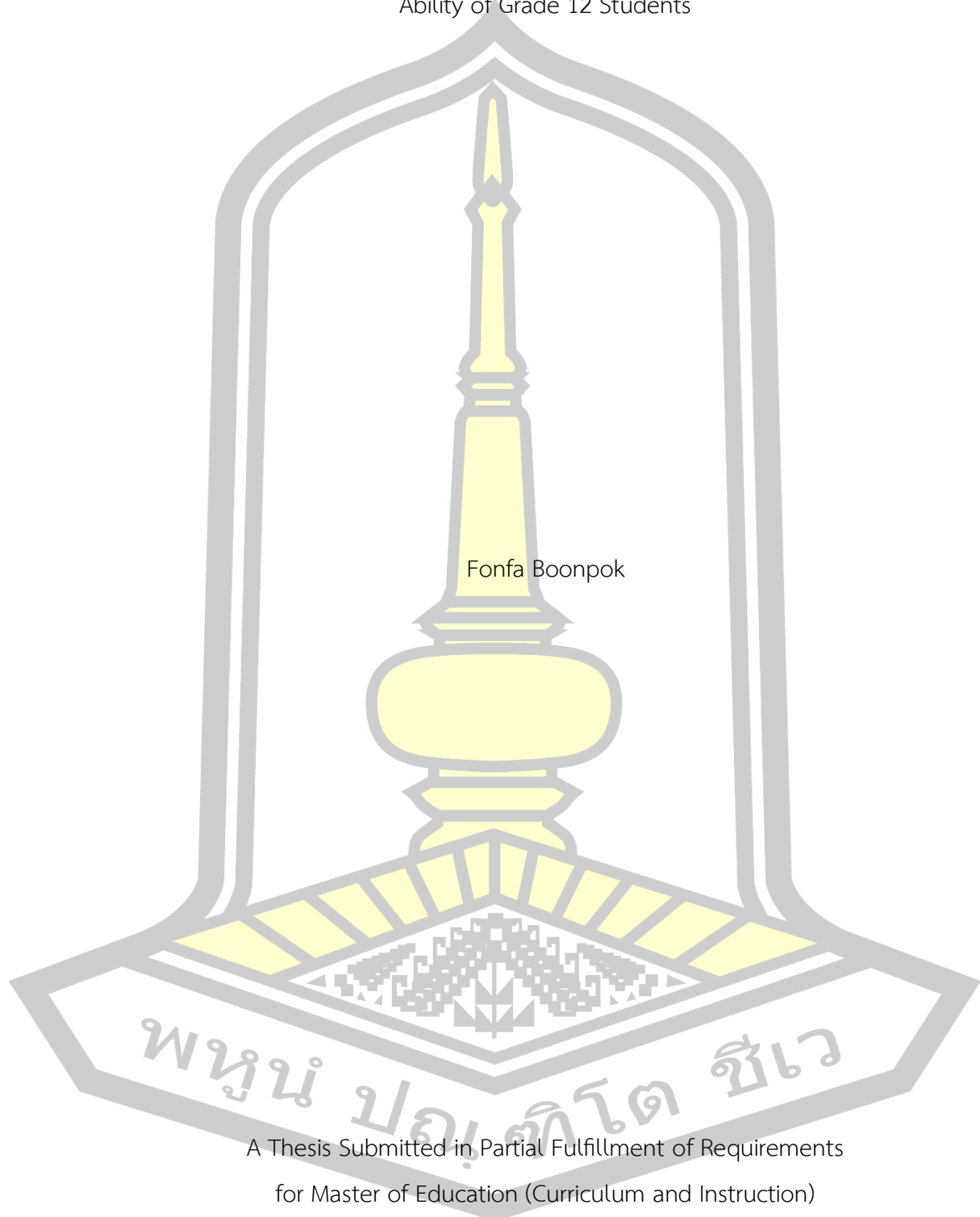
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กันยายน 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Creativity-Based Learning (CBL) with Mind Mapping to Promote the Creative Writing
Ability of Grade 12 Students

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

September 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวฝนฟ้า บุญปก
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. อัฐพล อินตะเสนา)

.....กรรมการ

(รศ. ดร. วราพร เอราวรรณ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. ดนิตา ดวงวิไล)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย ผนฟ้า บุญปก

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. อัฐพล อินตะเสนา

ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต **สาขาวิชา** หลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม **ปีที่พิมพ์** 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ 3) แบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.03/79.08

2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.59)

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน, แผนผังความคิด, การเขียนเชิงสร้างสรรค์

TITLE	Creativity-Based Learning (CBL) with Mind Mapping to Promote the Creative Writing Ability of Grade 12 Students		
AUTHOR	Fonfa Boonpok		
ADVISORS	Associate Professor Atthapon Intasena , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

ABSTRACT

The objectives of this project are to create a learning approach called creative-based learning (CBL) using mind mapping as a learning management tool. 1) To enhance the creative writing proficiency of 12th grade pupils to meet the 75/75 criteria effectively. 2) The objective is to assess the creative writing abilities of grade 12 students before and after receiving instruction in creative-based learning (CBL) using mind mapping as a teaching method. 3) The objective is to investigate the level of satisfaction among 12th grade students about creative-based learning (CBL) with mind mapping learning management. The sample group consists of grade 12 students from class 6/7 at Phattharaborphit School, located in the Muang Buriram district of Buriram province. 40 students were chosen using cluster random sampling. The research instruments encompass: 1) The educational approach of creative-based learning (CBL) was utilized, using mind mapping as a learning management tool. This approach comprised of 6 lesson plans, each lasting for a total of 12 hours. 2) The creative writing test is a 2-item subjective evaluation. 3) Evaluation of the satisfaction of grade 12 students in creative-based learning (CBL) using mind mapping learning management, consisting of 10 question items. The statistical measures utilized for data analysis encompass percentage, mean, standard deviation, and the assumption test employing a t-test (dependent sample).

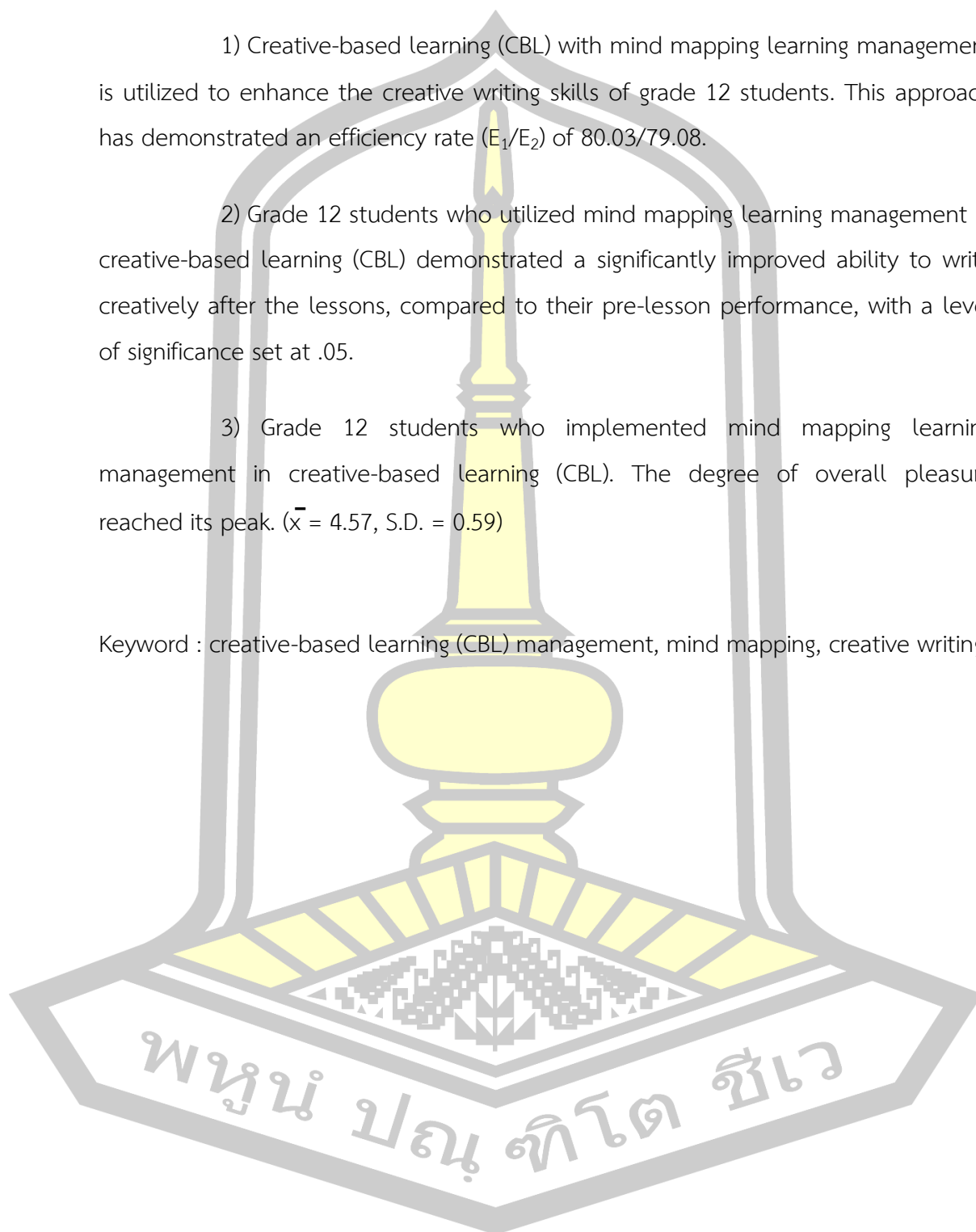
The results of the research were as follows:

1) Creative-based learning (CBL) with mind mapping learning management is utilized to enhance the creative writing skills of grade 12 students. This approach has demonstrated an efficiency rate (E_1/E_2) of 80.03/79.08.

2) Grade 12 students who utilized mind mapping learning management in creative-based learning (CBL) demonstrated a significantly improved ability to write creatively after the lessons, compared to their pre-lesson performance, with a level of significance set at .05.

3) Grade 12 students who implemented mind mapping learning management in creative-based learning (CBL). The degree of overall pleasure reached its peak. ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.59)

Keyword : creative-based learning (CBL) management, mind mapping, creative writing

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแพง ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอรารวรรณ กรรมการคุมสอบ และรองศาสตราจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะ ความช่วยเหลือ ตลอดจนตรวจสอบปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ประสิทธิ์ประสาททงสั่งสมเป็นวิชาความรู้ สติปัญญา ประสบการณ์ และแนวทางในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พูลพุทธา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธะวา คามดิษฐ์ อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ และ ดร.จิตตรา พิกุลทอง เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตลอดจนให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนความช่วยเหลือ จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร ตลอดจนคณะครูกลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนภัทรบพิตรทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสุพัฒน์ บุญปก คุณแม่ตรงจิต บุญปก คุณครูเต็มฟ้า บุญปก ที่ให้กำลังใจ สนับสนุน ความช่วยเหลือในทุกสถานการณ์ และนางสาวระพีพรรณ พลสวัสดิ์ นางสาวกรรณก จารุทรัพย์สดี ที่เป็นเพื่อนร่วมเดินทางในการทำวิจัยจนถึงจุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้และสำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

คุณค่าและประโยชน์ของการวิจัยในครั้งนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การศึกษานำส่งผลให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษาและก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

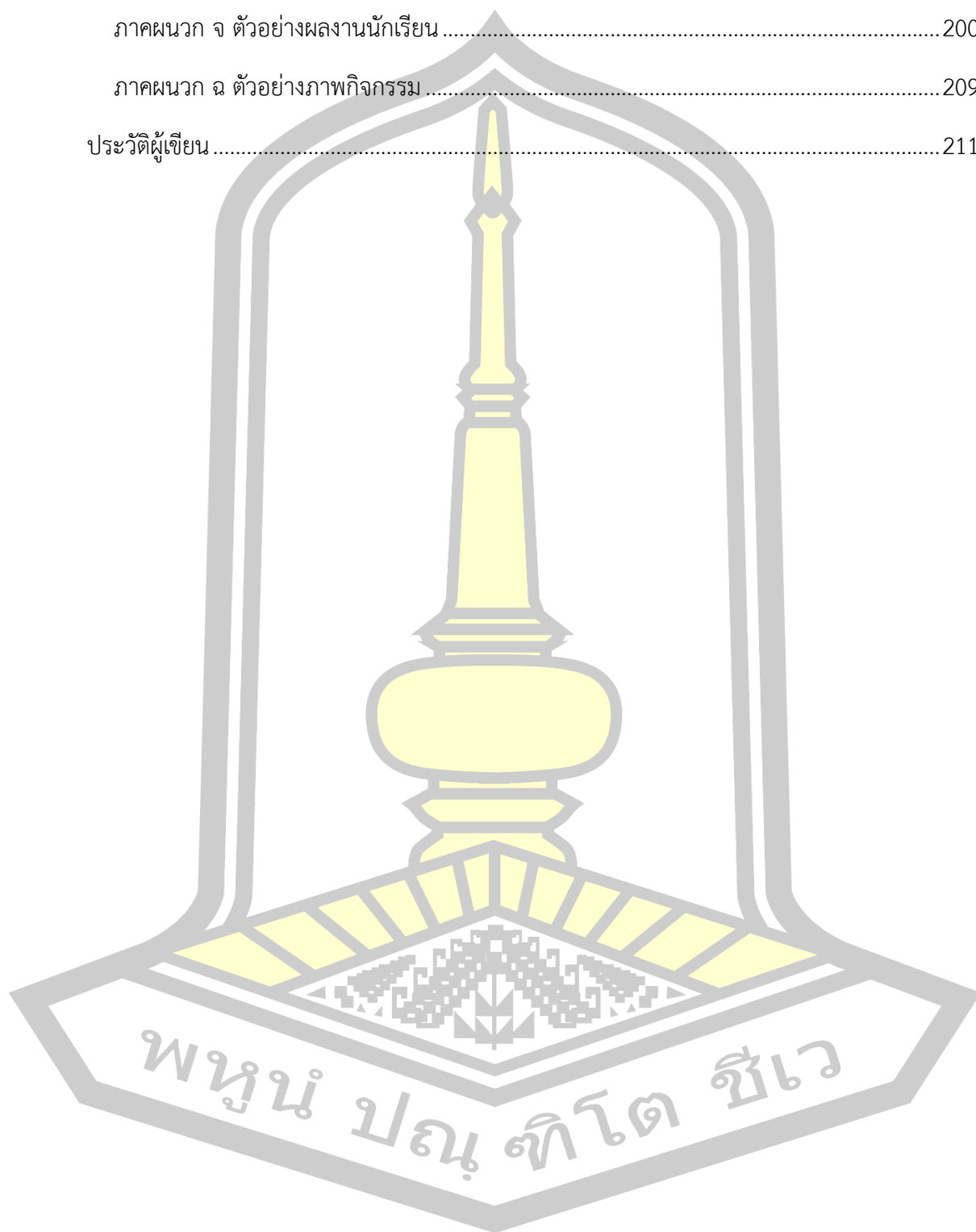
ฝนฟ้า บุญปก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	๗
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
ขอบเขตการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	11
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน.....	12
การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน.....	17
แผนผังความคิด.....	23
การเขียนเชิงสร้างสรรค์.....	36
แผนการจัดการเรียนรู้.....	46
ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้.....	52
ความพึงพอใจของนักเรียน.....	55

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	61
กรอบแนวคิดในการวิจัย	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	70
รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย	70
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	70
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	71
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	83
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	91
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	98
ความมุ่งหมายของการวิจัย	98
สรุปผล	98
อภิปรายผล	99
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	104
ภาคผนวก	112
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือและหนังสือขอความอนุเคราะห์	113
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	121
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	174

ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	196
ภาคผนวก จ ตัวอย่างผลงานนักเรียน	200
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างภาพกิจกรรม	209
ประวัติผู้เขียน	211

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 เนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สาระที่ 2 การเขียน	15
ตารางที่ 2 การกำหนดเนื้อหาและระยะเวลา	72
ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย	77
ตารางที่ 4 ระยะเวลาทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7	83
ตารางที่ 5 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผัง ความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75	92
ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75	94
ตารางที่ 7 ผลการแจกแจงข้อมูลจากคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด	95
ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังได้รับการจัด การ เรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด	96
ตารางที่ 9 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด	96
ตารางที่ 10 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผัง ความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง	177
ตารางที่ 11 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผัง ความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ	179

ตารางที่ 12 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง	181
ตารางที่ 13 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนบทความ.....	183
ตารางที่ 14 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนสารคดี.....	185
ตารางที่ 15 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนบันเทิงคดี	187
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยของการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้.....	188
ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย.....	191
ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย.....	191
ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด	194
ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (วิธี Item Total Correlation) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด	195
ตารางที่ 21 ผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75.....	197

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ผังความคิดรวบยอด.....	24
ภาพประกอบ 2 ผังใยแมงมุม.....	24
ภาพประกอบ 3 ผังความคิดรูปร่างกลมทับเหลี่ยม.....	25
ภาพประกอบ 4 ผังวงจร.....	25
ภาพประกอบ 5 ผังก้างปลา.....	26
ภาพประกอบ 6 ผังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม.....	26
ภาพประกอบ 7 ผังตารางเปรียบเทียบ.....	27
ภาพประกอบ 8 แผนผังแบบกิ่ง.....	28
ภาพประกอบ 9 แผนผังวงจร.....	28
ภาพประกอบ 10 แผนผังใยแมงมุม.....	29
ภาพประกอบ 11 แผนผังแบบก้างปลา.....	29
ภาพประกอบ 12 แผนผังตารางเปรียบเทียบ.....	30
ภาพประกอบ 13 แผนผังรูปร่างกลมทับเหลี่ยม.....	30
ภาพประกอบ 14 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	69

พูน ปณ จิโต ชีเว

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาให้คนเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพต่อสังคมโลกทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา โดยการจัดการศึกษาต้องอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 22 ซึ่งได้ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและตามศักยภาพ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2562) การจัดการเรียนรู้จึงต้องสอดคล้องกับคุณลักษณะของผู้เรียนซึ่งเป็นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ผู้สอนต้องตระหนักรู้ โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด การเผชิญปัญหาและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และเรียนรู้จากประสบการณ์จริงเป็นหลักและนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนได้ ปัจจุบันการศึกษาไทยมีการปรับเปลี่ยนให้เท่าทันยุคสมัยและวิถีของสังคมโลก การจัดการเรียนรู้ต้องสนับสนุนและเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีองค์ความรู้และทักษะสำหรับโลกในศตวรรษที่ 21 ปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพสูงและมุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้นอกเหนือจากวิชาการเพียงอย่างเดียว ซึ่งวิจารณ์ พานิช (2555) ได้กล่าวถึง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะเชี่ยวชาญ ได้แก่ 1) ทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ 2) ทักษะในการสื่อสาร นำเสนอ และการทำงานเป็นทีม 3) ทักษะในการคิดสร้างสรรค์ จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้ต้องเน้นให้ผู้เรียนคิด ค้นคว้าความรู้ สร้างทักษะ และสามารถนำเสนอการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย จะเห็นได้ว่าครูลดบทบาทของตัวเองเหลือเพียงผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยความสะดวก การ “สอนน้อย เรียนรู้มาก” เป็นหัวใจหลักของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้เรียนจะต้องคิดค้นคว้า สร้างองค์ความรู้ และลงมือด้วยตนเอง เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสามารถนำองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นไปต่อยอดในการใช้ชีวิตประจำวันได้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมความเป็นไทยและเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ และสัมพันธ์ไมตรีที่ดีต่อกันของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ภาษาไทยถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการดำเนินชีวิตประกอบอาชีพ และประกอบกิจกรรมเพื่อสร้างความสามัคคี ประองตอง และประชาธิปไตยให้แก่สังคมไทยได้อย่างสันติสุข ทั้งนี้ภาษาไทยยังเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการต่อยอดเพื่อการแสวงหาความรู้

ความเข้าใจ และประสบการณ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเองในด้านทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดวิจารณ์ และการคิดสร้างสรรค์ให้ทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ตลอดจนนำไปพัฒนาด้านการประกอบอาชีพ เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ สมบัติและมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรหวงแหนและอนุรักษ์ไว้เพื่ออยู่คู่ชาติไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีสาระการเรียนรู้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม สาระทั้ง 5 สาระได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจน เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละระดับชั้น ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนสามารถนำความรู้ ความเข้าใจ และทักษะทางภาษาไทยไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและอื่น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สาระที่ 2 การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่ยากที่สุด เนื่องจากต้องอาศัยทักษะการรับสารทั้งทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง และทักษะการดู และประมวลด้วยกระบวนการคิดอย่างถี่ถ้วนและเป็นระบบ เพื่อการเรียบเรียงถ้อยคำได้อย่างไพเราะและสละสลวย ทั้งยังต้องสามารถสื่อสารกับผู้อ่านได้เข้าใจและครบถ้วน

การเขียนเป็นทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารประเภทหนึ่งซึ่งใช้น้อยที่สุดในชีวิตประจำวัน ดังนั้นทักษะการเขียนจึงกลายเป็นเรื่องที่ยากกว่าทักษะอื่น หลายคนเพียงแค่เขียนไม่ไ้เขียนเป็น การเขียนต่างจากเขียนเป็นเนื่องจากการเขียนได้คือผู้เขียนสามารถเขียนตัวอักษรหรือคำต่าง ๆ โดยไม่คำนึงว่าผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียนหรือไม่ ส่วนการเขียนเป็นนั้นผู้เขียนต้องคำนึงว่าเขียนให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจสารนั้นได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ จึงจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะการเขียนให้เกิดความชำนาญ เขียนเพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ, 2565) ดังนั้นการเขียนจึงเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการถ่ายทอดความคิดและยังสะท้อนให้เห็นความรู้สึนึกคิดของผู้เขียนที่เป็นหลักฐานที่ชัดเจนมากกว่าทักษะอื่น ๆ

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ประสบการณ์ การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึนึกคิด ความคิดสร้างสรรค์ และประสบการณ์โดยเชื่อมโยงลำดับความคิดให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวยอย่างประณีตและบรรจงทำให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสทางภาษาเกิดภาพพจน์และความจรรโลงใจระหว่างการอ่าน ทั้งยังเป็นผลผลิตของความคิดริเริ่มอย่างหนึ่ง ซึ่งช่วยให้ผู้เขียนตระหนักว่าการผลิตผลงานชิ้นนี้ขึ้นเดียวในโลกที่เป็นของตนเองและได้ผลงานที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร การเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องสื่อสารให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเจตนาของผู้เขียนได้และต้องแสดงถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และเป็นงานเขียนที่เกิดจากจินตนาการของผู้เขียนเองโดยมิได้ลอกเลียนแบบ

ผู้อื่น มีอิสระที่จะคิดรูปแบบให้แปลกใหม่และแตกต่างไปจากแนวคิดที่มีอยู่มีความน่าสนใจ ทั้งด้วยเนื้อหาหรือรูปแบบ ทั้งนี้ต้องเป็นงานที่มีคุณค่าและมีพลังในการสร้างแรงบันดาลใจ ยกกระดับความคิด ประเทืองสติปัญญาและเปิดโอกาสแก่ผู้อ่านในการตีความที่หลากหลาย (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2552)

กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้านการเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษา ค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศในการอ้างอิงผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากผลการคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนที่จัดขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร มีความสามารถด้านการเขียนในระดับดีมากเพียง 66 คน ระดับพอใช้และต้องปรับปรุงถึง 21 คนจากทั้งหมด 164 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80 แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความสามารถในการเขียน ไม่ว่าจะเป็นความคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม การเลือกสรรคำ และการเขียนอย่างสร้างสรรค์ (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนภัทรบพิตร, 2566) นอกจากนี้ปัญหาทักษะและความสามารถในการเขียนของนักเรียนแล้วยังส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาไทยที่มีแนวโน้มต่ำลงและผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ (O-net) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนภัทรบพิตร พบว่า คะแนนสอบวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.91 คะแนน ปีการศึกษา 2564 พบว่า คะแนนสอบวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 46.40 คะแนน และปีการศึกษา 2563 พบว่า คะแนนสอบวิชาภาษาไทยได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.36 คะแนน ผลต่างระหว่างปีการศึกษา 2564 และปีการศึกษา 2565 เท่ากับ 1.49 คะแนน จะเห็นได้ว่าคะแนนมีแนวโน้มที่ลดลงจากปีการศึกษา 2564 และเมื่อเทียบกับคะแนนของระดับจังหวัดบุรีรัมย์ โรงเรียนภัทรบพิตรมีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนสอบวิชาภาษาไทยไม่ถึงเกณฑ์ในการเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนใน 10 อันดับแรกของจังหวัดบุรีรัมย์ (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2565) ดังนั้นนักเรียนควรได้รับการส่งเสริมความสามารถในการเขียน โดยเฉพาะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่เป็นทักษะที่ยากที่สุด ซึ่งต้องอาศัยการสั่งสมประสบการณ์จากทักษะอื่น ๆ ทั้งการอ่าน การฟัง และการดู

นำมาเรียงร้อยเป็นตัวอักษรที่อาศัยกระบวนการคิดที่ซับซ้อน เพื่อเลือกสรรถ้อยคำ รูปแบบ และเนื้อหาที่ต้องแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร มาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่สละสลวยและไพเราะ ทั้งยังสามารถเร้าอารมณ์ผู้อ่านให้เกิดอารมณ์ร่วม ความจรรโลงใจ และสอดแทรกข้อคิดเพื่อยกระดับความคิดและสติปัญญาของผู้อ่านได้

ปัจจุบันผู้เรียนประสบปัญหาการเขียน เนื่องจากไม่สามารถลำดับความคิดได้ การเลือกสรรถ้อยคำที่ขาดสุนทรียภาพและอรรถรสของภาษา ระดับภาษาไม่เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ ตลอดจนพฤติกรรมทางการแสดงออกที่แสดงให้เห็นถึงความเบื่อหน่ายต่อการเขียน ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้ยังไม่สามารถสนับสนุนความคิดของผู้เขียนให้มีประสิทธิภาพได้ ดังนั้นการเขียนของผู้เรียนจึงไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (จารุวรรณ สังฆะจารย์, 2565) การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีประสิทธิภาพ ต้องเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนต้องมีกลยุทธ์ในการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนต้องลดบทบาทการสอนลงเหลือเพียงการชี้แนะและสร้างบรรยากาศของห้องเรียนเท่านั้น (กิตติกุล แก้วกาหลง, 2563) ต้องอาศัยการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความต้องการและความถนัดของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นออกมาอย่างเต็มที่โดยไม่มีกรอบปิดกั้นหรือจำกัดทางความคิด ผู้เรียนจึงจะสามารถสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนและส่งผลกระทบต่อความคิดสร้างสรรค์ที่อาศัยความแปลกใหม่และไม่เหมือนใคร เพื่อนำมาสู่การสร้างสร้งงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

แนวทางการจัดการเรียนรู้ปัจจุบันนี้มีหลากหลายวิธี ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสอนแบบ Active Learning เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัวตลอดเวลาการจัดการกิจกรรม เพราะทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดและค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สร้างความรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนแบบเลคเชอร์ที่อาศัยการเล่าเรื่องผ่านครูผู้สอนที่ไม่เน้นการคิดวิเคราะห์หรือสังเคราะห์องค์ความรู้ด้วยตนเอง (วิริยะ ฤชชัยพานิชย์, 2558) จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนท้าทายตนเองด้วยการตั้งปัญหาและหาแนวทางแก้ไขผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนต้องสร้างสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้โดยไม่มีการสร้างกรอบมาปิดกั้นและจำกัดความคิด ผู้เรียนจะเกิดกระบวนการคิดอย่างอิสระและนำไปสู่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างแปลกใหม่และไม่เหมือนใคร

เครื่องมือจัดระเบียบความคิดให้เป็นระบบมากยิ่งขึ้นมีหลากหลายเครื่องมือ เทคนิคแผนผังความคิดเป็นเครื่องมือหนึ่งที่นักวิชาการหลายท่านใช้เพื่อเป็นเครื่องมือในการสร้างกรอบความคิดและ

นำไปสู่การพัฒนาทักษะ ซึ่งแผนผังความคิดสร้างขึ้นโดยอาศัยการทำงานประสานกันของสมองทั้งสองซีก โดยซีกขวาทำหน้าที่เกี่ยวกับการคิดสร้างสรรค์ สุนทรียะ และศิลปะ ส่วนซีกซ้ายทำหน้าที่การวิเคราะห์ ภาษา และลำดับความสำคัญ การสร้างแผนผังความคิดจึงต้องอาศัยการคิดที่ถี่ถ้วน เพื่อให้มาซึ่งความคิดรวบยอดที่เป็นความคิดหลักและความคิดรอง ทั้งนี้ต้องอาศัยการใช้ภาพประกอบ เส้น สีเส้น และทิศทางเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล ดังนั้นการนำแผนผังความคิดมาประยุกต์ในการจัดการเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมการจัดระบบความคิดให้ดียิ่งขึ้น เชื่อมความสัมพันธ์ของข้อมูล และเกิดการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แยกแยะ แก้ปัญหา และนำไปสู่การตัดสินใจที่แม่นยำ (Buzan, 1995) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานนั้นมีขั้นตอนที่ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิด สืบค้น ค้นคว้า และได้ข้อมูลและความคิดที่หลากหลาย จึงจำเป็นต้องใช้เครื่องมือมาช่วยจัดระเบียบความคิดเหล่านั้น ดังนั้นการผสมผสานแผนผังความคิดในขั้นตอนนี้จะช่วยจัดระเบียบความคิดให้เป็นระบบและเป็นขั้นเป็นตอนมากยิ่งขึ้น โดยนำเสนอผ่านความคิดหลักแตกย่อยออกเป็นความคิดรอง ใช้เส้นและทิศทางแสดงความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของเนื้อหา นำไปสู่การเรียบเรียงงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีเอกภาพและสัมพันธภาพ

การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน โดยผู้สอนต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้และผู้สอนต้องคำนึงถึงกระบวนการจัดการเรียนรู้ บรรยากาศภายในชั้นเรียน และสื่อการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน จะเห็นได้ว่าความพึงพอใจของผู้เรียนและความสามารถของผู้เรียนนั้นมีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ซึ่งขึ้นอยู่กับการจัดการเรียนรู้ว่าสามารถตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (พรณภัทร เกษประสิทธิ์, 2563) ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้จึงจำเป็นต้องสร้างกระบวนการ บรรยากาศ และสื่อการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มากที่สุด และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและพัฒนาทักษะต่าง ๆ ได้

นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานและแผนผังความคิดซึ่งสามารถช่วยส่งเสริมทักษะและความสามารถต่าง ๆ ได้ ดังงานวิจัยของ ชุติลลค์ ชุ่มเย็น และวิษญา ผิวคำ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่พัฒนาขึ้นมีหลักการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้นความ

สนใจ ขั้นตอนปัญหาและแบ่งกลุ่ม ขั้นการค้นคว้าและคิด ขั้นการนำเสนอ และขั้นการวัดและประเมินผล โดยกิจกรรมผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมระดับดีมาก สามารถใช้สำหรับพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานอยู่ในระดับดี และงานวิจัยของ บัลกิส ดะยิ, สุภา วัชรสุขุม และสุรัสวดี นราพงศ์เกษม (2561) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนเกิดความคิดอย่างอิสระ เชื่อมโยงความคิดได้ และสามารถสร้างสรรค์ชิ้นงานออกมา โดยผสมผสานกับแผนผังความคิดที่จัดระเบียบความคิดให้เป็นระบบ และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดซึ่งเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และช่วยส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยหวังว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าวจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

สมมติฐานของการวิจัย

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัด
การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมือง
บุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 ห้องเรียน รวม 212 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอ
เมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มแบบกลุ่ม
(Cluster Random Sampling) ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ
แผนผังความคิด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เนื้อหาสาระจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ
ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา
ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ โดย
ประกอบด้วยเนื้อหา 6 เรื่อง ได้แก่ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ การเขียนให้ความรู้และ
ทักษะเฉพาะเรื่อง การเขียนบทความ การเขียนสารคดี และการเขียนบันเทิงคดี

4. ระยะเวลาที่ใช้การวิจัย

ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยผู้เรียนทำหายตนเองด้วยการตั้งปัญหา และศึกษาค้นคว้าเพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกทางความคิดได้อย่างอิสระโดยไม่มีกรอบปิดกั้น และจำกัดทางความคิดของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การสร้างสร้งงานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) กระตุ้นความสนใจ 2) ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3) ค้นคว้าและคิด 4) นำเสนอ และ 5) ประเมินผล

2. แผนผังความคิด หมายถึง เครื่องมือถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบการจดบันทึก โดยนำเสนอผ่านความคิดหลักและแตกย่อยออกเป็นความคิดรองหรือความคิดย่อยอย่างเป็นระบบ อาศัยการใช้เส้นและทิศทางเพื่อแสดงออกถึงความเชื่อมโยงของความคิดและสาระต่าง ๆ ในแผนผังความคิดรูปแบบใยแมงมุม

3. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 กระตุ้นความสนใจ หมายถึง ขั้นนำเข้าสู่บทเรียนที่ต้องกระตุ้นความสนใจผู้เรียน โดยผู้สอนเปิดประเด็นเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียนด้วยสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น วิดีทัศน์ ข่าว เป็นต้น ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นนั้นและแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน

3.2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ หมายถึง ขั้นใช้ปัญหาเป็นตัวนำ ผู้สอนมีสถานการณ์หรือบทความข่าวเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียน และให้ผู้เรียนตั้งปัญหาหรือประเด็นที่ตนเองสนใจจากการอ่านสถานการณ์หรือบทความข่าว โดยอาศัยบทเรียนหรือประสบการณ์ของผู้เรียนเองมาตั้งปัญหา เมื่อผู้เรียนได้ปัญหาและประเด็นที่ตนเองสนใจแล้วทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจ นำมาสู่การแก้ปัญหาหรือประเด็นที่ต้องการศึกษาด้วยตนเอง

3.3 ค้นคว้าและคิด ผสมผสานแผนผังความคิด หมายถึง ขั้นตอนที่อาศัยเวลามากที่สุดในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยผู้สอนมีหน้าที่ให้คำชี้แนะหรือคำปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาเท่านั้น และผู้เรียนใช้แผนผังความคิดเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบความคิดของผู้เรียนให้เป็นระบบและเป็นขั้นตอนนำไปสู่การสร้างสร้งงานเขียนที่มีเอกภาพและสัมพันธภาพ

3.4 นำเสนอ หมายถึง ขั้นตอนให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานที่ตนได้คิดและค้นคว้าด้วยตนเอง โดยผู้เรียนต้องนำเสนอชิ้นงานของตนหน้าชั้นเรียน ซึ่งไม่จำกัดการนำเสนอว่าต้องนำเสนอแบบใด และให้ผู้เรียนนำเสนอตั้งแต่ต้นจนจบ โดยไม่มีการแทรกแซงหรือแสดงความคิดเห็นระหว่างการนำเสนอ

3.5 ประเมินผล หมายถึง การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของตัวผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องมีพัฒนาการทั้ง 3 ด้านความรู้หลักสูตรแกนกลางที่กำหนด ได้แก่ 1. ความรู้ (Knowledge) ประเมินจากแบบทดสอบหลังเรียน 2. ทักษะ (Skill/Process) ประเมินจากใบงาน และ 3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude/Attribute) ประเมินจากแบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน

4. ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนที่สร้างสรรคงานเขียนที่แปลกใหม่ทั้งรูปแบบและเนื้อหา ไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น และใช้ภาษากระชับ สำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน นำเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง มีการยทในการเขียนโดยเขียนด้วยตัวบรรจง ตัวหนังสืออ่านง่ายและสะอาดเรียบร้อย ทั้งยังสอดแทรกข้อคิด เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมและสามารถยกระดับสติปัญญาของผู้อ่านได้ โดยงานเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นประเภทร้อยแก้ว ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง การเขียนบทความ การเขียนสารคดี และการเขียนบันเทิงคดี โดยวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 24 คะแนน ซึ่งให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. รูปแบบ องค์ประกอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3 ย่อหน้า ได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป แสดงความแปลกใหม่ของงานเขียน สอดแทรกข้อคิด และมีความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป
2. การใช้ภาษา เขียนสะกดคำถูกต้อง สามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้ดี สำนวนโวหารเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน
3. เนื้อหา นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ เรียงเหตุการณ์ตามลำดับ เสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดให้ 4 ประเด็นขึ้นไป และได้ใจความสมบูรณ์
4. มารยาทในการเขียน งานเขียนโดยภาพรวมสะอาดและเรียบร้อย ไม่มีร่องรอยการลบและขีดฆ่า เขียนด้วยตัวบรรจง และตัวหนังสืออ่านได้ง่าย

5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 หมายถึง คุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถใน

การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน ใบงาน และแบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน มีค่าคะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าคะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

6. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มีลักษณะเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ในด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับหลังการเรียนรู้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน
2. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
 - 2.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
 - 2.3 หลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
 - 2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
3. แผนผังความคิด
 - 3.1 ความหมายของแผนผังความคิด
 - 3.2 รูปแบบแผนผังความคิด
 - 3.3 ขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิด
 - 3.4 ประโยชน์แผนผังความคิด
4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 4.1 ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 4.2 ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 4.4 ประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 4.5 หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์
 - 4.6 การวัดและประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์
5. แผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.1 ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.2 ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.3 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
 - 5.4 ลักษณะของการแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี
6. ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้
 - 6.1 ความหมายการหาประสิทธิภาพ
 - 6.2 การหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

7. ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้

7.1 ความหมายความพึงพอใจ

7.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

7.3 องค์ประกอบของความพึงพอใจ

7.4 การวัดความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยในประเทศ

9. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ให้เป็นแกนกลางของประเทศ โดยกำหนดจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนใหม่ให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพในอนาคต โดยกำหนดจุดหมายของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพทั้งกายและจิตที่ดี
4. มีความรักชาติ และเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลกที่ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดสมรรถนะสำคัญไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความคิด และทักษะของตนเองเพื่อเปลี่ยนข้อมูล และประสบการณ์ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดพิจารณาญาณ การคิดอย่างเป็นระบบ และการคิดอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่นำไปสู่การตัดสินใจเพื่อตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ได้ถูกต้องและเป็นเหตุเป็นผล เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแก้ปัญห และ การตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันสังคมด้วยการสร้างสัมพันธ์ไมตรีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความสามารถในการเลือกและการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมทั้งด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มาตรฐานการเรียนรู้ระดับสูงที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และเป็นวัฒนธรรมที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกภาพและความเป็นไทย เป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันเพื่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีเพื่อสื่อสาร ทำความเข้าใจ ทั้งยังใช้ประกอบอาชีพกิจการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการประกอบกิจการ การงาน และการดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์เพื่อให้ก้าวทันต่อสังคม

ยุคโลกิวัฒน์ที่วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีหลังไหลและพัฒนาอย่างรวดเร็ว ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ภาษาไทยแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ส่งต่อมาสู่คนรุ่นหลัง ซึ่งเป็นสมบัติล้ำค่าและมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรหวงแหนและอนุรักษ์ไว้เพื่ออยู่คู่ชาติไทย ภาษาไทยต้องอาศัยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เรียนรู้และนำไปใช้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทักษะภาษาไทยประกอบด้วย

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนเพื่อสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียนเรียงความ ย่อความ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า เขียนตามจินตนาการ เขียนวิเคราะห์ เขียนวิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ศักยภาพและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้ส่งสมสืบทอดมาจนปัจจุบัน โดยได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ ได้แก่

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ

แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวใน

รูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า

อย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติ ของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างมี คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 1 เนื้อหาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบ ต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ม.4-6	1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ ตรงวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบ เรียงถูกต้อง มีข้อมูล และ สาระสำคัญชัดเจน	● การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - อธิบาย - บรรยาย - พรรณนา - แสดงทรรศนะ - โต้แย้ง - โน้มน้าว - เชิญชวน - ประกาศ - จัดหมายกิจธุระ - โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ - รายงานการประชุม - การกรอกแบบรายการต่าง ๆ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. เขียนเรียงความ	● การเขียนเรียงความ
	3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย	● การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - กวีนิพนธ์ และวรรณคดี - เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทางวิชาการและวรรณกรรมพื้นบ้าน
	4. ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	● การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น - สารคดี - บันเทิงคดี
	5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง	● การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่าง ๆ เช่น - แนวคิดของผู้เขียน - การใช้ถ้อยคำ - การเรียบเรียง - สำนวนโวหาร - กลวิธีในการเขียน
	6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง	● การเขียนรายงานเชิงวิชาการ ● การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ
	7. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	● การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
	8. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน

คุณภาพผู้เรียนหลังจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสาระที่ 2 การเขียน สามารถเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตามจุดประสงค์ของการเขียน ย่อความจากสื่อที่หลากหลาย เรียงความแสดงความคิดสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึกรายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการได้ และอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศได้ถูกต้อง ทั้งนี้ยังสามารถผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดีหรือบันเทิงคดี และประเมินคุณค่าของงานเขียนผู้อื่นเพื่อพัฒนางานเขียนของตนเองได้

จากการศึกษาสาระการเรียนรู้แกนกลางและตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยจึงนำสาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียน
 เรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน
 การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบ
 ต่าง ๆ โดยประกอบด้วยเนื้อหา จำนวน 6 เรื่อง ได้แก่ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ การ
 เขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง การเขียนบทความ การเขียนสารคดี และการเขียนบันเทิงคดี มา
 ใช้วิจัยในครั้งนี้เพื่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริม
 ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

วิริยะ ฤชชัยพานิชย์ (2558) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
 Creativity-based Learning (CBL) หมายถึง รูปแบบการสอนที่ประยุกต์มาจาก Problem-Based
 Learning (PBL) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสอนแบบ Active Learning เป็น
 การเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัวตลอดเวลาการจัดกิจกรรม เพราะทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้
 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดและค้นคว้า รวบรวมข้อมูล สร้างความรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเพื่อให้
 ได้มาซึ่งองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่นอกเหนือจากการเรียนแบบเลคเชอร์ที่อาศัยการเล่าเรื่องผ่านผู้สอนที่ไม่
 เน้นการคิดวิเคราะห์หรือสังเคราะห์องค์ความรู้ด้วยตนเอง จากการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจะ
 ช่วยส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น
 ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องเปลี่ยน
 บทบาทจากผู้สอนหรือผู้บรรยายเนื้อหาต่าง ๆ เป็นผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยความสะดวกเพื่อส่งเสริม
 การเรียนรู้ของผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้จึงต้องอาศัยกระบวนการ (Process) และบรรยากาศ
 (Context) ของการจัดการเรียนรู้

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2560) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
 เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้ผู้เรียนรู้สึกตื่นตัวในการเรียนและได้ฝึกคิดอยู่
 ตลอดเวลาการจัดกิจกรรม ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนามาจากการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
 (Problem-based Learning)

สัพพัญญู สุขพิระวัฒนกุล (2561) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดและได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนอาศัยกระบวนการกลุ่มและทักษะการคิดอย่างเป็นระบบในการเรียนรู้

ชลธิชา นานา และบุษบา บัวสมบุญ (2561) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยมีผู้เรียนเป็นสำคัญ โครงสร้างหลักของการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พัฒนามาจากโครงสร้างการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แบบความคิดแนวนาน (Parallel Thinking) ของ เอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน ซึ่งเป็นแนวทางการสอนแบบ Active Learning คือการจัดการสอนให้ผู้เรียนตื่นตัวตลอดการจัดการเรียนรู้

กนิษฐา พูลลาภ (2563) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้โดยการกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาคำตอบ ความรู้เหมือนการทำหายตนเอง และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า และแสดงออกทางความคิดได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีกรอบมาปิดกั้นและจำกัดความคิด ให้ผู้เรียนทดลองแก้ปัญหา รู้จักความผิดพลาด ตั้งคำถามกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองได้ เพื่อให้เกิดการคิดที่แปลกใหม่ และผู้สอนจะมีการให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ผู้เรียนทำการค้นคว้ามาในรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ พร้อมกับมีการวัดประเมินผลผู้เรียนตามความเป็นจริง

มนตรี วงษ์สะพาน (2563) ได้ให้ความหมายว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนตื่นตัวในการค้นคว้าแทนการบรรยายแบบเดิม โดยหลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ผู้สอนต้องลดบทบาทเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวก ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการนำเสนอแนวคิดและแนวทางในการแก้ไขปัญหา นั้น ๆ

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยฝึกให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดและได้ลงมือกระทำด้วยตัวเองตั้งแต่ต้นจนจบกิจกรรม เริ่มด้วยเปิดโอกาสให้ตั้งคำถาม หาคำตอบด้วยการแก้ปัญหา ศึกษาค้นคว้า และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กับเพื่อนร่วมชั้น ส่งผลให้เกิดความคิดริเริ่ม แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร และนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนด้วยตนเอง ทั้งนี้ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการกลุ่มและใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิเคราะห์ และความคิดอย่างเป็นระบบ

2. หลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

วริยะ ฤชัยพานิชย์ (2558) ได้กล่าวถึง หลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ประกอบด้วยกระบวนการ (Process) และบรรยากาศ (Context) ดังนี้

กระบวนการ (Process) มี 8 ข้อ ดังนี้

องค์ความรู้

1. สร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นความอยากรู้
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหา รวบรวมข้อมูล แยกแยะ และนำมาสร้าง
3. จัดการเรียนรู้ผ่านการตั้งคำถามและกระบวนการกลุ่ม
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยตนเอง
5. ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เกม กิจกรรม
6. ใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนรู้
7. ใช้การนำเสนอผลงานด้วยวิธีการที่หลากหลาย
8. การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงด้วยวิธีการที่หลากหลาย

บรรยากาศ (Context) 9 ข้อ ดังนี้

1. สอนให้น้อยลงและผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง
2. ตอบคำถามด้วยการตั้งคำถาม
3. ไม่ตัดสินแบบเด็ดขาด เช่น ถูกหรือผิด แต่ใช้วิธีถามว่า ทำไมหรือคิดอย่างไร
4. สนับสนุนให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการคิด
5. ใช้เนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจ
6. เวลาเรียนไม่ควรเกิน 90 นาที
7. เน้นให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง
8. ผู้เรียนสมัครใจและให้ความร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้
9. รับฟังเรื่องราวที่ผู้เรียนนำเสนอและให้กำลังใจ

มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา คีลาน้อย (2558) ได้กล่าวถึง หลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน กำหนดให้ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ ค้นคว้า เล่นเกม และกระตุ้นความรู้ มีการจัดการเรียนรู้และแนะนำรายบุคคล โดยเรียนรู้ผ่านการตั้งปัญหา แก้ปัญหา และกระบวนการกลุ่ม นำเสนอผลงานและวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์

กนิษฐา พุนลาภ (2563) ได้กล่าวถึง หลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเกิดการค้นหาคำตอบ ความรู้ เหมือนการทำทายตนเอง ผู้สอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า และแสดงออกทางความคิดอย่างเต็มที่โดยไม่มีกรอบมาปิดกั้น ให้ผู้เรียนทดลองแก้ปัญหา รู้จักความผิดพลาด ตั้งคำถามกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงสามารถ

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองได้ เพื่อให้เกิดการคิดที่แปลกใหม่ และผู้สอนจะมีการให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ผู้เรียนทำการค้นคว้ามาในรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ พร้อมกับมีการวัดประเมินผลผู้เรียนตามความเป็นจริง

สรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ต้องอาศัยกระบวนการ (Process) และบรรยากาศ (Context) ของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และควรเน้นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดแรงบันดาลใจและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองเพื่อได้องค์ความรู้ที่ยั่งยืนมากกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ทั้งนี้ผู้สอนต้องลดบทบาทเป็นผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยการเท่านั้นและอาศัยกระบวนการตั้งคำถามและกระบวนการกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

วิริยะ ฤชชัยพานิชย์ (2558) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นความสนใจ

เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียนที่ต้องกระตุ้นความสนใจผู้เรียนให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน และอยากค้นคว้าหาคำตอบ ซึ่งการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนสามารถใช้ได้หลากหลายวิธี เช่น การใช้เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน โดยผู้สอนจะยกเหตุการณ์ที่น่าสนใจและทันสมัยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกร่วมและได้ใช้ความรู้เดิมของผู้เรียนในการต่อยอดความรู้ การใช้สื่อมัลติมีเดีย เป็นสื่อที่ประกอบด้วยรูปภาพ เสียง และข้อความต่าง ๆ ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้สื่อได้หลากหลายและเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิดีโอ คลิปเสียง สื่อประเภทนี้เป็นสื่อที่กระตุ้นความสนใจให้กับผู้เรียนได้เป็นอย่างดีและเหมาะสมกับยุคปัจจุบัน และการใช้เกม เป็นกิจกรรมการสนทนาที่สะดวกและง่าย โดยผู้สอนต้องเลือกเกมให้เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จัดการเรียนรู้ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ

เป็นการใช้ปัญหาเป็นตัวนำ โดยผู้สอนไม่ได้เป็นผู้กำหนดหรือตั้งคำถามให้กับผู้เรียน แต่เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนค้นหาปัญหาที่ตนเองสนใจทั้งจากบทเรียนหรือชีวิตประจำวันของผู้เรียนเอง เมื่อผู้เรียนได้ปัญหาที่สนใจแล้วจะทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจ โดยจำนวนของกลุ่มจะตั้งตามจำนวนปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน นำมาสู่การแก้ปัญหาด้วยตนเอง การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวต้องอาศัยความสนใจและความใฝ่รู้ของตัวผู้เรียนเองเพื่อการค้นคว้า รวบรวม และนำมาสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ได้

ขั้นตอนที่ 3 ค้นคว้าและคิด

เป็นขั้นตอนที่อาศัยเวลามากที่สุดในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยผู้สอนมีหน้าที่ให้คำชี้แนะหรือคำปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาเท่านั้น และตอบคำถามด้วยคำถาม เช่น ทำไมถึงคิดอย่างนั้น เพราะอะไรใช้วิธีดังกล่าว เป็นต้น การไม่ตัดสินที่เด็ดขาดของคำตอบจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนไม่มีกรอบของความคิดมาตีไว้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดได้อย่างอิสระและได้คำตอบที่หลากหลาย ทั้งนี้ขั้นตอนนี้ไม่จำเป็นต้องได้คำตอบที่ถูกต้อง แต่ผู้เรียนต้องได้ใช้เวลากับเนื้อหาที่ตนเองสนใจได้อย่างเต็มที่ จะเห็นได้ว่าผู้เรียนต้องได้มากกว่าคำตอบ โดยต้องได้ทักษะการคิดและค้นคว้า ทักษะการเลือกใช้และตัดสินใจข้อมูลควบคู่ไปด้วย

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอ

เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนอผลงานที่ตนได้คิดและค้นคว้าด้วยตนเอง โดยผู้เรียนต้องนำเสนอชิ้นงานของตนหน้าชั้นเรียน และให้ผู้เรียนนำเสนอตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่มีการแทรกแซงหรือแสดงความคิดเห็นระหว่างการนำเสนอ เมื่อจบการนำเสนอจะเปิดโอกาสให้เกิดการซักถามหรือแสดงความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้น จะเห็นได้ว่าผู้เรียนจะได้ตรวจสอบความถูกต้องของผลงาน หรือพบจุดบกพร่องที่ผู้นำเสนออาจมองข้ามไป หรือได้ประเด็นใหม่ ๆ ทั้งนี้ผู้สอนต้องควบคุมคำถามหรือข้อคิดเห็นต่าง ๆ ให้อยู่ในประเด็น และสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้น่าสนใจอยู่ตลอดการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผล

เป็นการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องมีพัฒนาการทั้ง 3 ด้านความหลัสูตรแกนกลางที่กำหนด ได้แก่ 1. ความรู้ (Knowledge) ประเมินจากการทำแบบทดสอบหรือแบบฝึกหัด 2. ทักษะ (Skill/Process) ประเมินจากความสามารถของผู้เรียน และ 3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude/Attribute) ประเมินจากคุณลักษณะที่ผู้สอนกำหนดไว้

มงคล เรืองณรงค์ และลัดดา ศิลาบุญ (2558) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ ผู้สอนนำเสนอด้วยสื่อรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ รูปภาพ วิดีทัศน์ ข่าว เหตุการณ์ในปัจจุบัน และเกม
2. ขั้นตั้งปัญหารายบุคคล นักเรียนแต่ละคนตั้งปัญหาจากสื่อที่ผู้สอนนำเสนอ โดยผู้สอนซักถาม สนทนา และพูดคุยกับนักเรียน เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา
3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาชุดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างสรรค์ผลงาน
4. ขั้นนำเสนอผลงาน นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียนโดยมีการวิเคราะห์ และวิจารณ์ผ่านการแข่งขัน และนำเสนอผลงานในรูปแบบต่าง ๆ

5. ชั้นประเมินผลด้วยรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย

มนตรี วงษ์สะพาน (2563) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) เป็นขั้นตอนที่กระตุ้นความอยากรู้ของผู้เรียนโดยใช้เทคนิคหลากหลาย เป้าหมายคือ ต้องการให้ผู้เรียนเกิดแนวคิด (Idea) สร้างผลงานอย่างใดอย่างหนึ่ง จากการกระตุ้นด้วยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ในชีวิตจริง โดยการใช้สื่อที่ใกล้ผู้เรียนและสามารถเชื่อมโยงกับเรื่องที่เรียนได้

ขั้นที่ 2 การค้นคว้าด้วยตนเอง (Self-Study) เป็นขั้นตอนรายบุคคลหรือกลุ่ม เมื่อมีแนวคิดในการสร้างผลงานอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ผู้สอนกำหนดให้ผู้เรียนค้นหา รวบรวม แยกแยะ และสร้างผลงาน รวมทั้งถอดผลงานให้เป็นองค์ความรู้ โดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวกเท่านั้น

ขั้นที่ 3 การออกแบบผลงาน (Design) เป็นขั้นตอนการจัดรายละเอียดของผลงานที่ผู้เรียนได้กำหนดแนวคิดไว้ให้ชัดเจนและเป็นรูปธรรม โดยขั้นตอนนี้มีการทดลองใช้เบื้องต้นเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของผลงาน ทั้งนี้ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะและอำนวยความสะดวกเท่านั้น

ขั้นที่ 4 การนำผลงานไปใช้ (Implementation) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนมุ่งมั่นกับผลงานที่สร้างสรรค์และสามารถนำไปใช้ได้จริง นำเสนอผลงาน และเผยแพร่ ทั้งนี้มีการศึกษาและติดตามผลตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ขั้นที่ 5 การสรุปทบทวน (Conclusion) เป็นขั้นตอนนำสิ่งที่ได้เรียนรู้แต่ละบุคคลมาสรุปองค์ความรู้ และประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นที่ 6 การประเมินผลการเรียนรู้ (Assessments) เป็นขั้นตอนนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ เพื่อพิจารณาตัดสินว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ และข้อบกพร่องเพื่อพัฒนาครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลการวัดและประเมินผู้สอนนำมาปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ของตนให้มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity-Based Learning (CBL) จะเห็นได้ว่าประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. กระตุ้นความสนใจ 2. ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3. ค้นคว้าและคิด 4. นำเสนอ และ 5. ประเมินผล ซึ่งแต่ละขั้นตอนผู้สอนมีหน้าที่เพียงเป็นผู้ชี้แนะและผู้อำนวยความสะดวกเท่านั้น และผู้เรียนต้องเป็นศูนย์กลางของการจัดการเรียนรู้ โดยท้าทายตนเองด้วยการกำหนดปัญหาด้วยตนเอง หาวิธีแก้ไขปัญหา เกิดการวิเคราะห์และนำไปสู่การตัดสินใจด้วยตนเอง การวิจัยในครั้งนี้จึงสนใจการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

แผนผังความคิด

1. ความหมายของแผนผังความคิด

Buzan (1995) ได้ให้ความหมายว่า แผนผังความคิด หมายถึง แผนผังหรือภาพประกอบ แสดงออกของการคิดรอบทิศทาง ซึ่งเป็นลักษณะการทำงานของธรรมชาติสมองมนุษย์และทิศทาง ด้วยภาพประกอบ จะเห็นได้ว่าการทำงานดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของสมอง และสามารถนำไปปรับใช้ให้เข้ากับการดำเนินชีวิตได้ ทั้งนี้ยังช่วยพัฒนาความคิดซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอีกด้วย

ทิสนา แคมมณี (2550) ได้ให้ความหมายว่า แผนผังความคิด หมายถึง การแสดงความสัมพันธ์ของสาระและความคิดต่าง ๆ ในรูปแบบโครงสร้างภาพรวม โดยอาศัยเส้น คำ ระยะห่าง จากจุดศูนย์กลาง สี เครื่องหมาย รูปทรงเรขาคณิตและภาพประกอบ แสดงความหมายและความเชื่อมโยงของสาระและความคิดนั้น ๆ

ศิริกาญจน์ โกสมุทร (2551) ได้ให้ความหมายว่า แผนผังความคิด หมายถึง การแสดงแผนผัง มโนภาพหรือมโนทัศน์ที่อาศัยกระบวนการคิดตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนจุดจบ เพื่อช่วยให้เห็นภาพรวมของ เรื่องราวที่กล่าวถึงได้อย่างชัดเจน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้ให้ความหมายว่า แผนผังความคิด หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการจัดกรอบที่เรียกว่า “มโนทัศน์” มาจากภาษาอังกฤษว่า Concept หรือเรียกได้อีกหลากหลายความหมาย เช่น ความคิดรวบยอด มโนภาพ เป็นต้น ซึ่งเป็นความคิด ความเข้าใจ และสรุปโดยการจัดกลุ่มเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกิดจากการสังเกตหรือเกิดประสบการณ์ เกี่ยวกับสิ่งนั้น แล้วใช้คุณลักษณะร่วมหรือคล้ายคลึงจัดเข้ากลุ่มเดียวกันซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่าย ขึ้น จะเห็นได้ว่า มโนทัศน์ทำให้สามารถจำแนกสิ่งใหม่ ๆ และเข้าใจได้อย่างรวดเร็วตามประสบการณ์

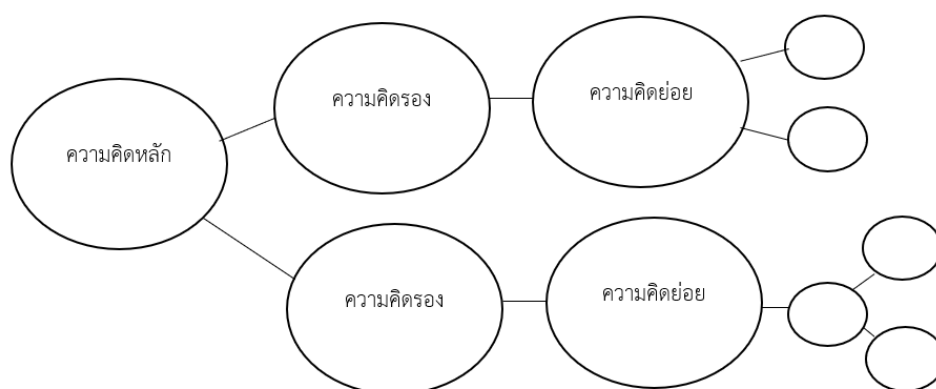
วรารวรรณ นันสฤติย์ (2564) ได้ให้ความหมายว่า แผนผังความคิด หมายถึง เครื่องมือที่ช่วย จัดระบบความคิดที่มีประสิทธิภาพ มีรูปแบบการจัดบันทึกที่สร้างสรรค์และสามารถถ่ายทอดข้อมูล ต่าง ๆ ลงในกระดาษด้วยรูปแบบแผนผังใยแมงมุม โดยการนำเสนอความคิดรวบยอดหลักที่สำคัญไว้ กึ่งกลางหน้ากระดาษแล้วเขียนอธิบายความคิดรวบยอดลงในรูปแบบใยแมงมุม

สรุปได้ว่า แผนผังความคิด หมายถึง เครื่องมือถ่ายทอดความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบ การจัดบันทึก โดยนำเสนอผ่านความคิดหลักและแตกย่อยออกเป็นความคิดรองหรือความคิดย่อย อย่างเป็นระบบ อาศัยการใช้เส้นและทิศทางเพื่อแสดงออกถึงความเชื่อมโยงของความคิดและสาระ ต่าง ๆ

2. รูปแบบของแผนผังความคิด

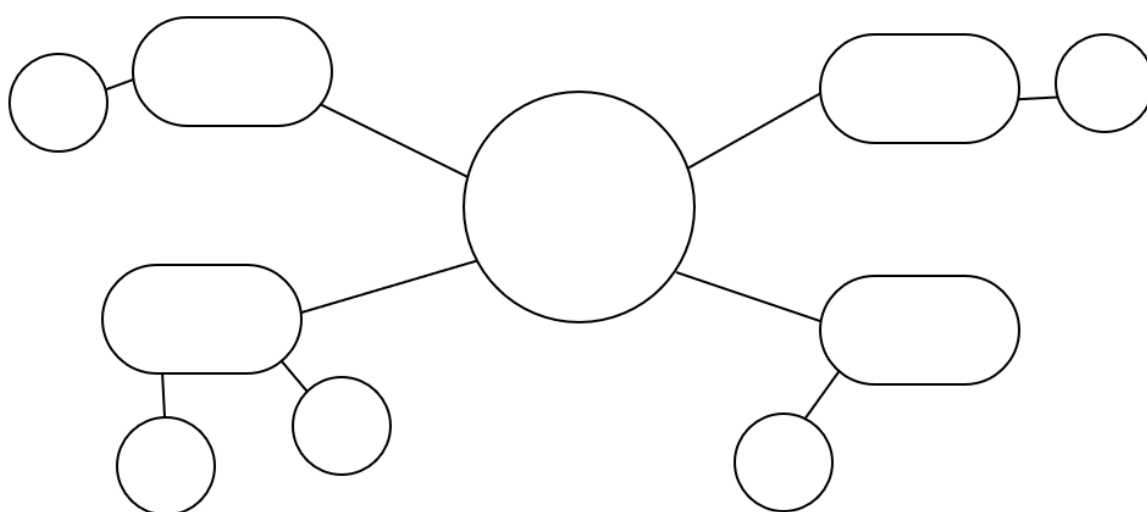
กมลเนตร คำไสย (2549) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ 7 รูปแบบ ดังนี้

1. แผนผังความคิดรวบยอด (Concept Map) เขียนความคิดรวบยอดหลักไว้ตรงกลางหรือข้างบน แล้วลากเส้นให้สัมพันธ์กับความคิดรวบยอดตรงหรือความคิดรวบยอดย่อย ดังภาพประกอบ 1

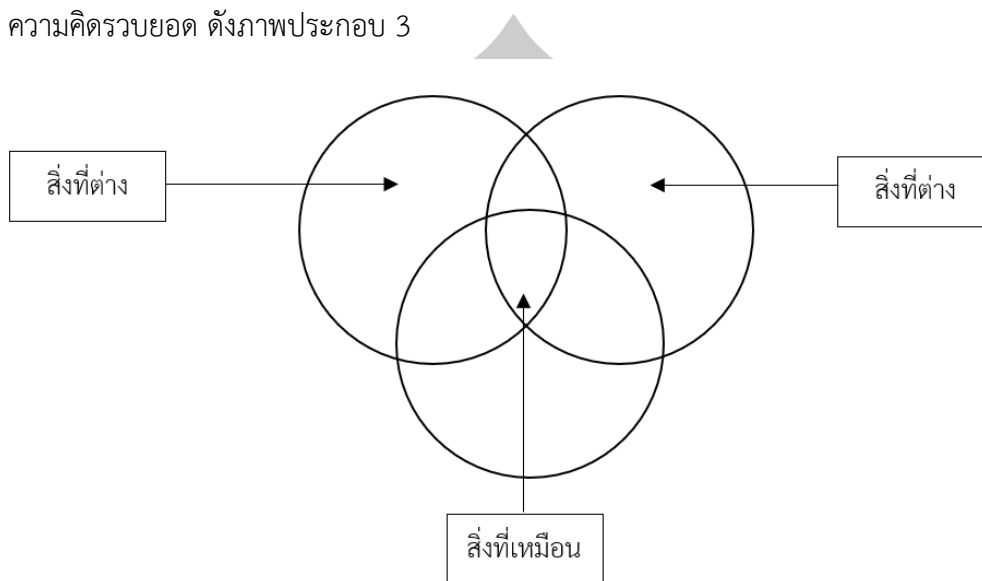
ภาพประกอบ 1 แผนผังความคิดรวบยอด

2. แผนผังใยแมงมุม (Spider Map) เขียนความคิดรวบยอดหลักไว้กึ่งกลางแล้วเขียนความคิดรวบยอดอื่น ๆ ตามลำดับ ดังภาพประกอบ 2

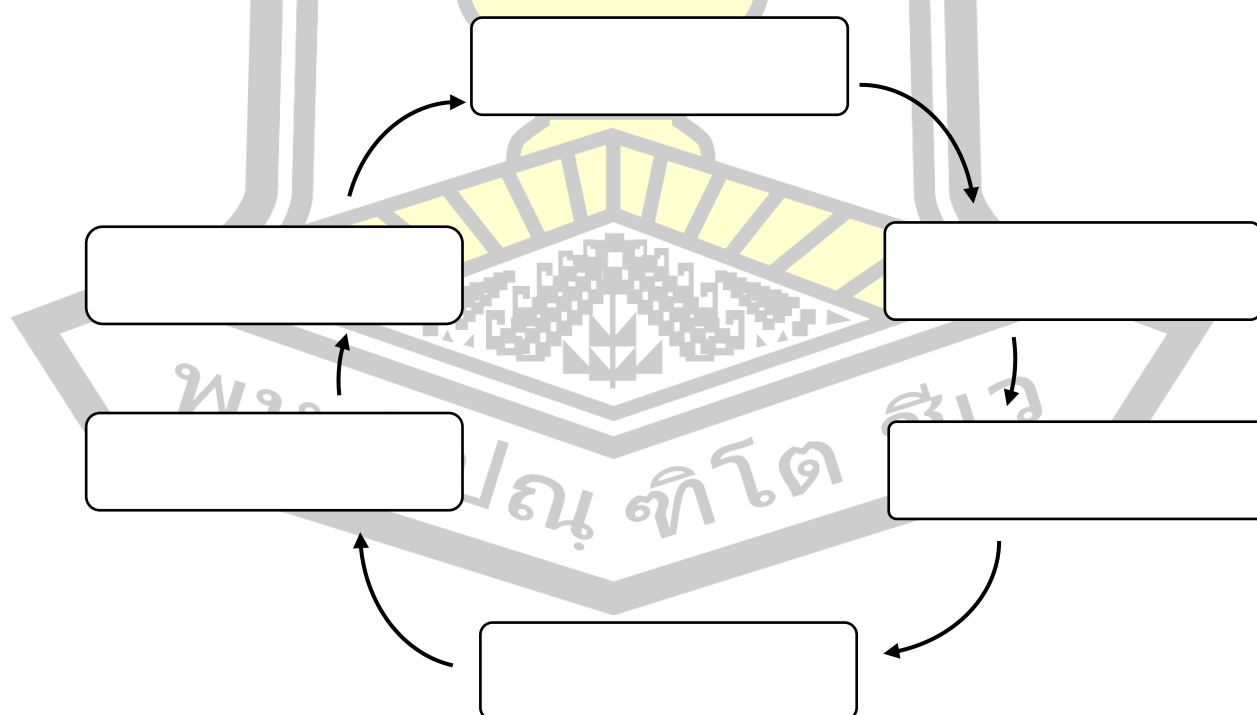
ภาพประกอบ 2 แผนผังใยแมงมุม

3. ผังความคิดรูปวงกลมทับเหลื่อม (Overlapping SQ4Rles Map) เขียนสิ่งที่เหมือนและต่างของ
ความคิดรวบยอด ดังภาพประกอบ 3

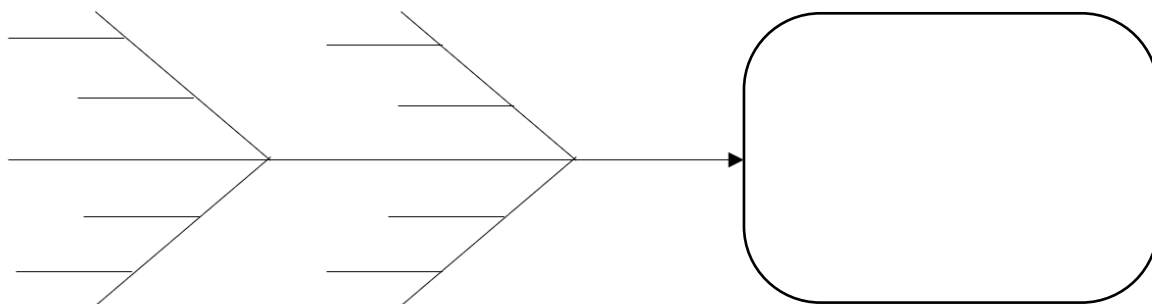
ภาพประกอบ 3 ผังความคิดรูปวงกลมทับเหลื่อม

4. ผังวงจร (SQ4Rles Map) เขียนแสดงขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์และ
เชื่อมโยงเป็นลำดับวงกลม ดังภาพประกอบ 4

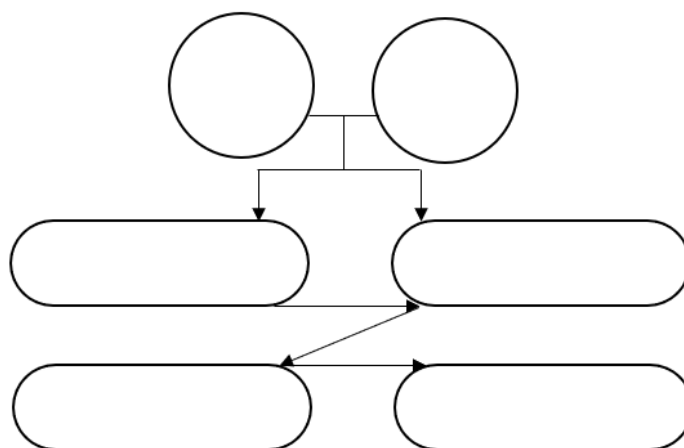
ภาพประกอบ 4 ผังวงจร

5. ฟังก้างปลา (Fishbone Map) เขียนประเด็นของเรื่อง แล้วแสดงสาเหตุและผลของเรื่อง ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 ฟังก้างปลา

6. ฟังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม (Two-Group Interaction Map) เขียนแสดงจุดประสงค์และตอบสนองของกลุ่มสองกลุ่มที่แตกต่างกัน ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 ฟังแสดงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่ม

7. ผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map) เขียนตารางเปรียบเทียบสองสิ่ง
ดังภาพประกอบ 7

สิ่งที่เปรียบเทียบ \ ส่วนประกอบ	ไก่	นก
ขา		
ขน		
ปีก		

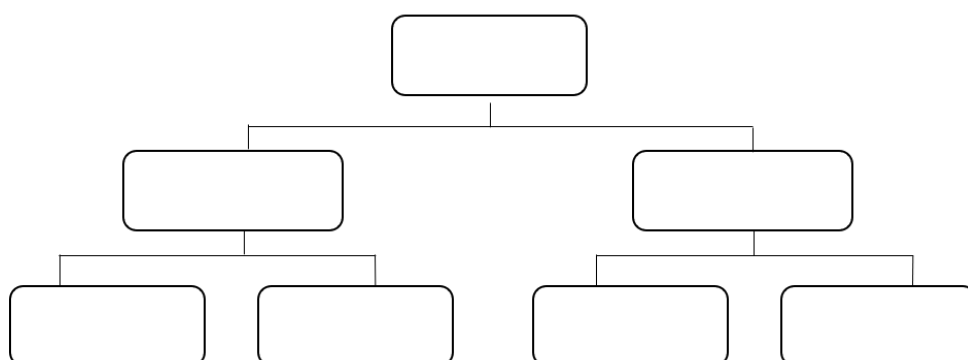
ภาพประกอบ 7 ผังตารางเปรียบเทียบ

รัฐเพชร ต.ศิริวานิช (2550) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ว่า การสร้าง
ผังความคิดมีหลักการเขียน 4 แบบ ดังนี้

1. ผังบรรยายลำดับเหตุการณ์ (Narrative Sequential Organization or Sequential Episodic Map) โดยใช้ลูกศรเป็นเครื่องแสดงลำดับเหตุการณ์และเชื่อมโยงเหตุการณ์
สนับสนุนในแต่ละกรอบเหตุการณ์
2. ผังแบบพรรณนารายละเอียด (Thematic or Descriptive Map) เป็นผังแสดง
รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของต่าง ๆ โดยมีใจความสำคัญของเรื่องอยู่ตรงกลางโยง
ความสัมพันธ์จากใจความสำคัญของเรื่องไปสู่หัวข้อสำคัญ (Major Features) เป็นเส้นตรงและโยง
รายละเอียดปลีกย่อยเข้ากับหัวข้อสำคัญ
3. ผังเปรียบเทียบความแตกต่าง (Comparative and Contrastive Map) เป็น
หัวข้อที่จะเปรียบเทียบอยู่ในกรอบบนสุดโดยโยงลูกศรลงมาสู่กรอบซึ่งแสดงความเหมือน
(Sameness) ทางซ้ายมือและลูกศรหยัก ๆ สำหรับกรอบแสดงความแตกต่างทางขวามือจะมี
รายละเอียดปลีกย่อยของทั้งสองฝ่ายอยู่ในกรอบด้านข้าง
4. ผังจำแนกประเภท (Classification Map) จะแสดงความสัมพันธ์ของหัวเรื่อง
ตัวอย่างและรายละเอียดสนับสนุนโดยหัวเรื่องที่กล่าวถึงจะอยู่ในกรอบบนสุดส่วนตัวอย่างหรือหัวข้อที่
จำแนกและรายละเอียดสนับสนุนจะอยู่ในกรอบใต้หัวเรื่อง

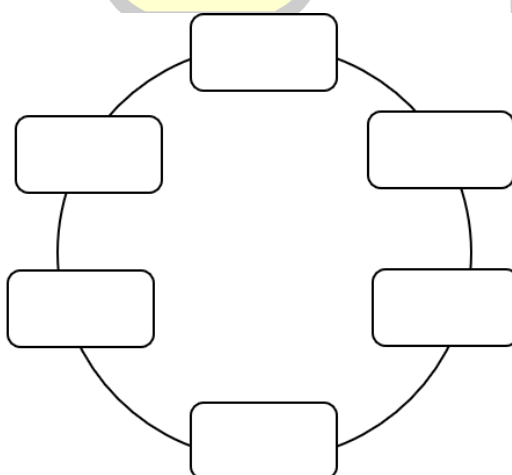
วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ว่า สามารถนำไปใช้ได้หลายลักษณะ เช่น

1. แผนผังแบบกิ่ง (Branching Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนความคิดรวบยอดหลักไว้ข้างบนหรือตรงกลาง แล้วลากเส้นให้เชื่อมโยงกับความคิดรวบยอดอื่น ๆ ที่สำคัญรองลงมา ดังภาพประกอบ 8

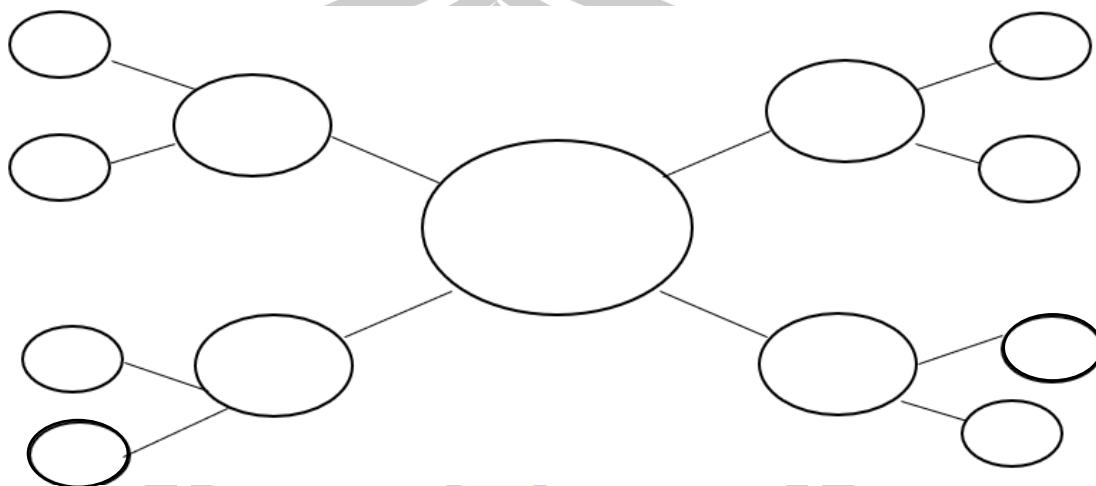
ภาพประกอบ 8 แผนผังแบบกิ่ง

2. แผนผังวงจร (SQ4Rle Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนแผนผังเพื่อเสนอความสำคัญเป็นขั้นตอนที่สัมพันธ์กัน และเรียงลำดับเป็นวงกลม ดังภาพประกอบ 9

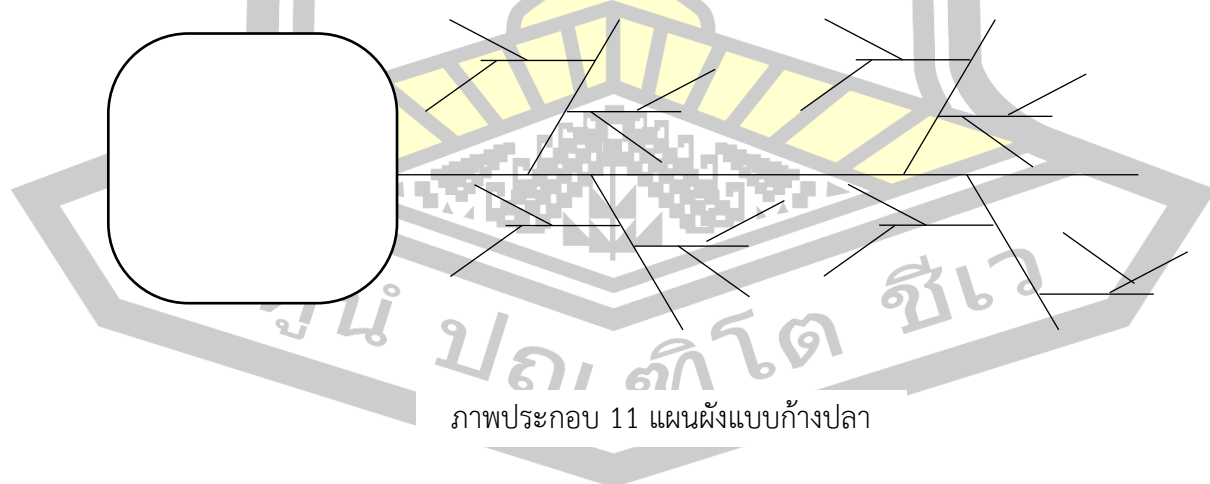
ภาพประกอบ 9 แผนผังวงจร

3. แผนผังใยแมงมุม (Spider Map) เป็นการนำเสนอโดยเขียนความคิดรวบยอดหลักไว้กึ่งกลางหน้ากระดาษและเขียนอธิบายหรือบอกลักษณะของความคิดรองลงมาไว้ในลักษณะของใยแมงมุม ดังภาพประกอบ 10

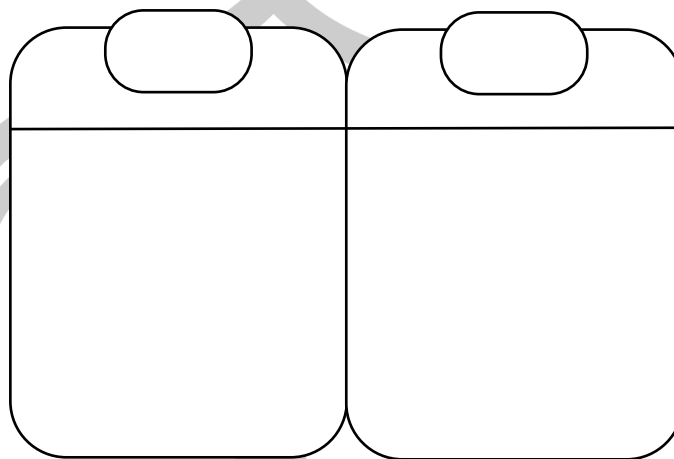
ภาพประกอบ 10 แผนผังใยแมงมุม

4. แผนผังแบบก้างปลา (Fishbone Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนประเด็นหรือเรื่องหลักแล้วนำเสนอด้วยเหตุและผลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง ดังภาพประกอบ 11

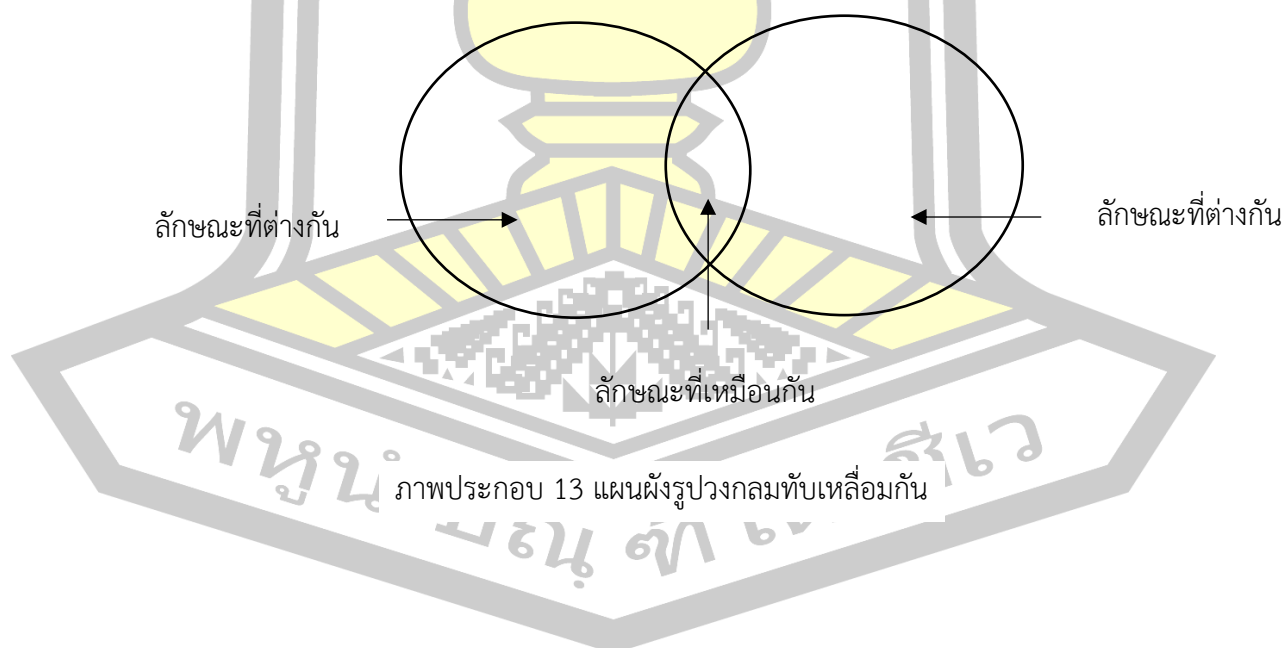
ภาพประกอบ 11 แผนผังแบบก้างปลา

5. แผนผังตารางเปรียบเทียบ (Compare Table Map) เป็นการนำเสนอโดยการเขียนเป็นตารางเพื่อเปรียบเทียบสองสิ่งหรือสองเรื่องในประเด็นที่กำหนด ดังภาพประกอบ 12

ภาพประกอบ 12 แผนผังตารางเปรียบเทียบ

6. แผนผังรูปวงกลมทับเหลื่อมกัน (Overlapping SQ4Rle Map) เป็นการนำเสนอการเปรียบเทียบสองสิ่งหรือเรื่องลักษณะเหมือนกันหรือแตกต่างกัน ดังภาพประกอบ 13

ภาพประกอบ 13 แผนผังรูปวงกลมทับเหลื่อมกัน

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้กล่าวถึงรูปแบบของแผนผังความคิดไว้ว่า รูปแบบที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสะดวกและเกิดประโยชน์ โดยมีลักษณะที่หลากหลาย ดังนี้

1. ผังมโนทัศน์หรือผังมโนภาพ (Concept Map)
2. แผนผังความคิด (Mind Mapping)
3. แผนผังใยแมงมุม (Web Diagram หรือ Spider Map)
4. แผนภูมิโครงสร้างต้นไม้ (Tree Structure)
5. แผนภูมิเวนน์ (Venn Diagram)
6. แผนภูมิขั้นบันได (Descending Ladder หรือ Time Ladder Map)
7. แผนภาพวงจร แผนภูมิแบบวัฏจักร (Cycle Graph)
8. แผนผังการดำเนินงาน (Flowchart Diagram)
9. แผนภาพหรือแผนรูปแสดงความสัมพันธ์ (Matrix Diagram)
10. แผนภูมิหรือแผนผังก้างปลา (Fishbone Map)
11. แผนภาพแสดงความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ (Interval Graph or Timeline)
12. แผนภาพแสดงลำดับเหตุการณ์ (Order Graph or Event Chain)
13. แผนผังแสดงความสัมพันธ์แบบจำแนกประเภท (Classification Map)

สรุปได้ว่า รูปแบบของแผนผังความคิดมีลักษณะที่หลากหลายแตกต่างกันออกไปตามจุดประสงค์และความสำคัญในการสร้างสรรค์งานรูปแบบต่าง ๆ ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของแผนผังความคิดที่สามารถนำเสนอความคิดหลักแล้วเขียนอธิบายหรือบอกลักษณะของความคิดรอง และใช้ทิศทาง เส้น เพื่อแสดงความเชื่อมโยงของความคิดหลักและความคิดรองได้อย่างเป็นระบบ ทั้งยังจัดลำดับข้อมูลที่สัมพันธ์กันได้อย่างละเอียด ซึ่งสอดคล้องไว้ในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิดในรูปแบบใยแมงมุม โดยหัวข้อของเรื่องจะอยู่ตรงกลางหน้ากระดาษ และแสดงเนื้อหาด้วยลูกศรและทิศทางเพื่อบ่งบอกสาระสำคัญของแต่ละย่อหน้า และแตกย่อยเป็นประเด็นรองที่สัมพันธ์กับเนื้อหาของย่อหน้านั้น ๆ เพื่อส่งเสริมงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีเอกภาพและสัมพันธ์ภาพที่ชัดเจน

3. ขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิด

Buzan (1995) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. เริ่มเขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์ตรงกลางหน้ากระดาษ ซึ่งควรใช้กระดาษชนิดไม่มีเส้น วาดกระดาษแนวนอน และควรเป็นภาพสี
2. เขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์รองที่เชื่อมโยงกับมโนทัศน์หลัก กระจายออกรอบมโนทัศน์หลัก
3. เขียนหรือวาดภาพมโนทัศน์ย่อยที่สัมพันธ์กับมโนทัศน์รองแตกออกไปเรื่อย ๆ โดยเขียนข้อความไว้บนเส้นแต่ละเส้น
4. ใช้ภาพประกอบที่สื่อความหมายให้มากที่สุด
5. เขียนหรือพิมพ์ด้วยตัวบรรจงขนาดใหญ่
6. เขียนคำที่มีลักษณะเป็นหน่วย ซึ่งเป็นข้อความที่มีความหมายในตัวเอง
7. เขียนคำเหนือเส้นแต่ละเส้นต้องเชื่อมต่อกับเส้นอื่น ๆ
8. ระบายสีให้ทั่วแผนผังความคิด

ัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์ (2550) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. วาดกระดาษเปล่าตามแนวนอน เริ่มจากกลางหน้าเพราะจะช่วยให้สมองของผู้เรียนมีอิสระในการคิดแผ่ขยายแขนงกิ่งออกไปได้ทุกทิศทางและแสดงออกได้อย่างอิสระตามธรรมชาติ
2. ใช้รูปภาพหรือสัญลักษณ์แทนประเด็นหลักที่เป็นแกนกลางของเรื่อง
3. ใช้สีสันทันให้ทั่วทั้งแผ่น
4. เชื่อมโยงกิ่งแก้วที่เป็นประเด็นสำคัญเข้ากับแกนของเรื่องที่อยู่ตรงกลาง และเชื่อมกิ่งแก้วหรือความคิดย่อย ๆ แยกแขนงออกจากกิ่งแก้วออกไปเป็นชั้นที่ 2 และชั้นที่ 3 ตามลำดับ
5. วาดกิ่งที่มีลักษณะเป็นเส้นโค้งแทนการเขียนเป็นเส้นตรง
6. ใช้คำมูล สะท้อนใจความหรือประเด็นสำคัญเท่านั้น และหนึ่งคำมูลต่อหนึ่งกิ่งเท่านั้น
7. ใช้รูปภาพประกอบให้ทั่วทั้งแผนผังความคิด

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. เริ่มด้วยภาพสีตรงกึ่งกลางหน้ากระดาษ

2. ใช้ภาพให้มากที่สุดเพื่อถาช่วยทำงานของสมองดึงดูดสายตาและช่วยจดจำ
3. ควรเขียนคำสำคัญด้วยตัวบรรจงใหญ่ ๆ หากเป็นภาษาอังกฤษให้ใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ เมื่อย้อนกลับมาจะได้อ่านง่าย ชัดเจน และสะดวกตา ช่วยให้ประหยัดเวลาในการอ่าน
4. เขียนคำสำคัญเหนือเส้นและแต่ละเส้นต้องเชื่อมต่อกับเส้นอื่น ๆ เพื่อให้แผนผังความคิดมีโครงสร้างพื้นฐานรองรับ
5. คำสำคัญควรมีลักษณะเป็นหน่วยโดยคำสำคัญ 1 คำ 1 เส้น จะช่วยให้แต่ละคำ เชื่อมโยงคำอื่น ๆ ได้อย่างอิสระ เปิดทางให้แผนผังความคิดคล่องตัวและยืดหยุ่นมากขึ้น
6. ระบายสีทั้งแผนผังความคิดเพราะสีจะช่วยยกระดับความจำ เพลินตา กระตุ้น สมองซีกขวา
7. เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ปลอ่ยให้หัวคิดอิสระมากที่สุดเท่าที่จะ เป็นไปได้

วรารวรรณ นันสลิศย์ (2564) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. กำหนดหัวข้อที่ต้องการนำเสนอ
2. เลือกรูปแบบแผนผังความคิด
3. วางกระดาศลงในแนวตั้งหรือแนวนอน ควรใช้กระดาศที่ไม่มีเส้น
4. วาดภาพเพื่อใส่หัวข้อหลักไว้ตรงกลางหน้ากระดาศ
5. ลากเส้นเชื่อมโยงแล้ววาดภาพเพื่อใส่หัวข้อรองแล้วลากเส้นเชื่อมโยงไปยังหัวข้อที่ เกี่ยวเนื่องกันไปเรื่อย ๆ จนครบ

6. ใช้สีในการวาดภาพและลากเส้นเชื่อมโยงเพื่อความสวยงาม

7. ใช้คำที่สั้น กะทัดรัด มีใจความสมบูรณ์

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสร้างแผนผังความคิด มีขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประเด็นหลักของเรื่องไว้
2. เลือกรูปแบบแผนผังความคิด
3. วางกระดาศที่ไม่มีเส้นในแนวตั้งหรือแนวนอน
4. เขียนประเด็นหลักของเรื่องไว้กึ่งกลางหรือวาดภาพที่อธิบายเกี่ยวกับประเด็นหลัก
5. ลากเส้นเชื่อมโยงประเด็นหลักกับประเด็นรองหรือประเด็นย่อย โดยที่เส้นต้อง เชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง
6. ใช้คำที่สั้นและได้ใจความ

4. ประโยชน์ของแผนผังความคิด

Buzan (1995) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. การเรียนและการเตรียมตัวสอบสามารถใช้ความคิดแผ่นเดียวสรุปสาระสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ไม่เครียด และสนุกสนาน
2. แผนผังความคิดช่วยให้คิดได้อย่างอิสระและสร้างสรรค์
3. การพูดในที่สาธารณะโดยใช้แผนผังความคิดจะทำให้เกิดความเชื่อมั่นและตรงประเด็น
4. แผนผังความคิดช่วยในการวิเคราะห์ปัญหา
5. แผนผังความคิดช่วยสร้างสมาธิได้อย่างสิ้นไหล สนุกสนาน และมีสีสัน
6. แผนผังความคิดช่วยในการจดจำจากการใช้สีสันและคำสำคัญ
7. แผนผังความคิดช่วยในการจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังและช่วยบริหารเวลาของเรื่องต่าง ๆ ที่ต้องจดจำ

ปรียา สุขเจริญ (2549) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ดังนี้

1. ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาหรืองานต่าง ๆ ที่จะทำ
2. ใช้ในการเสนอประเด็นต่าง ๆ ในการระดมพลังสมอง
3. ใช้ในการสรุปหรือสร้างองค์ความรู้
4. ช่วยจัดระบบความคิดของผู้อื่น
5. ช่วยให้เห็นภาพรวมของเรื่องที่กำลังศึกษา
6. ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เช่น การแสวงหาความคิดใหม่การเขียนเรียงความ
7. ใช้ในการจดบันทึกความรู้ที่ได้จากการฟังบรรยาย การเรียน การอบรมสัมมนา
8. ใช้ในการบันทึกความรู้ที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง
9. ใช้เป็นโน้ตย่อสำหรับการพูดหรือการนำเสนอต่อที่ประชุม
10. ใช้สำหรับการวางแผนในการแสวงหาความรู้การทำงาน
11. ใช้วิเคราะห์ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องคิดหาทางแก้ปัญหา
12. ใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามสภาพจริง
13. ใช้ในการช่วยตัดสินใจจากทางเลือกหลาย ๆ ทางที่วิเคราะห์แล้ว

ทศนา เขมมณี (2550) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ว่า แผนผังความคิดเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนจัดระบบข้อมูลได้อย่างเป็นระเบียบและอยู่ในรูปแบบที่สามารถอธิบายเข้าใจและจดจำได้ง่าย โดยผ่านความคิดเห็นและอธิบายผ่านความคิดของผู้เขียนได้อย่างเป็นระบบและชัดเจน

วรารวรรณ นันสลิศย์ (2564) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ว่า ช่วยเรื่องการจัดระบบความคิด สามารถนำสิ่งที่จำเอาไว้ออกมาใช้ได้ง่าย ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ แยกแยะแก้ปัญหา และตัดสินใจได้อย่างเป็นระบบ และเชื่อมโยงข้อมูลได้มากขึ้น ทั้งนี้ยังช่วยในการจดบันทึกทำให้เข้าใจเนื้อหาที่ยากให้เห็นเป็นภาพรวมได้

บุญยง วังสีดา (2566) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนผังความคิดไว้ว่า เมื่อนำแผนผังความคิดมาช่วยในการจัดการเรียนรู้จะทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และสามารถจัดระบบความคิดของผู้เรียนได้ ทำให้เห็นโครงสร้างโดยรวมของเนื้อหา ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา ส่งผลให้ทำความเข้าใจได้ง่ายและสามารถจดจำเนื้อหาได้ดี

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแผนผังความคิดจะช่วยในการจัดระบบความคิดของผู้เรียนให้เป็นระบบทั้งการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แยกแยะ แก้ปัญหา และตัดสินใจและสรุปออกเป็นการจดบันทึกที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายที่สุด และส่งเสริมการช่วยจดจำเนื่องจากการใช้เส้นและทิศทางเพื่อง่ายต่อการจดจำและสามารถเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังเป็นบันทึกย่อสำหรับการพูดและประชุมต่าง ๆ และช่วยประหยัดเวลาในการเรียนรู้ จดจำ และเพิ่มความสะดวกสบายในการใช้งานข้อมูลนั้น ๆ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด โดยการนำขั้นตอนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ของ วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2558) และได้นำแผนผังความคิดมาผสมผสานไว้ในขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจ ชี้นำเข้าสู่บทเรียนที่ต้องกระตุ้นความสนใจผู้เรียน โดยผู้สอนเปิดประเด็นเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะเรียนด้วยสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น วิดีทัศน์ ข่าว เป็นต้น ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับประเด็นนั้นและแลกเปลี่ยนระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน
2. ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ชี้นำปัญหาเป็นตัวนำ ผู้สอนมีสถานการณ์หรือบทความข่าวเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียน และให้ผู้เรียนตั้งปัญหาหรือประเด็นที่ตนเองสนใจจากการอ่านสถานการณ์หรือบทความข่าว โดยอาศัยบทเรียนหรือประสบการณ์ของผู้เรียนเองมาตั้งปัญหา เมื่อผู้เรียนได้ปัญหาและประเด็นที่ตนเองสนใจแล้วทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจ นำมาสู่การแก้ปัญหาหรือประเด็นที่ต้องการศึกษาด้วยตนเอง

3. ค้นคว้าและคิด ผสมผสานแผนผังความคิด ขั้นตอนที่อาศัยเวลามากที่สุดในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยผู้สอนมีหน้าที่ให้คำชี้แนะหรือคำปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดปัญหาเท่านั้น และผู้เรียนใช้แผนผังความคิดเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบความคิดของผู้เรียนให้เป็นระบบและเป็นขั้นตอน

4. นำเสนอ ขั้นตอนให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานที่ตนได้คิดและค้นคว้าด้วยตนเอง โดยผู้เรียนต้องนำเสนอชิ้นงานของตนหน้าชั้นเรียน ซึ่งไม่จำกัดการนำเสนอว่าต้องนำเสนอแบบใด และให้ผู้เรียนนำเสนอตั้งแต่ต้นจนจบ โดยไม่มีการแทรกแซงหรือแสดงความคิดเห็นระหว่างการนำเสนอ

5. ประเมินผล การประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องมีการพัฒนาทั้ง 3 ด้านความหลักสูตรแกนกลางที่กำหนด ได้แก่ 1. ความรู้ (Knowledge) ประเมินจากแบบทดสอบหลังเรียน 2. ทักษะ (Skill/Process) ประเมินจากใบงาน และ 3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude/Attribute) ประเมินจากแบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้กำหนดปัญหาด้วยตนเอง หาวิธีแก้ไขปัญหา และเกิดการวิเคราะห์และตัดสินใจด้วยตนเอง และอาศัยการจดบันทึกที่ได้จากการค้นคว้าและคิดเป็นแผนผังความคิดที่ช่วยในการจัดระบบความคิดให้เป็นระบบมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. กระตุ้นความสนใจ 2. ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3. ค้นคว้าและคิด ผสมผสานแผนผังความคิด 4. นำเสนอ และ 5. ประเมินผล

การเขียนเชิงสร้างสรรค์

1. ความหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ได้ให้ความหมายว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ประเด็น ประเด็นแรกเป็นการเขียนที่แสดงความคิดริเริ่มของผู้เขียนซึ่งอาจจะปรากฏออกมาในรูปแบบของ “เนื้อหา” คือแนวคิดและจินตนาการใหม่ ๆ หรือ “รูปแบบ” คือกลวิธีการนำเสนอหรือการเล่าเรื่องด้วยวิธีการใหม่ ๆ ที่ไม่ได้ซ้ำเดิมหรือหยุดย่ำอยู่กับที่ ทั้งนี้อาจจะเป็นสิ่งที่ผู้เขียนคิดขึ้นมาเองหรือพัฒนามาจากของเดิมที่มีอยู่แล้วก็ได้ ประเด็นที่สอง คือ ผลงานของการเขียนสร้างสรรค์จะต้องมี “คุณค่า” โดยมีความจรรโลงใจ ยกย่องความคิดและส่งเสริมสติปัญญาให้แก่ผู้อ่าน

สุทธวีรณ อินทะก (2559) ได้ให้ความหมายว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ความคิด จินตนาการ อารมณ์ ตลอดจนประสบการณ์ ผ่านงานเขียนที่มีความแปลกใหม่ทั้งทางด้วยรูปแบบและเนื้อหาโดยอาศัยศิลปะทางภาษา การใช้สำนวนโวหาร

ตลอดจนเทคนิควิธีการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีเพียงหนึ่งเดียวไม่ลอกเลียนผู้ใด สร้างงานเขียนที่มีคุณค่า ให้ความเพลิดเพลินใจจรโลงใจ ตลอดจนสารประโยชน์แก่ผู้อ่าน

ธรงค์วิทย์ ทองเสียน (2559) ได้ให้ความหมายว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์อย่างมีศิลปะการเขียนแสดงความคิดและอารมณ์ออกมาอย่างประณีตบรรจงทำให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสทางภาษา เกิดภาพพจน์และเพลิดเพลินไปกับความไพเราะของภาษา บางเรื่องอาจขาดความสมเหตุสมผล ผิดความเป็นจริงหรือไม่เป็นธรรมชาติทั้งนี้เพราะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มุ่งแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์เป็นสำคัญ

กิตติกุล แก้วกาหลง (2563) ได้ให้ความหมายว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนร้อยแก้วหรือร้อยกรองที่ต้องใช้ความสามารถเพื่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดความรู้ ความคิดจินตนาการจากประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียน โดยมีได้เลียนแบบ มีหนึ่งเดียว เพื่อสร้างผลงานเขียนในรูปแบบเฉพาะของผู้เขียน นำเสนอผ่านศิลปะการใช้ภาษาที่ดี ถูกต้อง สละสลวย และสร้างความซาบซึ้งใจแก่ผู้ผ่านในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านคุณธรรม จริยธรรม และมีคุณค่าต่อตนเองและสังคม

พิริยะพงศ์ พิมพระลับ (2565) ได้ให้ความหมายว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และจินตนาการอันเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน นำเสนอผ่านตัวหนังสือด้วยสำนวนภาษาของตนเองที่สละสลวย มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ ซึ่งเป็นเรื่องราวแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง งานเขียนที่แปลกใหม่ทั้งรูปแบบและเนื้อหา ไม่ลอกเลียนแบบผู้อื่น และใช้ภาษากระชับ สำนวนโวหารที่เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง สื่อความหมายได้อย่างชัดเจน นำเสนอแนวคิดใหม่ที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง มีมารยาทในการเขียนโดยเขียนด้วยตัวบรรจง ตัวหนังสืออ่านง่ายและสะอาดเรียบร้อย ทั้งยังสอดแทรกข้อคิด เพื่อให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์ร่วมและสามารถยกระดับสติปัญญาของผู้อ่านได้

2. ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญต่อชีวิต บุคคล และสังคม สรุปได้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อชีวิต เกิดภูมิปัญญาด้านสำนวนภาษาใหม่ ๆ สำหรับการติดต่อสื่อสารให้ทันสมัย เกิดอาชีพใหม่ ๆ ที่ต้องใช้ภาษาเชิงสร้างสรรค์ เช่น นักโฆษณา นักเขียนนักโทรทัศน์ และเกิดการอนุรักษ์วัฒนธรรม ได้แก่ การฟัง การอ่าน การเขียน การแสดงและความบันเทิง

2. ความสำคัญต่อบุคคล เกิดการพัฒนาสมองซีกขวาที่ทำหน้าที่เรื่องความคิดสร้างสรรค์ และเกิดภูมิปัญญาด้านต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้แก่ ด้านภาษา ด้านเหตุผล ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม

3. ความสำคัญต่อสังคม เกิดรูปแบบใหม่ในการติดต่อสื่อสารของคนในสังคม และระหว่างสังคมต่อสังคม เกิดวัฒนธรรมในการติดต่อสื่อสารใหม่ ๆ และเป็นตัวจุดประกายความคิดให้เกิดสิ่งใหม่ ๆ ในสังคม

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือใช้สื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความรู้ ระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล
2. เป็นการสืบทอดมรดกทางปัญญาของมนุษย์จากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นต่อไป
3. เป็นเครื่องมือใช้บันทึกหลักฐานทางธุรกิจทางการค้า กฎหมาย และมรดกทรัพย์สินได้อย่างถูกต้องตามกติกาของแต่ละสังคม
4. เป็นเครื่องมือใช้ประกอบอาชีพ เช่น นักเขียนเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี และการเขียนเชิงวิชาการ

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีคุณค่าในการยกระดับความคิดและประเทืองสติปัญญาเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้มองเห็นทางเลือกที่หลากหลาย และจุดประกายให้ผู้อ่าน เห็นเป้าหมาย จุดประกายทางความคิดหรือถึงขั้นเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมของตน

บุญญาภา ศรีวิชัย (2561) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ช่วยพัฒนาสติปัญญาผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนได้ฝึกทักษะการคิดและการใช้ภาษา ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอันดีงาม ก่อให้เกิดสติปัญญา ผู้อ่านได้ขบคิด และเกิดอารมณ์ร่วมอันดีและสามารถนำประสบการณ์ไปต่อยอดในการเรียนรู้อื่นได้
2. ส่งเสริมความจรรโลงใจและยกระดับจิตสำนึก ผู้เขียนใช้ถ้อยคำ สำนวนสะท้อนลักษณะนิสัย ค่านิยม ความรู้ และความเชื่อ เกิดความเพลิดเพลินและข้อคิดแก่ผู้อ่าน
3. พัฒนาบุคลิกภาพ ผู้เขียนเกิดความภาคภูมิใจในงานของตนเอง ยอมรับตนเองจนได้รับการยอมรับจากสังคม และช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจตนเองได้มากขึ้น
4. ผู้เขียนสามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างอิสระ โดยเฉพาะความรู้สึกที่ก่อให้เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนที่มีคุณค่า ยกระดับความคิด และส่งเสริมสติปัญญาของผู้อ่าน ผู้อ่านจะได้รับมุมมองที่หลากหลายและสามารถจุดประกายความคิดของผู้อ่านให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดไปในทางที่ดี ทั้งนี้ยังส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นทักษะหนึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบัน

3. จุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์

สมิตรา บุตรศรีเมือง (2550) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อระบายความรู้สึกนึกคิดของตนเองในทางสร้างสรรค์และทำให้เข้าใจแนวคิด
ของผู้อื่น

2. เพื่อให้เข้าใจ เห็นคุณค่า ชื่นชมศิลปะ ดนตรี ตลอดจนกิจกรรมทางวัฒนธรรม

3. เพื่อมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมและอารมณ์

4. ผู้สอนต้องส่งเสริมผู้เรียนโดยการสังเกต การสร้างเรื่อง และการเขียนที่ชัดเจน
รายบุคคล

5. ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ จากผู้สอน

6. ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนที่นำเสนอเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
กาประสบการณ์ของผู้เขียน

2. การเขียนเพื่อแสดงข้อคิดหรือทัศนะ เป็นการเขียนที่มีเจตนาเสนอข้อคิดเห็นต่อ
เรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยตรงไปตรงมาหรือไว้อย่างมีนัย

3. การเขียนเพื่อให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง เน้นให้ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่าง
ละเอียดโดยอธิบาย ขยายความ หรือระบุขั้นตอนอย่างชัดเจน

4. การเขียนเพื่อโน้มน้าวและจูงใจให้เห็นคล้อยตามด้วยการใช้ภาษาที่ก่อให้เกิด
ภาพพจน์และการเรียงร้อยถ้อยคำอย่างละเอียดละไมและพิถีพิถัน

5. การเขียนเพื่อจรรโลงใจและความเพลิดเพลิน

ธรงค์วิทย์ ทองเสียน (2559) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้วมา
ถ่ายทอดเป็นข้อเขียน อาจเป็นเรื่องราวที่ผู้เขียนประสบเองหรือเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับบุคคลใด
บุคคลหนึ่ง หรือเกิดขึ้นในสังคมทั่วไป

2. การเขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อชี้แจง อธิบาย โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่าน
เข้าใจและปฏิบัติตามได้

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อวิเคราะห์ วิวิจารณ์ แนะนำหรือ
แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างเดียวหรือ
อาจมีข้อเสนอแนะประกอบด้วย โดยต้องคำนึงถึงพื้นฐานของข้อเท็จจริง อีกทั้งยังต้องมีหลักเกณฑ์
และมีเหตุผล

4. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายที่ให้อ่านมีอารมณ์คล้อยตามและเกิดจินตนาการเห็นภาพตามที่ผู้เขียนต้องการ

5. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะชักจูง โน้มน้าวให้อ่านยอมรับในสิ่งที่ผู้เขียนเสนอ

6. การเขียนเพื่อล้อเลียนเสียดสี เป็นการเขียนที่มีจุดประสงค์ที่จะดำเนินสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจเป็นบุคคล เหตุการณ์หรือสถานการณ์ แต่เป็นการดำเนินอย่างนุ่มนวล อาจแทรกอารมณ์ขัน ทำนองยั่วด้วยถ้อยคำหรือเรื่องราว

7. การเขียนเพื่อกิจธุระ มีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งในการเขียน ซึ่งรูปแบบในการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของงานเขียน

8. การเขียนเพื่อบอกให้ทราบข้อเท็จจริง

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2561) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อระบายความรู้สึกนึกคิดของตนเองในทางสร้างสรรค์และทำให้เข้าใจแนวคิดของผู้อื่น

2. เพื่อให้เข้าใจ เห็นคุณค่า ชื่นชมศิลปะ ดนตรี ตลอดจนกิจกรรมทางวัฒนธรรม

3. เพื่อมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับอารมณ์และสังคม

สรุปได้ว่า ความมุ่งหมายของการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเล่าเรื่องโดยใช้ความคิดจินตนาการ และความคิดเห็นของผู้เขียน ซึ่งงานเขียนมีความแตกต่างกันไปตามจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อ โดยงานเขียนต้องมีการเลือกสรรถ้อยคำอย่างสละสลวย สำนวนภาษา ลีลาการเขียน และระดับภาษาที่เหมาะสมกับจุดประสงค์ของงานเขียน ทั้งนี้ผู้อ่านต้องได้รับอรรถรสทางภาษาและคุณค่าเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้ชีวิตประจำวัน

4. ประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ถวัลย์ มาศจรัส (2546) ได้กล่าวถึง ประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทความเรียง ได้แก่ เรียงความ บทความ เรื่องเล่า เป็นต้น

2. ประเภทบันเทิงคดี ได้แก่ นิทาน หนังสือเด็ก เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นต้น

3. ประเภทสารคดี ได้แก่ สารคดีบุคคล สารคดีท่องเที่ยว สารคดีประวัติศาสตร์

เป็นต้น

เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ได้กล่าวถึง ประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไว้ดังนี้

1. บทความ เป็นการเล่าเรื่องประเภทหนึ่งที่มีมุ่งแสดงความรู้ แนวคิด ทักษะ ตลอดจนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. สารคดี เป็นการเล่าประเภทที่มีมุ่งให้สาระ ความรู้ และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน มีมโนทัศน์ที่แท้จริง และมีความคิดเห็นเป็นเพียงส่วนประกอบเพียงเท่านั้น
3. นวนิยายและเรื่องสั้น เป็นเรื่องเล่าที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการเป็นแกนเล่าเรื่อง โดยมีมุ่งให้ความบันเทิงและความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน
4. คอลัมน์เบ็ดเตล็ด เป็นเรื่องเล่าเรื่องแบบอื่น ๆ ที่ไม่สามารถจัดอยู่ในเรื่องเล่าที่กล่าวข้างต้น เช่น คอลัมน์ซุบซิบ คอลัมน์บทกวี เป็นต้น

ธรงค์วิทย์ ทองเสียน (2559) ได้กล่าวถึง ประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 2 ประเภท ได้แก่

1. ประเภทร้อยแก้ว หมายถึง หนังสือประเภทความเรียงที่ใช้ถ้อยคำ สละสลวย สำนวนโวหารลึกล้ำซึ่งเต็มไปด้วยอรรถรส ก่อให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจและมีคุณค่าและประโยชน์ต่อผู้อ่าน เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น บทละคร เป็นต้น
2. ประเภทร้อยกรอง หมายถึง วรรณกรรมที่แต่งเป็นคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ เช่น โคลง กาพย์ กลอน และร่าย เป็นต้น

บุญญาภา ศรีวิชัย (2561) ได้กล่าวถึง ประเภทการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 2 ประเภท ได้แก่

1. งานเขียนประเภทร้อยแก้ว ได้แก่ เรียงความ บทความ เรื่องสั้น สารคดี บทละคร และนวนิยาย
2. งานเขียนประเภทร้อยกรอง ได้แก่ งานประพันธ์รูปแบบต่าง ๆ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน เป็นต้น

สรุปได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 2 ประเภท ได้แก่ 1. ประเภทร้อยกรอง เป็นวรรณกรรมที่แต่งเป็นคำประพันธ์รูปแบบต่าง ๆ และใช้ภาษาที่ไพเราะและประณีตบรรจงทำให้อ่านเกิดคุณค่า ความบันเทิง และจรรโลงใจ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย เป็นต้น 2. ประเภทร้อยแก้ว เป็นการเขียนที่ใช้ถ้อยคำสละสลวย มีสำนวนโวหารที่ลึกล้ำซึ่งกินใจ ผู้อ่านได้รับอรรถรสทางภาษา บันเทิง และจรรโลงใจ งานวิจัยในครั้งนี้เป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทร้อยแก้ว โดยประกอบด้วยเนื้อหา 6 เรื่อง ได้แก่ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง การเขียนบทความ การเขียนสารคดี และการเขียนบันเทิงคดี

5. หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึง หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. มีความคิดดี มีจินตนาการดี
2. มีคลังคำศัพท์หลากหลาย
3. มีลีลาในการเขียนโดยอาศัยเทคนิคหลากหลาย
4. ใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย

ธงศรีวิทย์ ทองเสียน (2559) ได้กล่าวถึง หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ความคิดคำนึงดี คือ จินตนาการที่ผู้เขียนเลือกสรรขึ้นมาแล้วใช้ภาษาทำให้เกิดภาพขึ้นในใจและชัดเจน ทั้งนี้ผู้อ่านได้รับอรรถรสจากภาษาและเกิดความรู้สึกคล้อยตามไปด้วย
2. ถ้อยคำสำนวนภาษา คือ ผู้เขียนจะต้องพิถีพิถันเลือกถ้อยคำมาเรียบเรียงให้ไพเราะ สละสลวย และมีลีลาการเขียน
3. ให้คุณค่า คือ ให้คุณค่าทางปัญญาและจิตใจ ปลุกฝังคุณธรรมแก่ผู้อ่าน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดไปในทางที่ดีขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

บุญญาภา ศรีวิชัย (2561) ได้กล่าวถึง หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ความคิดดี คือ งานเขียนต้องสะท้อนจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ประสพการณ์ของผู้เขียน
2. ความคิดแปลกใหม่ คือ งานเขียนแปลกใหม่ตามสำนวนและลีลาการเขียนของผู้เขียน ทั้งด้านรูปแบบและการนำเสนอ
3. ถ้อยคำสำนวนภาษาดี คือ งานเขียนมีสำนวนภาษาดี คมคาย ผู้เขียนเลือกสรรถ้อยคำได้หลากหลาย ไพเราะ สละสลวย และมีการใช้สำนวนโวหาร
4. ให้คุณค่า คือ ให้คุณค่าทางด้านจิตใจ ยกระดับความคิด ให้ความจรรโลงใจแก่ผู้อ่าน และให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์

สรุปได้ว่า หลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประกอบด้วย 1. ความคิด ต้องใช้จินตนาการและรังสรรค์ออกมาเป็นภาษาที่มีถ้อยคำสละสลวย ลีลาการเขียน และความไพเราะ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับอรรถรสและรู้สึกคล้อยตาม 2. ถ้อยคำ ควรเลือกสรรคำและเรียบเรียงออกมาให้ไพเราะและมีลีลาการเขียน และ 3. คุณค่า งานเขียนต้องให้คุณค่าเพื่อยกระดับความคิดและประเทืองสติปัญญาของผู้อ่าน ทั้งยังให้ความบันเทิงและจรรโลงใจไปด้วยกัน

6. การวัดและประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์

Torrance (1964) ได้กล่าวถึง เกณฑ์ความคิดสร้างสรรค์ โดยตรวจให้คะแนน 3 ด้าน คือ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ดังนี้

1. ความคิดคล่อง ความสามารถในการคิดหาคำตอบอย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว และมีปริมาณที่มากที่สุดในเวลาที่กำหนด โดยให้คำตอบละ 1 คะแนน ตามคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน
2. ความคิดยืดหยุ่น ความสามารถในการหาคำตอบที่แตกต่างกัน โดยให้คำตอบเป็นกลุ่มหรือประเภทละ 1 คะแนน
3. ความคิดริเริ่ม ความสามารถในการหาคำตอบตามวิธีของ Cropley คำตอบใดตอบซ้ำกันมากให้คะแนนน้อยหรือไม่ได้คะแนน ถ้าคำตอบไม่ซ้ำกับผู้อื่นก็จะได้คะแนนมากขึ้น

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำตอบซ้ำ	12%	ขึ้นไปให้	0	คะแนน
คำตอบซ้ำ	6-11%	ขึ้นไปให้	1	คะแนน
คำตอบซ้ำ	3-5%	ขึ้นไปให้	2	คะแนน
คำตอบซ้ำ	2%	ขึ้นไปให้	3	คะแนน
คำตอบซ้ำ	1%	ขึ้นไปให้	4	คะแนน

4. ความคิดละเอียดลออ ความสามารถในการนำคำมาเขียนเป็นเรื่องราวใหม่ ไม่ซ้ำผู้อื่น น่าสนใจ ความยาวพอและได้ใจความอย่างสมบูรณ์ (นิจ จันทรมล, 2535)

กรมวิชาการ (2545) ได้กล่าวถึง ลักษณะพิจารณาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ความคิดแปลกใหม่ หมายถึง ความคิดที่ยังไม่ซ้ำกับผู้อื่น ไม่ลอกเลียนผู้อื่น โดยผู้เขียนคิดขึ้นด้วยตนเองหรือเกิดจากการดัดแปลงอย่างแยกคาง

2. การใช้ภาษากระทัดรัด ไม่ผิดแปลกไปจากระเบียบของภาษาที่ได้รับการยอมรับ

3. สามารถเร้าความรู้สึกของผู้รับสาร เช่น ความขบขัน ความเศร้า ความยินดี เป็นต้น

4. มีประโยชน์โดยการให้ข้อคิดหรือคติเพื่อเตือนใจแก่ผู้อ่าน

เกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามหัวข้อที่กำหนด ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. รูปแบบ ความถูกต้องตามหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป

2. การใช้ภาษา ความเหมาะสมในเรื่องอักขรวิธี ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การใช้คำเชื่อมประโยคถูกต้อง สำนวนโวหารเหมาะสมและตรงตามความหมาย และภาษาเข้าใจได้ง่าย

3. เนื้อหาสาระ นำเสนอเนื้อหาและสาระสำคัญของเรื่องถูกต้อง ประเด็นสำคัญชัดเจน เรียงลำดับเนื้อหาได้เหมาะสมต่อเนื่อง เนื้อเรื่องน่าสนใจ และมีประโยชน์

4. นิสัยที่ดีในการเขียน ชิ้นงานโดยภาพรวมสะอาดและเรียบร้อย ตัวบรรจง อ่านได้ง่าย

วิไลพร อ้ายสม (2546) ได้กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า ผู้สอนควรกำหนดหลักเกณฑ์ เทียบตรง และครอบคลุมทุกด้าน เนื่องจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการสร้างสรรค์ชิ้นงานที่แตกต่างกันออกไปแต่ละบุคคล อาศัยการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด จินตนาการ และแสดงออกทางทักษะการเขียนที่ซับซ้อน ซึ่งมีหลักการประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้

1. เนื้อเรื่อง 25%
2. การใช้ภาษา 25%
3. แนวคิด 30%
4. รูปแบบ 10%
5. ลายมือ การสะกดการันต์ การเว้นวรรค การย่อหน้า และความสะอาด 10%

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2558) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินผลการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและเสรีในเชิงสร้างสรรค์ที่ดีควรมีอิสระที่ไม่ถูกบังคับให้เกิดการเขียน ไม่ว่าจะเป็นการเขียนในรูปแบบบทความ คติสอนใจ คำขวัญ นิทาน เรื่องสั้น โดยผู้สอนใช้สื่อหรือยกเหตุการณ์ที่ใกล้ชิดผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดอารมณ์ในการเขียน ดังนี้

1. การใช้ภาพ เป็นสื่อในการเขียน
2. การใช้เพลง เป็นการเร้าให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น
3. การใช้เรื่องที่ยังไม่สมบูรณ์ เป็นการนำเรื่องที่เล่าหรืออ่านยังไม่จบ โดยให้ผู้เรียนใช้จินตนาการและความคิดในการเขียนต่อเรื่องราวนั้น

4. การใช้แสง เป็นการเร้าให้ผู้เรียนเกิดความคิด จินตนาการที่สร้างสรรค์
5. การใช้หุ่นจำลอง เป็นการนำหุ่นมาจำลองประเภทต่าง ๆ มาให้ผู้เรียนเขียนแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

6. การใช้ของจริง เป็นการผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งนั้น
7. การใช้สำนวนสุภาษิต เป็นการนำสำนวนสุภาษิตมาเสนอแก่ผู้เรียนและแสดงความคิดเห็น

8. การใช้คำถาม เป็นการตั้งคำถามยั่วให้ผู้เรียนเกิดการคิดและถ่ายทอดความคิด
- การประเมินการเขียนจึงอาศัยหัวข้อ ดังนี้

1. ให้ความคิดแปลกใหม่ ไม่ซ้ำเดิมและไม่ได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น
2. ใช้ภาษากระชับ ไม่ผิดแปลกจากระเบียบ
3. เร้าความรู้สึกของผู้อ่านได้ เช่น ความขบขัน ความเศร้า ความสงบ เป็นต้น
4. เป็นประโยชน์ เช่น ข้อคิด คติสอนใจ เป็นต้น

จกกล วชนะเสถียร (2559) ได้กล่าวถึง เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 5 ประเด็นการประเมิน คือ

1. การตั้งชื่อเรื่อง ได้แก่ 1) ชื่อเรื่องสื่อความหมายได้ 2) ชื่อเรื่องสื่อความได้เหมาะสมกับเรื่องแต่ไม่กระชับ ไม่น่าสนใจ 3) ชื่อเรื่องสื่อความไม่เหมาะสมกับเรื่อง ไม่กระชับ ไม่น่าสนใจ
2. เนื้อหาและการเรียงลำดับเหตุการณ์ ได้แก่ 1) เนื้อหามีสาระถูกต้อง ชัดเจน มีประเด็น ครบถ้วน เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ต่อเนื่อง สอดคล้องกันตลอดเรื่อง 2) เนื้อหามีสาระถูกต้อง ชัดเจนแต่มีประเด็นไม่ครบถ้วน เรียงลำดับเหตุการณ์ได้ต่อเนื่อง แต่บางช่วงไม่สอดคล้องกัน 3) เนื้อหามีสาระไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน มีประเด็นไม่ครบถ้วน เรียงลำดับเหตุการณ์ไม่ต่อเนื่องใจ ความววน
3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แก่ ใช้คำถูกต้อง 1) หลากหลาย มีความริเริ่มสร้างสรรค์ สื่อความได้ชัดเจนเห็นภาพเกิดความรู้สึกคล้อยตาม 2) ใช้คำถูกต้องหลากหลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่สื่อความไม่ค่อยชัดเจน ไม่เห็นภาพ ไม่เกิดความรู้สึกคล้อยตาม 3) ใช้คำถูกต้อง หลากหลาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ แต่สื่อความไม่ชัดเจน ไม่เห็นภาพ ไม่เกิดความรู้สึก
4. การเขียนคำเชื่อมโยงประโยค ได้แก่ 1) ใช้คำเชื่อมโยงประโยคเหมาะสม สละสลวย อ่านแล้วสัมพันธ์ต่อเนื่อง 2) ใช้คำเชื่อมโยงประโยคเหมาะสม แต่ยังไม่สละสลวย อ่านแล้วสัมพันธ์ต่อเนื่อง 3) ใช้คำเชื่อมโยงประโยคไม่เหมาะสม ไม่สละสลวย อ่านแล้วไม่สัมพันธ์ต่อเนื่อง
5. การเขียนสะกดคำ ได้แก่ 1) เขียนสะกดถูกต้องทุกคำ 2) เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง 1-5 คำ 3) เขียนสะกดคำไม่ถูกต้องมากกว่า 5 คำ

เกณฑ์การให้คะแนน 3 2 1 ตามลำดับ

- ประเด็นที่ 1 การตั้งชื่อเรื่อง (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 1) คะแนนเต็ม 3 คะแนน
- ประเด็นที่ 2 เนื้อหาและการเรียงลำดับเหตุการณ์ (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 3) คะแนนเต็ม 9 คะแนน
- ประเด็นที่ 3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 3) คะแนนเต็ม 9 คะแนน
- ประเด็นที่ 4 การเขียนคำเชื่อมโยงประโยค (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 2) คะแนนเต็ม 6 คะแนน

ประเด็นที่ 5 การเขียนสะกดคำ (จะมีน้ำหนักจุดเน้น = 1) คะแนนเต็ม 3 คะแนน

รวม 5 ประเด็นการประเมิน จะมีคะแนนเต็ม 30 คะแนน โดยมีการแปลความหมายแบบวัดทักษะการเขียน ตามจินตนาการเชิงสร้างสรรค์ ดังนี้ คะแนนระหว่าง 24-30 หมายถึง ดี, คะแนนระหว่าง 17-23 คะแนน หมายถึง พอใช้, คะแนนระหว่าง 10-16 หมายถึง ต้องปรับปรุง

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 4 ด้าน ที่แสดงให้เห็นถึงการสำรวจความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนทั้ง 4 ด้านการประเมินที่ครบถ้วน ซึ่งต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ดังนั้นงานวิจัยในครั้งนี้จึงได้วัดและประเมินการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. รูปแบบ องค์ประกอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 3 ย่อหน้า ได้แก่ คำนำ เนื้อเรื่อง และสรุป แสดงความแปลกใหม่ของงานเขียน สอดแทรกข้อคิด และมีความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป
2. การใช้ภาษา เขียนสะกดคำถูกต้อง สามารถใช้คำเชื่อมประโยคได้ดี สำนวนโวหารเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน
3. เนื้อหา นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ เรียงเหตุการณ์ตามลำดับ เสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนดให้ 4 ประเด็นขึ้นไป และได้ใจความสมบูรณ์
4. มารยาทในการเขียน ชื่นงานโดยภาพรวมสะอาดและเรียบร้อย ไม่มีร่องรอยการลบและขีดฆ่า เขียนด้วยตัวบรรจง และตัวหนังสืออ่านได้ง่าย

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

สำลี รักสุทธี (2546) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่ต้องการจัดการเรียนรู้ตลอดภาคเรียนการศึกษามาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนรู้ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ทั้งนี้ต้องกำหนดเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ย่อย ๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สภาพผู้เรียน และความพร้อมของโรงเรียน

ขวลิต ชูกำแพง (2551) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรของผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการสอนและอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการเรียนรู้ เนื้อหา เวลา เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีศักยภาพสูงสุด

ประสาธน์ เนืองเฉลิม (2554) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้สอนพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไปสู่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมาน เอกพิมพ์ (2560) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางการดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเตรียมล่วงหน้าสำหรับการจัดการเรียนรู้วิชาใดวิชาหนึ่งอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับสาระ

การเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญนุช วงศ์ศรีดา (2566) ได้ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับการสอนนักเรียน เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ พัฒนาการเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จะจัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาสาระที่หลักสูตรและครูผู้สอนกำหนดไว้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่ผู้สอนได้จัดทำขึ้นไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นคู่มือในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้งซึ่งต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สภาพผู้เรียน และความพร้อมของโรงเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ขวลิต ชูกำแพง (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนมีองค์ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ และสามารถเลือกกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริมคุณภาพที่ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอนและใช้เวลาอย่างเหมาะสม
2. ผู้สอนเกิดความเชื่อมั่นและมั่นใจในตนเอง เนื่องจากการเตรียมการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า
3. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และทำความเข้าใจได้เร็ว เนื่องจากการเตรียมการจัดการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นตอน
4. ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อกลุ่มประสบการณ์ที่เรียน
5. ผู้เรียนเกิดความเลื่อมใสในตัวผู้สอน เนื่องจากการสอนมั่นใจและสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างดีตามแผนการจัดการเรียนรู้
6. ผู้สอนแทนสามารถจัดการเรียนรู้ได้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนด
7. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ ผู้สอนสามารถวิเคราะห์จุดอ่อนของผู้เรียนได้และได้รับการแก้ไข ทั้งนี้ยังทราบจุดเด่นของผู้เรียนเพื่อได้รับการส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น
8. ผู้สอนใช้ข้อมูลได้ถูกต้อง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9. ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อการนิเทศและติดตาม ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
10. การพัฒนาวิชาชีพครูที่แสดงให้เห็นการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการฝึกฝนอย่างเชี่ยวชาญ โดยมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นต่อวิชาชีพครู

11. เป็นผลงานวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะได้

สุวิทย์ มูลคำ (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ดี วิธีเรียนรู้ที่ดีทำให้เกิดการผสมผสานความรู้และจิตวิทยาการศึกษา
2. ช่วยให้ผู้สอนมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าที่ทำขึ้นด้วยตนเองและทำให้เกิดความมั่นใจให้บรรลุจุดประสงค์
3. ช่วยให้ผู้สอนทราบการจัดการเรียนรู้ของตนว่าได้เดินทางไปทิศทางใดหรือทราบว่าจะสอนอะไร วิธีสอน สอนอย่างไร สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนเฝ้าหาความรู้อยู่เสมอเพื่อจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอนแทนได้
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้นั้นทำให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาได้
7. เป็นผลงานทางวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของผู้สอนสำหรับการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะให้สูงขึ้น

ประสาธ เนืองเฉลิม (2554) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนเกิดการวางแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี โดยมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ได้จัดทำขึ้นไว้ล่วงหน้าด้วยตนเอง ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้และทราบรายละเอียดการจัดการเรียนรู้ของตนว่าจะป็นวิธีสอน กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และวัดและประเมินผลอย่างไร ทั้งนี้แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้และพัฒนาต่อยอดเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาได้

สุวิมล สุวรรณจันดี (2554) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ช่วยให้ผู้สอนได้ศึกษาหลักสูตรเพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย วัดจุดประสงค์ และจุดหมายปลายทางของหลักสูตร ส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่ตรงตามหลักสูตรได้กำหนดไว้

ศิริวรรณ วณิชพัฒน์วรชัย (2558) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครุมืออาชีพ เตรียมการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า และสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เป็นระบบมีสื่อ นวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมกับผู้เรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้สอนมีการศึกษา ค้นคว้าเกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิค สื่อ และวิธีการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ
3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนและผู้สอนแทนจัดการเรียนรู้ได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงผลลัพธ์จากการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงและใช้ประโยชน์ในอนาคต

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่สะท้อนให้เห็นความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครูสามารถนำเสนอผลงานทางวิชาการ สามารถนำไปขอเลื่อนตำแหน่งและวิทยฐานะได้

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญทั้งต่อผู้เรียนและผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นลำดับขั้นตอน น่าสนใจ เป็นระบบ และเกิดความสุขสนุกสนานระหว่างการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจและทราบรายละเอียดของการจัดการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดข้อผิดพลาดระหว่างการจัดการเรียนรู้น้อยลง ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ขวลิต ชูกำแพง (2551) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์การเรียนรู้
2. สารการเรียนรู้
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้
4. การวัดผลและการประเมินผล
5. สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้
6. กิจกรรมเสนอแนะเพิ่มเติม
7. ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร
8. บันทึกผลหลังการใช้แผนการเรียนรู้
9. ภาคผนวก หมายเหตุ

สุวิมล สุวรรณจันดี (2554) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าประกอบด้วยส่วนนำหรือหัวแผนการจัดการเรียนรู้ ตัวแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย การนำเข้าสู่บทเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสรุป สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เอกสารประกอบ และบันทึกหลังการสอน

ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม (2554) ได้เสนอแนะหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนหัวเรื่อง เป็นส่วนแรกของแผนการจัดการเรียนรู้ที่บอกรายละเอียดเบื้องต้น ดังนี้ ลำดับที่ของแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับชั้น หัวข้อเรื่อง เวลาที่ใช้จัดการเรียนรู้ และวันที่ เดือน ปี และช่วงเวลาการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 สารสำคัญ เป็นส่วนนำเสนอข้อความที่เขียนเพื่อระบุแก่นและข้อสรุปที่ต้องการเกิดขึ้นหลังจากการจัดการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสภาพการณ์ที่ผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำเสนอเนื้อหา วิธีการ หรือการปฏิบัติให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

นันทนัท นิมิตรพิทย์ (2560) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ (Objective) ประสบการณ์การเรียนรู้และกิจกรรม (Learning Experience) และการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluation) หรือที่เรียกว่า โอเล่ (OLE) และสามารถเพิ่มหัวข้อตามความเหมาะสมได้

วรารรณ นันสลิศย์ (2564) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1. มาตรฐานการเรียนรู้ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. สารสำคัญ 4. สารการเรียนรู้ 5. การจัดการเรียนรู้ 6. สื่อและแหล่งเรียนรู้ 7. การวัดและประเมินผล 8. บันทึกผลหลังการสอน และ 9. ข้อเสนอแนะและข้อแก้ไข

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์ การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และวัสดุอุปกรณ์ประกอบกิจกรรม การวัดและประเมินผล บันทึกหลังการสอน

4. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

ชวลิต ชูกำแพง (2551) ได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีดังนี้

1. มีผลการเรียนรู้ที่กำหนดอย่างชัดเจน
2. การจัดการเรียนรู้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่กำหนด
3. ผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้
4. สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้สัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหา และผลการเรียนรู้

ที่กำหนด

5. วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตรและแนวทางการจัดการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ
2. ใช้ได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เขียนถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน และอยู่ในระยะเวลาที่

กำหนด

4. มีความชัดเจนทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย
5. มีรายละเอียดมากพอที่ทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

สัมฤทธิ์ สันเต (2560) ได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมีความชัดเจนและเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และมีวิธีวัดและประเมินผล โดยผู้เรียนต้องได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ซึ่งอาจเป็นแบบฝึกทักษะ เพื่อเรียนรู้เนื้อหาจากกิจกรรมการเรียนรู้หรือเทคนิคที่หลากหลายของแผนการจัดการเรียนรู้ ทำให้เกิดทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ผู้สอนจึงมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้ชี้แนะให้คำแนะนำ และแผนการจัดการเรียนรู้ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้

มนตรี วงษ์สะพาน (2563) ได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีดังนี้

1. มีความละเอียด ชัดเจน มีหัวข้อและส่วนประกอบต่าง ๆ ครบคลุมตามศาสตร์ของการสอนโดยสามารถตอบคำถามต่อไปนี้
 - 1.1 สอนอะไร (หน่วย หัวเรื่อง ความคิดรวบยอดหรือสาระสำคัญ)
 - 1.2 เพื่อจุดประสงค์อะไร (จุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งควรเขียนเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม)
 - 1.3 ด้วยสาระอะไร (เนื้อหา โครงร่างเนื้อหา)
 - 1.4 ใช้วิธีการใด (ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ)
 - 1.5 ใช้เครื่องมืออะไร (วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้)
 - 1.6 ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จ (การวัดผลและประเมินผล)
2. แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
3. ส่วนประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องสัมพันธ์เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เช่น
 - 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมสาระ เนื้อหา และเป็นจุดที่พัฒนาผู้เรียนในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการและเจตคติ
 - 3.2 กิจกรรมการเรียนรู้ควรสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ
 - 3.3 วัสดุอุปกรณ์ สื่อ และแหล่งการเรียนรู้ ควรสอดคล้องสัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนรู้
 - 3.4 การวัดผลและประเมินผลควรสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

พริยะพงศ์ พิมพะลับ (2565) ได้อธิบายลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า ต้องดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนและเป็นระบบ กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดผลและประเมินผลให้ชัดเจน กิจกรรมเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ด้วยวิธีการเรียนรู้ที่มีการกำหนดสื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ยึดหยุ่นตามความแตกต่าง

ระหว่างบุคคลและความเหมาะสม ทำให้เกิดทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี ต้องดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน และเป็นระบบ กำหนดขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดผลและประเมินผลให้ชัดเจน การจัดการเรียนรู้เน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง วิธีการเรียนรู้ที่มีการกำหนดสื่อนวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ยึดหยุ่นตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและความเหมาะสม ทำให้เกิดทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

วิจัยในครั้งนี้ได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มาใช้ในการจัดการเรียนรู้และเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจ
2. ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ
3. ค้นคว้าและคิด ผสมผสานแผนผังความคิด
4. นำเสนอ
5. ประเมินผล

ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายการหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง สภาวะหรือคุณภาพของสมรรถนะในการดำเนินงานเพื่อให้งานมีความสำเร็จโดยใช้เวลา ความพยายามและค่าใช้จ่ายค่าน้อยที่สุดตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ โดยกำหนดเป็นอัตราส่วนหรือร้อยละระหว่างปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลลัพธ์

มานิตย์ อาษานอก (2561) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับสมรรถนะคุณภาพ และขีดความสามารถของนวัตกรรมการศึกษาที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน

กิตติกุล แก้วกาหลง (2563) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบและพิจารณาคุณค่าของสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยการทดลองก่อนนำสื่อไปใช้จริงเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถประเมินสื่อการเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนรู้ในระดับใด

วรารวรรณ นันสลิศย์ (2564) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปทดลองสอนจริง (Trial run) ให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ประภัสสร สมสถาน (2564) ได้ให้ความหมาย การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ซึ่งเป็นระดับที่ผู้สอนพึงพอใจว่ามีคุณค่าพอที่จะนำไปจัดการเรียนรู้กับผู้เรียน และคุ้มค่ากับการลงทุนผลิตสื่อหรือชุดการสอนจำนวนมาก

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเป็นระดับที่ผู้สอนพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวว่ามีคุณภาพ คุณค่า และสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้

2. การหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้

การหาประสิทธิภาพของสื่อ (E_1/E_2) เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2564) โดยการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร (E_1/E_2) ดังนี้

ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องหรือไม่ ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้ แล้วเก็บข้อมูลจากผลของการเรียนรู้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนน 2 ส่วน คือ ส่วนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย และส่วนที่เกิดจากพฤติกรรมการเรียนหรือกิจกรรมการเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการใช้วัฏกรรมที่ผู้วิจัยระบุ ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\Sigma X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนการปฏิบัติกิจกรรม
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของการปฏิบัติกิจกรรม

ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ นั้น สามารถส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ได้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ มากน้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือ แบบทดสอบวัดความสามารถ (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\Sigma Y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถใน การเขียนเชิงสร้างสรรค์
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดความสามารถใน การเขียนเชิงสร้างสรรค์

การเลือกเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้หรือนวัตกรรม ควรพิจารณาจากหลายปัจจัย เช่น ประเภทของสื่อ นวัตกรรม สติปัญญาของกลุ่มผู้เรียน วุฒิภาวะของ ผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการเรียน เป็นต้น โดยทั่วไปนวัตกรรมหรือสื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ที่ มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะมักจะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพต่ำกว่าการพัฒนาความรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก การพัฒนาทักษะต้องใช้เวลามากกว่า เช่น สื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาความรู้ อาจกำหนด E_1/E_2 เท่ากับ 75/75 ส่วนสื่อหรือนวัตกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ อาจกำหนด E_1/E_2 เท่ากับ 70/70 เป็นต้น

ทั้งนี้ค่าประสิทธิภาพที่คำนวณได้แล้วนำมาเทียบเกณฑ์ สามารถยอมรับความผิดพลาดได้ไม่ เกินร้อยละ 2.5 เช่น เมื่อตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 ต้องได้ประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ 72.5 และค่าเกิน ร้อยละ 78.5 ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2564)

สรุปได้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สูตร (E_1/E_2) ที่ผู้วิจัยเลือกไว้ เท่ากับ เกณฑ์ 75/75 เนื่องจากเป็นความสามารถที่ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริม โดยกำหนด 75 ตัวแรก (E_1) เป็น ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน ใบงาน และแบบ

ประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน ซึ่งต้องได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป และ 75 ตัวหลัง (E_2) คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าร้อยละ 75 ขึ้นไป จึงถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ความพึงพอใจของนักเรียน

1. ความหมายของความพึงพอใจ

กอนน ทศานนท์ (2553) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเกิดจากพื้นฐานของการรับรู้ ค่านิยม ประสบการณ์ ที่แต่ละบุคคลได้รับ และจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

สมนึก ภัททิยธนี (2560) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก หรืออารมณ์ของบุคคลที่มีต่อความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นแล้วพอใจ ต้องการหรือดีอย่างไร

กิตติกุล แก้วหาหลง (2563) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อมนุษย์เกิดความต้องการและได้รับการตอบสนองทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจจนเกิดเป็นความพอใจ ชอบใจ ในทัศนคติเชิงบวก

พิริยะพงศ์ พิมพะระลับ (2565) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด เจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวกที่มีผลต่อการปฏิบัติงานนั้น ให้สำเร็จลงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์หรือตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อความสัมพันธ์ของสิ่งเร้าต่าง ๆ อันเกิดมาจากประสบการณ์ ค่านิยมของบุคคลแต่ละคน ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

2. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Korman (1977) ได้จำแนกทฤษฎีความพึงพอใจในงานออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ทฤษฎีการสนองความต้องการ ความพึงพอใจเกิดจากความต้องการส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อผลที่ได้รับจากงานหรือประสบความสำเร็จตามเป้าหมายส่วนบุคคล
2. ทฤษฎีการอ้างอิงกลุ่ม ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคุณลักษณะของงานตามความปรารถนาของกลุ่ม ซึ่งสมาชิกให้กลุ่มเป็นแนวทางในการประเมินผลการปฏิบัติงาน

Herzberg (1993) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีที่เป็นมูลเหตุทำให้เกิดความพึงพอใจเรียกว่า The Motivation Hygiene Theory ทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ 2 ปัจจัย ได้แก่

1. ปัจจัยการกระตุ้น (Motivation Factors) ปัจจัยที่เกี่ยวกับการงานซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เช่น ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติงานโดยได้รับการยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า เป็นต้น

2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) ปัจจัยเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน เช่น เงินเดือน โอกาสก้าวหน้าในงาน สถานะอาชีพ เป็นต้น

Scott & Bruce (1994) ได้เสนอแนวคิดเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานนั้นจะมีความหมายสำหรับผู้ทำ

2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้ระบบการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้เกิดผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใต้เป้าหมายของงาน จะต้องมียุทธศาสตร์ ดังนี้

3.1 คนทำงานมีส่วนร่วมในการตั้งเป้าหมาย

3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงานโดยตรง

3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

ประสาธน์ อิศรปริดา (2546) กล่าวถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของมาสโลว์ไว้ว่า มีลักษณะความต้องการลำดับขั้น ดังนี้

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ อาหาร อากาศ น้ำ ขับถ่าย ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการความมั่นคงในการทำงาน ตลอดจนความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Need) เป็นความต้องการความรักอยากให้เป็นที่ยอมรับจากกลุ่ม

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความต้องการต้องการให้ผู้อื่นยกย่องและยอมรับตน และนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ

5. ความต้องการจะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization) เป็นความต้องการสูงสุดของมนุษย์ที่มนุษย์

ทิตินา แคมมณี (2562) กล่าวถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ ดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการเป็นทฤษฎีหนึ่งที่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า มนุษย์เรามีความต้องการอยู่เสมอ ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดแล้ว ความต้องการสิ่งอื่นก็จะเกิดขึ้นอีก ความต้องการของคนเรา อาจจะซ้ำกัน ความต้องการอย่างหนึ่งอาจยังไม่ทันหมดไป ความต้องการอีกอย่างหนึ่งอาจเกิดขึ้นได้ ความต้องการของมนุษย์มีลำดับขั้น ดังนี้ (Maslow, 1997)

1.1 ความต้องการด้านร่างกายเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เน้นสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ได้แก่ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ความต้องการทางเพศ

1.2 ความต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงในชีวิต ทั้งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและอนาคต ความเจริญก้าวหน้า อบอุ่นใจ

1.3 ความต้องการทางสังคม เป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญต่อการเกิดพฤติกรรมที่ต้องการให้สังคมยอมรับตนเองเข้าเป็นสมาชิกต้องการความเป็นมิตร ความรักจากเพื่อนร่วมงาน

1.4 ความต้องการฐานะ มีความอยากเด่นในสังคม มีชื่อเสียง อยากให้บุคคลยกย่องสรรเสริญตนเอง อยากมีความเป็นอิสระมีเสรีภาพ

1.5 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต เป็นความต้องการในระดับสูง อยากให้ตนเองประสบความสำเร็จทุกอย่างในชีวิต

2. ทฤษฎีสัมพันธเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connectionism Theory) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากการที่มนุษย์หรือสัตว์ได้เลือกเอาปฏิกิริยาตอบสนองเชื่อมต่อเข้ากับสิ่งเร้าอย่างเหมาะสมหรือการเรียนรู้จะเกิดขึ้นด้วยการเชื่อมโยงหรือพันธะระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง เมื่อสถานการณ์หรือสิ่งที่เป็นปัญหาเกิดขึ้น ร่างกายความพยายามที่จะแก้ปัญหานั้นโดยแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาหลาย ๆ รูปแบบ ซึ่งร่างกายจะเลือกพฤติกรรมตอบสนองที่พอใจที่สุดไปเชื่อมโยงสิ่งเร้าหรือปัญหานั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้นมา ได้แก่

2.1 กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ถ้านักเรียนมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ

2.2 กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ ในที่สุดอาจลืมได้

2.3 กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ถ้านำมาใช้บ่อย ๆ ก็จะเกิดความมั่นคงในการเรียนรู้

2.4 กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนต่อไป ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียน

วรารวรรณ นันสัตรู (2564) กล่าวถึง ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจว่า มนุษย์ทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีสิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่ง เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการนั้น จะเกิดความพึงพอใจ ความต้องการก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดในลำดับต่อไป

สรุปได้ว่า ผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดกระบวนการ บรรยายภาค และสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียน ทั้งนี้ควรสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนเนื่องจากผู้สอนจะทราบข้อบกพร่องหรือข้อควรปรับปรุง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้

3. องค์ประกอบของความพึงพอใจ

ประสาธ อิศรปรีดา (2546) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ มีดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาข้อเท็จจริงหรือสิ่งเกี่ยวกับสิ่งนั้น

2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ ได้แก่ ความรู้สึกพอใจ ไม่พอใจ รู้สึกชอบ ไม่ชอบ

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มการกระทำ เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งนั้นในทางใดทางหนึ่ง คือ พร้อมที่จะช่วยเหลือหรือทำลายขัดขวาง เป็นต้น

สมยศ นาวิการ (2551) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความพึงพอใจ ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยความพึงพอใจเป็นสำคัญ กระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามจุดประสงค์ ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกหรือชี้แนะจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ มีแนวคิดพื้นฐานที่แตกต่างกัน 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน

2. ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ นำสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม

ทิตนา แคมมณี (2562) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความพึงพอใจว่า ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการอยู่เสมอ และเมื่อได้รับการตอบสนองที่เพียงพอจะเกิดความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ และสามารถพัฒนาตนไปขั้นที่สูงขึ้น ดังนี้

1. การเข้าใจถึงความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ โดยการเข้าใจพฤติกรรมของบุคคล
 2. การช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีจำเป็นต้องอาศัยการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน

3. การจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องทราบเกี่ยวกับความต้องการของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด และนำความต้องการมาเป็นแรงจูงใจของการเรียนรู้

4. การช่วยให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานอย่างเพียงพอ
 พรรณภัทร เกษประสิทธิ์ (2563) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความพึงพอใจว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกขึ้นอยู่กับว่ากิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัตินั้นทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ ผู้สอนต้องคำนึงถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความพึงพอใจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย เช่น ด้านความรู้ ด้านอารมณ์ และด้านแนวโน้มนำการกระทำ ลักษณะของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สภาพผู้เรียน และการติดต่อสื่อสาร

4. การวัดความพึงพอใจ

ชวลิต ชูกำแพง (2553) ได้กล่าวถึง การวัดและประเมินความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. การสังเกต (Observation) ด้านการพูด การกระทำ การเขียนของผู้เรียนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การวัดความสนใจต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สังเกตจากการมาเรียน การตอบคำถาม การทำการบ้านหรือการส่งงาน การอ่านหนังสือเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ การเข้าร่วมกิจกรรมทางคณิตศาสตร์

2. การสัมภาษณ์ (Interview) ใช้วิธีพูดคุยในประเด็นที่อยากรู้ อาจเป็นความรู้สึกทัศนคติของผู้เรียน เพื่อนำสิ่งที่ผู้เรียนพูดออกมาแปลความหมายเกี่ยวกับลักษณะจิตพิสัย

3. การใช้แบบวัด (Rating scale) มี 5 รูปแบบ คือ แบบของลิเคิร์ต (Likert) แบบของเรอร์สโตน แบบของออสกูด แบบวัดเชิงสถานการณ์ และแบบจับคู่

บุญชม ศรีสะอาด (2556) ได้กล่าวถึง แบบสอบถาม (Questionnaire) ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดของข้อความที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยทำเครื่องหมายหรือเขียนตอบหรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือไม่ได้หรืออ่านได้ยาก อาจใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยมถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของบุคคล รายละเอียดมีดังนี้

1. โครงสร้างของแบบสอบถามทุกแบบสอบถาม จะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

1.1 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามเป็นส่วนแรกของการสอบถามโดยระบุจุดมุ่งหมาย และความสำคัญที่ให้อบบแบบสอบถาม คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถามและวิธีตอบ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายเป็นคำชี้แจง ควรกล่าวขอบคุณล่วงหน้าพร้อมระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถามทุกครั้ง

1.2 สภาพทั่วไป เป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา เป็นต้น

1.3 ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด อาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ แล้วสร้างข้อคำถามวัดพฤติกรรมย่อยนั้น อาจเป็นแบบสอบถามชนิดรูปแบบเดียวหรือหลายรูปแบบก็ได้

2. รูปแบบของแบบสอบถาม ข้อคำถามในแบบสอบถามอาจจะมีลักษณะเป็นปลายเปิดทั้งหมดหรือเป็นแบบผสม ดังนี้

2.1 ข้อคำถามปลายเปิด (Open ended Form or Unstructured Questionnaire) เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบแต่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ตอบ โดยใช้คำพูดของตนเองอาจทำให้เสียเวลาในการตอบมากและสรุปผลการวิจัยได้ยาก

2.2 ข้อคำถามปลายปิด (Close Form or Structured Questionnaire) เป็นคำถามที่มีคำตอบให้ผู้ตอบเขียนเครื่องหมายลงหน้าข้อความ หรือตรงกับช่องที่เป็นความจริง หรือความเห็นของตนเอง มีหลายรูปแบบ ได้แก่

2.2.1 แบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนเพียงคำตอบเดียวจาก 2 คำตอบ

2.2.2 แบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความจริงหรือความคิดเห็นของตนเพียงคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ (มากกว่า 2 คำตอบ)

2.2.3 แบบให้เลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงหรือความคิดเห็นของตนได้หลายคำตอบ

2.2.4 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบตามระดับความคิดเห็นของตนคำถามอาจจัดให้อยู่ในรูปของตาราง

2.2.5 แบบผสม หมายถึง มีหลายแบบอยู่ด้วยกัน

2.2.6 แบบเรียงลำดับความสำคัญโดยเขียนลำดับความชอบที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ

พริยะพงศ์ พิมพ์ระล่ำ (2565) ได้กล่าวถึง การวัดความพึงพอใจว่าเป็นการบอกถึงความชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการได้รับการบริการ โดยแบ่งออกเป็น 3 วิธี ดังนี้

1. การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)
2. การสัมภาษณ์ (Interview)
3. การสังเกต (Observation)

สรุปได้ว่า การวัดความพึงพอใจมีวิธีการวัดอยู่ 3 วิธี ได้แก่ การใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) การสัมภาษณ์ (Interview) และการสังเกต (Observation) ซึ่งสามารถนำไปใช้พัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น

งานวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามแบบข้อคำถามปลายปิด ซึ่งเป็นแบบประเมิน 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) และเปรียบเทียบเกณฑ์การแปลผลความหมายตามบุญชม ศรีสะอาด (2556) ในการวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ลักขมี แป้นสุข และฉัตรวรรณ ลัญฉวรรณนะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เปรียบเทียบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในโรงเรียนสายไหม (ทศนารมย์อนุสรณ์) สังกัดสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก แบบทดสอบทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียนที่มีลักษณะเป็นแบบอัตนัยโดยการเขียนเป็นเรื่องราวเชิงบรรยาย จำนวน 2 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์เนื้อหา และผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตาม

ความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก และนักเรียนคิดว่ามีผลให้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น

กิตติกุล แก้วกาหลง (2563) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนนักเรียน 34 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 3) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วย t-test (Dependent Sample) และผลการวิจัย พบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่พัฒนาความสามารถด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.92/80.49 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบซินเนคติกส์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อดิพร การะกัน, นัทธ อัคราภรณ์ และสมเกียรติ อินทสิงห์ (2565) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความรับผิดชอบ โดยใช้เทคนิคการระดมสมองและแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถ

ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการระดมสมองและแผนผังความคิด และ 2) เพื่อศึกษาความรับผิดชอบของนักเรียนโดยใช้เทคนิคการระดมสมองและแผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 (บ้านแสนเมืองมูล) อำเภอเมืองจังหวัดลำปาง จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบประเมินความรับผิดชอบของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ Wilcoxon signed rank test และผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการระดมสมองและแผนผังความคิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนมีความรับผิดชอบระหว่างเรียนเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

Intasena, Nuangchalerm & Srimunta (2023) ได้วิจัยเรื่อง การจัดการการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและเขียนในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนในวิชาภาษาไทย 2) เพื่อประเมินการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่นำไปใช้กับนักเรียนในประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 78 คน ซึ่งได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนในวิชาภาษาไทย และแบบประเมินการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนในวิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัย พบว่า 1) การจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน ประกอบด้วยตัวชี้วัด เนื้อหา การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบประเมินได้รับการประเมินระดับสูง 2) ประสิทธิภาพการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนในวิชาภาษาไทย มีคะแนนทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับการจัดการเรียนรู้ด้วยหลากหลายรูปแบบ เช่น การระดมสมอง การทำกิจกรรมกลุ่ม การวิเคราะห์ การตั้งปัญหาด้วยตนเอง เป็นต้น ทั้งนี้ยังมีการใช้เทคนิคแผนผังความคิดมาเป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบความคิดของผู้เรียนเพื่อส่งเสริมการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้เป็นระบบ ขั้นตอน และนำมาสู่การเรียบเรียงงานเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการและมีประสิทธิภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

สัพพัญญู สุขพิระวัฒนกุล (2561) ได้วิจัยเรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนดังกล่าว ที่เรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และแบบวัดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนดังกล่าวหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชลธิชา นานา และบุษบา บัวสมบุญ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม มีนักเรียนจำนวน 45 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วรรณคดีไทยที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน 2) ส้อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ เป็นส้อมัลติมีเดียที่ใช้ประกอบการสอนในชั้นที่ 1 ชั้นกระตุ้นความสนใจ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนและหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ

การสอนแบบสร้างสรรค์ฐาน หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

อรรพรรณ อุดมสุข และกฤษฎากาญจน์ โดพิทักษ์ (2564) ได้วิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเรื่อง กาพย์พระไชยสุริยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้เดิมแตกต่างกัน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนระหานวิทยา จำนวน 33 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบที และการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียว และผลวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเท่ากับ 18.85 ซึ่งสูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 9.24 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ในกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยหลังเรียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุติลักษณ์ ชุ่มเย็น และวิชญา ผิวคำ (2566) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และเพื่อศึกษาความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจม 2 บ้านน้ำรุ ศูนย์

พัฒนาคุณภาพการศึกษาศรีสังวาลย์ ตำบลเมืองนะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน 2) แบบประเมินกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐาน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ วิธีการบรรยาย การหาค่าร้อยละและฐานนิยม และผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่พัฒนาขึ้นมีหลักการที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้นความสนใจ ขั้นตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่ม ขั้นการค้นและคิด ขั้นการนำเสนอ และขั้นการวัดและประเมินผล โดยกิจกรรมผ่านการตรวจสอบจาก ผู้เชี่ยวชาญ มีความเหมาะสมระดับดีมาก สามารถใช้สำหรับพัฒนาความสามารถการเขียนเชิง สร้างสรรค์ของนักเรียน 2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้กิจกรรม การเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานอยู่ในระดับดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานจะเห็นได้ว่าเป็น แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนสำคัญซึ่งสอดคล้องการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียน เกิดการทำลายตนเองด้วยการตั้งปัญหา ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ แก้ปัญหา และลงมือปฏิบัติใน สถานการณ์จริง ซึ่งนำมาสู่การสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนด้วยตนเอง และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางวิชาภาษาไทยได้หลากหลาย ทั้งนี้การเขียนเชิง สร้างสรรค์ก็เป็นทักษะที่ยากที่สุดที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดที่ซับซ้อนเพื่อให้เกิดความคิดแปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร และมีหนึ่งเดียว จึงเล็งเห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมาประยุกต์ใช้กับ การวิจัยในครั้งนี้จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 6 ได้

งานวิจัยเกี่ยวกับแผนผังความคิด

จักรพันธ์ สีหานาด (2559) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดการเสริมศักยภาพการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้คำถาม แบบกระตุ้นให้คิดและแผนผังความคิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทาง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ วิชา ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดการเสริมศักยภาพการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้ คำถามแบบกระตุ้นให้คิดและแผนผังความคิดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2) เปรียบเทียบเจตคติ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่ม เครือข่ายบึงส้มพันธ์อำเภอนองเสือ จังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 โรงเรียน จำนวน 102 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 21 คน และ กลุ่มควบคุมจำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด การเสริมศักยภาพการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้คำถามแบบกระตุ้นให้คิดและแผนผังความคิด แผน การจัดการเรียนรู้แบบปกติแบบประเมินความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบวัดเจตคติต่อ การเรียนวิชาภาษาไทย และแบบบันทึกภาคสนาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทดลองมีเจตคติต่อการ เรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐาน ที่ตั้งไว้

บัลกีศ ดะยิ, สุภา วัชรสุขุม และสุรัสวดี นราพงศ์เกษม (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิด (Mind Mapping) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 18 คน ที่ศึกษาในรายวิชา การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนสตรียะลา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผัง ความคิด 2) แบบประเมินผลงานการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบ scoring rubric 3) แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน แบบ scoring rubric สถิติที่ใช้ใน การวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.30/87.91

นงคันุช นามวิชัย และอรธิดา ประสาร (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี วัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แผนผังความคิด กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แผนผัง ความคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพอก จำนวน 32 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากมาโดยการเลือก

แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะโดยใช้แผนผังความคิด สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test และผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิดจำนวน 12 ชุด มีประสิทธิภาพ 88.62/86.22 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับแผนผังความคิดจะเห็นได้ว่า การใช้แผนผังความคิดผสมผสานกับการจัดการเรียนรู้จะช่วยผู้เรียนขั้นค้นคว้าและคิดที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดอย่างละเอียดและซับซ้อนเพื่อนำมาสู่การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ แล้วใช้การจดบันทึกผ่านแผนผังความคิดให้เป็นระบบ มีประเด็นสำคัญ และแสดงความเชื่อมโยงของข้อมูล เพื่อสะดวกต่อการเรียบเรียงงานเขียนให้ถูกต้องตามหลักการและนำไปสู่การผลิตงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีเอกภาพและสัมพันธภาพ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเป็น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยผู้สอนต้องลดบทบาทจาก “ผู้สอน” เป็นเพียง “ผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยความสะดวก” เท่านั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้นผู้เรียนจะได้ทำทนายตนเองด้วยการตั้งปัญหา ค้นคว้าหาความรู้ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง นำไปสู่การสร้างสรรค์งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งต้องอาศัยความคิดที่แปลกใหม่ ไม่เหมือนใคร และมีหนึ่งเดียว ทั้งนี้ยังต้องอาศัยเครื่องมือในการนำทางความคิดให้เป็นระบบและเป็นขั้นตอน มีประเด็นสำคัญของเรื่อง และแสดงความเชื่อมโยงของเนื้อหาจึงนำแผนผังความคิดมาผสมผสานในขั้นค้นคว้าและคิดเพื่อส่งเสริมงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้เกิดเอกภาพและสัมพันธภาพ ทั้งนี้ยังนำมาสู่การกำหนดระเบียบวิธีวิจัย โดยการตั้งจุดมุ่งหมายของงานวิจัยและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน และออกแบบการวิจัยให้เหมาะสมกับการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะเพื่อหาข้อบกพร่อง ปรับปรุงแก้ไขให้การจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เป็นการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1. กระตุ้นความสนใจ 2. ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ 3. ค้นคว้าและคิด 4. นำเสนอ และ 5. ประเมินผล (วริยะ ฤชัยพาณิชย์, 2558) และได้นำแผนผังความคิดมาผสมผสานไว้ในขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จากการศึกษา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ พบว่า การจัดการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนได้ท้าทายตนเองด้วยการตั้งปัญหา ศึกษาค้นคว้า และเกิดการวิเคราะห์ และตัดสินใจด้วยตนเอง และอาศัยการจัดระเบียบความคิดที่ได้จากการค้นคว้าและคิดเป็นแผนผังความคิดที่ช่วยแสดงประเด็นสำคัญของเรื่อง ความสัมพันธ์ของข้อมูล และนำไปสู่การผลิตงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นวิจัยในครั้งนี้จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ดังภาพประกอบ 14

ตัวแปรอิสระ

แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจ
2. ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ

3. ค้นคว้าและคิด โดยนำ แผนผังความคิด มาผสมผสานในขั้นตอนนี้

4. นำเสนอ
5. ประเมินผล

ตัวแปรตาม

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ภาพประกอบ 14 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

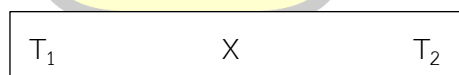
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design (แบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลัง) (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

เมื่อ	T_1	หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน
	X	หมายถึง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ แผนผังความคิด
	T_2	หมายถึง การทดสอบหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 ห้องเรียน รวม 212 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โรงเรียนภัทรบพิตร อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน
แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

2.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบที่ใช้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2.2 แบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระ การวัดผล ประเมินผล และสื่อการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนภัทรบพิตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.3 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานและแผนผังความคิด

1.4 กำหนดการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด 5 ขั้นตอนในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และกำหนดเนื้อหาและระยะเวลาในเวลาที่ทดลอง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การกำหนดเนื้อหาและระยะเวลา

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
1. การเขียนเล่าเรื่อง	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	2
2. การเขียนแสดงทรรศนะ	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	2

ตารางที่ 2 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
3. การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่องได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	2
4. การเขียนบทความ	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทบทความได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทบทความตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	2

ตารางที่ 2 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาที่ใช้ (ชั่วโมง)
5. การเขียนสารคดี	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทสารคดีได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทสารคดีตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	2
6. การเขียนบันเทิงคดี	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทบันเทิงคดีได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทบันเทิงคดีตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	2
รวม			12

1.5 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา สารการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมและการวัดผลประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในด้านเนื้อหา จุดประสงค์ และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่

1) รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน วุฒิการศึกษา ปร.ด. (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2) รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุทธา วุฒิการศึกษา ปร.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์ วุฒิการศึกษา ปร.ด. (บริหารการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4) อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ วุฒิการศึกษา ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

5) ดร.จิตตรา พิกุลทอง วุฒิการศึกษา ปร.ด. (นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้) ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนผดุงนารี ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาไทย

1.7 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์เปรียบเทียบคุณภาพ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ผลการประเมิน พบว่า

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.78

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.79

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.78

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.79

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.80

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 ค่าความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.80

โดยค่าความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย 3.51 ถึง 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ถือเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้ได้ ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.79 เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด (ดังภาคผนวก ค) จากการประเมินผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านได้ให้ข้อเสนอแนะว่า เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ค่อนข้างมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความถูกต้องอีกครั้ง จากนั้นนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนภัทรบพิตร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมในด้านการจัดการเรียนรู้โดยทดลอง 2 แผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมีระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้อ่อนช้อยมากในขั้นนำเสนอ เนื้อหาและสื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับนักเรียนในนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โรงเรียนภัทรบพิตร จำนวน 40 คน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบทดสอบที่ใช้ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ และศึกษาวิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากตำรา และเอกสาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 ศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์จากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ ต้องการใช้จริง 2 ข้อ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบอัตนัย	
			ทั้งหมด	ต้องการ
1. การเขียนเล่าเรื่อง	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	1	2
2. การเขียนแสดงทรรศนะ	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลิตงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	1	

พูน ปณ จิต ชีเว

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แผนการ จัดการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบ อัตนัย	
			ทั้งหมด	ต้องการ
3. การเขียน ให้ความรู้ และทักษะ เฉพาะเรื่อง	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียน เรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองใน รูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทให้ ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่องได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิง สร้างสรรค์ประเภทให้ความรู้และ ทักษะเฉพาะเรื่องตามหัวข้อที่ กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่ งานที่ได้รับมอบหมาย	1	
4. การเขียน บทความ	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียน เรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองใน รูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภท บทความได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิง สร้างสรรค์ประเภทบทความตาม หัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่ งานที่ได้รับมอบหมาย	1	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แผนการ จัดการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน ข้อสอบ อัตนัย	
			ทั้งหมด	ต้องการ
5. การเขียน สารคดี	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียน เรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองใน รูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทสาร คดีได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิง สร้างสรรค์ประเภทสารคดีตาม หัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับมอบหมาย	1	
6. การเขียน บันเทิงคดี	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียน เรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองใน รูปแบบต่าง ๆ	1. นักเรียนสามารถบอกหลักการ เขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทบันเทิง คดีได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนเชิง สร้างสรรค์ประเภทบันเทิงคดีตาม หัวข้อที่กำหนดให้ได้ 3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อ งานที่ได้รับมอบหมาย	1	
รวม			6	2

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะเรื่องความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์และแก้ไขปรับปรุง

2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเชิงเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความเหมาะสมโดยถือความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ โดยค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50-1.00 ถือว่าสอดคล้องกับจุดประสงค์

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ 1.00 ถือว่าแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 6 ข้อ สามารถใช้ได้ (ดังภาคผนวก ค)

2.7 แบบทดสอบวัดความสามารถที่ได้รับการปรับปรุงแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนภัทรบพิตร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.8 นำแบบทดสอบอัตนัยมาวิเคราะห์หาคุณภาพ โดยหาดัชนีค่าความยาก (P_E) และดัชนีค่าอำนาจจำแนก (D) โดยใช้วิธีการคำนวณของ วิทนีและซาเบอร์ (Whitney & Sabers, 1970)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบทดสอบอัตนัยมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 ข้อ จึงคัดเลือกข้อที่เข้าเกณฑ์ไว้ จำนวน 2 ข้อ มีดัชนีค่าความยาก (P_E) ตั้งแต่ 0.63 - 0.64 มีดัชนีค่าอำนาจจำแนก (D) ตั้งแต่ 0.20 - 0.21 (ดังภาคผนวก ค)

2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัยมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ตรวจให้คะแนนแต่ละข้อมีคะแนนมากกว่า 1 คะแนน มีวิธีการคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) เพื่อใช้หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดที่ให้คะแนนแตกต่างกันไปในแต่ละข้อ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) มีค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบอัตนัยทั้งฉบับ (α - Coefficient) เท่ากับ 0.98 (ดังภาคผนวก ค)

2.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์พิมพ์เป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โรงเรียนภัทรบพิตร จำนวน 40 คน

3. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน

แบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีวิธีการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ ขั้นตอนการสร้างและกำหนดรูปแบบของแบบวัดความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

3.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ชนิดมาตราประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 1 ชุด รวมทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ ต้องการใช้จริง 10 ข้อ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2556) โดยมีการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความสอดคล้องของข้อคำถาม และสำนวนภาษาที่ใช้ ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ในข้อคำถามของแบบวัดความพึงพอใจแต่ละข้อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

3.4 นำแบบวัดความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามหรือหาความเที่ยงตรง (Validity) และประเมินดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่ต้องการวัดในแบบวัดความพึงพอใจในแต่ละข้อ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อที่มีค่า 0.50 ถึง 1.00 ขึ้นไปนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ 0.80 – 1.00 ถือว่าแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ สามารถใช้ได้ (ดังภาคผนวก ค)

3.5 นำแบบวัดความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 โรงเรียนภัทรบพิตร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.6 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจเป็นรายข้อ (วิธี Item Total Correlation) การคำนวณใช้สูตรสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r_{xy}) และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า แบบวัดความพึงพอใจมีคุณภาพผ่านเกณฑ์ จำนวน 11 ข้อ จึงคัดเลือกข้อที่เข้าเกณฑ์ไว้ จำนวน 10 ข้อ มีดัชนีค่าอำนาจจำแนก (วิธี Item Total Correlation) (r_{xy}) ตั้งแต่ 0.39 – 0.81 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α -Coefficient) เท่ากับ 0.83 (ดังภาคผนวก ค)

3.7 จัดทำแบบวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โรงเรียนภัทรบพิตร จำนวน 40 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ออกแบบการทดลอง การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design (แบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลัง)
2. ปฐมนิเทศและชี้แจงข้อตกลงในการจัดการเรียนรู้ อธิบายถึงความสำคัญประโยชน์และข้อตกลงร่วมกันให้นักเรียนเข้าใจ
3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ
4. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทำแบบทดสอบหลังเรียน) รายละเอียดดังตารางที่ 4

พูน ปณ จิต ชีเว

ตารางที่ 4 ระยะเวลาทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7

วันที่	แผนที่	เนื้อหา	เวลา (ชั่วโมง)
6 กุมภาพันธ์ 2567	1	การเขียนเล่าเรื่อง	2
13 กุมภาพันธ์ 2567	2	การเขียนแสดงทรรศนะ	2
20 กุมภาพันธ์ 2567	3	การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง	2
27 กุมภาพันธ์ 2567	4	การเขียนบทความ	2
5 มีนาคม 2567	5	การเขียนสารคดี	2
12 มีนาคม 2567	6	การเขียนบันเทิงคดี	2
รวม			12

5. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 10 ข้อ

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อสรุปผลการทดลองตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนั้นได้ทำการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

2.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดตามเกณฑ์ 75/75 โดยคำนวณค่า E_1 และ E_2

ค่าประสิทธิภาพที่คำนวณได้แล้วนำมาเทียบเกณฑ์ สามารถยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นเมื่อประสิทธิภาพของรูปแบบสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกินร้อยละ 2.5 แสดงว่าสูงกว่าเกณฑ์ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2564)

2.2 วิเคราะห์หาดัชนีค่าความยาก (P_E) ดัชนีค่าอำนาจจำแนก (D) ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย

2.3 วิเคราะห์หาดัชนีค่าอำนาจจำแนก ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับ นิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

การวิจัยในครั้งนี้ใช้โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย (Research Tools Analysis Program: RTAP) (ศูนย์บริการวิชาการและเผยแพร่นวัตกรรมทางการศึกษา และ ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา, 2565)

3. วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานนำข้อมูลมาวิเคราะห์ที่ได้มา วิเคราะห์โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แล้วนำค่าเฉลี่ยมาแปล ความหมายของความพึงพอใจ สำหรับการแปลความหมายของค่าที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ ในการให้ความหมาย โดยการเฉลี่ยรายช่วงและรายข้อ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) (สาธิตา สกุลรัตน์กุลชัย, 2563)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (สาธิตา สกุลรัตน์กุลชัย, 2563)

$$S. D. = \sqrt{\frac{n \sum_{i=1}^n (X_i)^2 - (\sum_{i=1}^n X_i)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S. D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX_i	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ตามเกณฑ์ 75/75 (E_1/E_2) โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2564)

ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบหลังเรียน ใบงาน และแบบประเมินการส่งชิ้น/ภาระงาน ซึ่งต้องได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\Sigma X}{\frac{N}{A}} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนใบงาน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของการปฏิบัติกิจกรรม

ตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าร้อยละ 75 ขึ้นไป ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ใช้สูตร ดังนี้

$$E_2 = \frac{\Sigma Y}{\frac{N}{B}} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.2 หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบวัดความพึงพอใจ โดยใช้สูตรการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
	ΣR	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.3 การหาค่าความยาก (P_E) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยใช้วิธีการคำนวณของวิทนีย์และซาเบอร์ (Whitney & Sabers, 1970) มีสูตร ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$P_E = \frac{S_U + S_L - (S_n X_{\max})}{2N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	P_E	แทน	ดัชนีค่าความยาก
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่ง หรือกลุ่มอ่อน (เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.4 การหาดัชนีค่าอำนาจจำแนก (D) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยใช้วิธีการคำนวณของวิทนีและซาเบอร์ (Whitney & Sabers, 1970) มีสูตรดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$D = \frac{S_U - S_L}{N(X_{\max} - X_{\min})}$$

เมื่อ	D	แทน	ดัชนีอำนาจจำแนก
	S_U	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	S_L	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มเก่ง
	N	แทน	จำนวนผู้เข้าสอบของกลุ่มเก่งหรือกลุ่มอ่อน (เฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง)
	$X_{\max}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้สูงสุด
	$X_{\min}$	แทน	คะแนนที่นักเรียนทำได้ต่ำสุด

2.5 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) เพื่อใช้หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดที่ให้คะแนนแตกต่างกันไปในแต่ละข้อ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอัตนัย
	K	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

2.6 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความพึงพอใจ การคำนวณจะใช้สูตร สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ดังนี้ (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่า Item Total Correlation
	X	แทน	คะแนนคำตอบรายข้อของแต่ละคน
	Y	แทน	จำนวนรวมของแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมด

2.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจที่เป็นแบบมาตราประมาณค่า การคำนวณค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach) (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

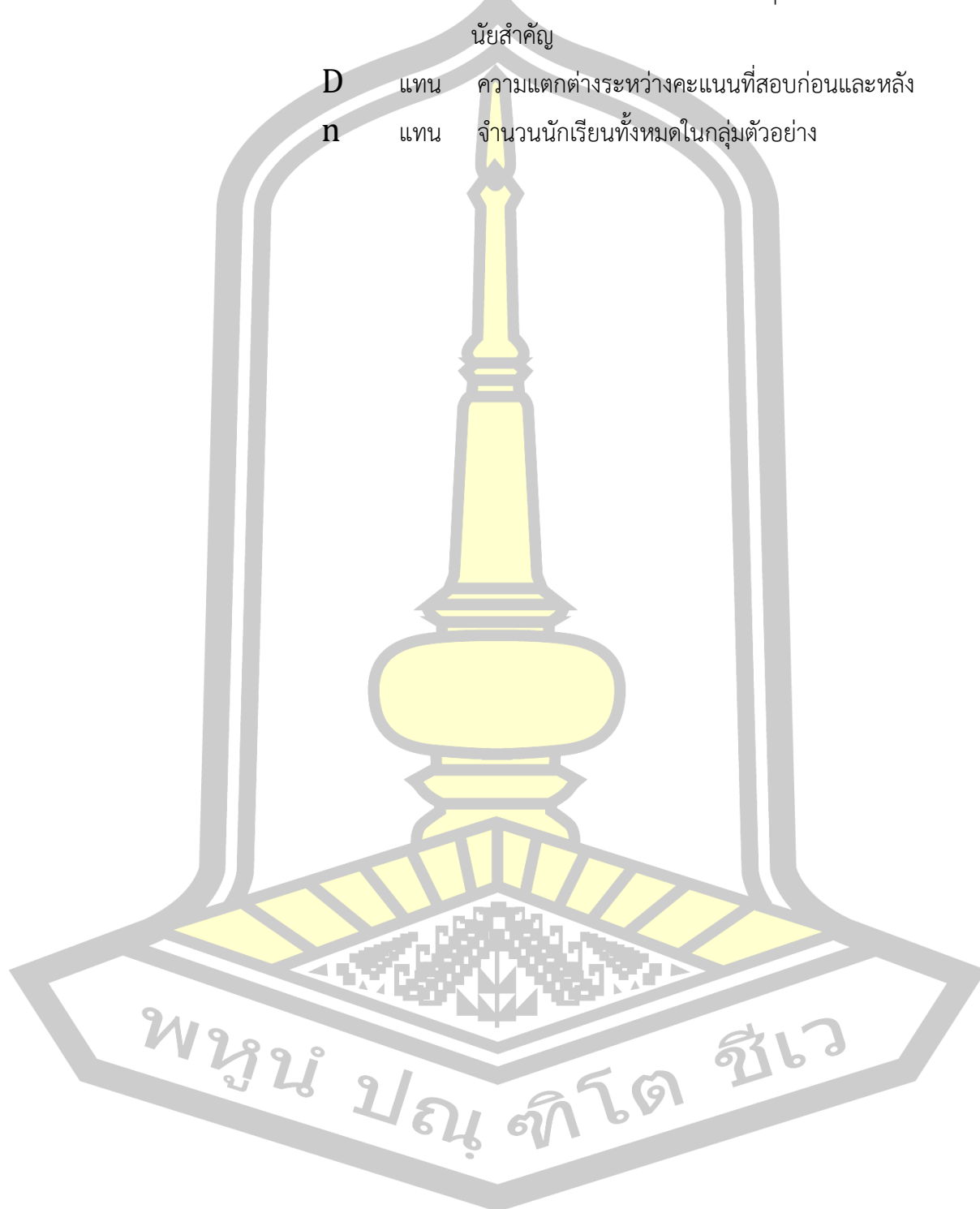
เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการทดสอบค่า t-test (Dependent Sample) (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมี
 นัยสำคัญ
 D แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนที่สอบก่อนและหลัง
 n แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมาย และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายข้อมูลที่ตรงกัน ดังนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนน
N	แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (ดังภาคผนวก ง) ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

เลขที่	คะแนนสอบ ก่อนเรียน (24)	การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด						คะแนน รวม (150)	คะแนน สอบหลัง เรียน (24)
		แผนที่ 1 (25)	แผนที่ 2 (25)	แผนที่ 3 (25)	แผนที่ 4 (25)	แผนที่ 5 (25)	แผนที่ 6 (25)		
1	15	22	22	23	21	23	22	133	20
2	16	22	22	19	21	21	22	127	21
3	14	21	23	21	25	19	24	133	22
4	14	20	24	21	23	19	21	128	20
5	18	20	21	19	22	19	20	121	19
6	13	23	19	21	23	19	19	124	20
7	15	23	19	20	22	19	20	123	21
8	19	21	22	22	19	21	21	126	21
9	16	19	17	19	19	21	20	115	19
10	16	17	18	22	21	21	21	120	22
11	17	20	20	19	20	21	19	119	20
12	14	21	20	22	22	20	19	124	19

ตารางที่ 5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน สอบก่อน เรียน (24)	การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด						คะแนน รวม (150)	คะแนน สอบหลัง เรียน (24)
		แผนที่ 1 (25)	แผนที่ 2 (25)	แผนที่ 3 (25)	แผนที่ 4 (25)	แผนที่ 5 (25)	แผนที่ 6 (25)		
13	13	24	22	22	18	20	18	124	24
14	15	23	22	21	21	18	23	128	24
15	15	22	23	22	20	20	20	127	23
16	15	21	18	17	23	24	20	123	18
17	17	21	17	16	20	21	18	113	19
18	16	22	21	20	17	19	19	118	22
19	10	18	19	20	20	21	21	119	20
20	8	16	17	18	19	22	21	113	15
21	9	23	17	21	17	23	20	121	11
22	10	22	23	18	20	15	23	121	21
23	11	21	21	22	20	18	21	123	19
24	15	19	20	15	19	18	19	110	17
25	14	20	19	19	21	19	23	121	19
26	17	16	16	16	19	18	19	104	15
27	15	20	24	18	23	19	24	128	20
28	16	18	20	19	21	19	20	117	18
29	16	20	25	20	20	20	20	125	20
30	15	23	20	23	21	19	20	126	23
31	9	18	18	21	20	22	18	117	17
32	17	23	20	18	21	20	19	121	20
33	8	16	17	19	22	18	16	108	11
34	13	20	19	21	22	20	18	120	18
35	13	22	19	21	21	20	20	123	18
36	16	18	21	22	18	21	21	121	21
37	18	19	21	18	18	23	24	123	22
38	12	20	13	16	17	20	18	104	16

ตารางที่ 5 (ต่อ)

เลขที่	คะแนน สอบก่อน เรียน (24)	การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด						คะแนน รวม (150)	คะแนน สอบหลัง เรียน (24)
		แผนที่ 1 (25)	แผนที่ 2 (25)	แผนที่ 3 (25)	แผนที่ 4 (25)	แผนที่ 5 (25)	แผนที่ 6 (25)		
39	10	17	16	18	16	22	17	106	12
40	11	18	16	19	17	17	18	105	12
Σx	561	809	791	788	809	799	806	4802	759
$\bar{X}$	14.03	20.2	19.8	19.7	20.2	20	20.2	120.05	18.98
S.D.	2.89	2.19	2.62	2.05	2.01	1.80	1.93	7.42	3.30
ร้อยละ	58.44	37.5	36.6	36.5	37.5	37	81	80.03	79.08

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากกระบวนการที่ได้จากใบงาน (12 คะแนน) แบบทดสอบหลังเรียน (10 คะแนน) และแบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน (3 คะแนน) รวมเป็นคะแนนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 25 คะแนน จึงมีผลรวมของกระบวนการเป็นคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 120.05 จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.03 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.03 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เท่ากับ 18.98 จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.08 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.08 ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.03/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 75/75

ตารางที่ 6 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ประสิทธิภาพ	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	150	120.05	7.42	80.03
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	24	18.98	3.30	79.08
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.03/79.08				

จากตารางที่ 6 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.03 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 79.08 ดังนั้นแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.03/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 75/75

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

ตารางที่ 7 ผลการแจกแจงข้อมูลจากคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

Tests of Normality						
	Kolmogorov-Smirnova			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	Sig.	Statistic	df	Sig.
Pretest	.182	40	.002	.934	40	.022
Posttest	.178	40	.003	.907	40	.003

a. Lilliefors Significance Correction

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเรียนมีค่า Sig. ของ Kolmogorov-Smirnova Test เท่ากับ .002 และ Shapiro-Wilk Test เท่ากับ .022 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญที่ .05 เป็นการแจกแจงไม่ปกติ และคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนมีค่า Sig. ของ Kolmogorov-Smirnova Test เท่ากับ .003 และ Shapiro-Wilk Test เท่ากับ .003 ซึ่งน้อยกว่านัยสำคัญที่ .05 เป็นการแจกแจงไม่ปกติ ดังนั้นจึงเลือกใช้สถิติ t-test (dependent sample) เป็นการทดสอบสถิติที่เปรียบเทียบค่าวิกฤติ เพื่อให้ทราบค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	40	14.03	2.89	10.8	.000
หลังเรียน	40	18.98	3.30		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ร่วมกับแผนผังความคิดมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.03 และหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 18.98 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	ฉันชื่นชอบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด	4.51	0.51	มากที่สุด
2	ฉันรู้สึกสนุกและกระตือรือร้นระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด	4.54	0.68	มากที่สุด
3	ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมกลุ่ม	4.67	0.66	มากที่สุด
5	ฉันพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในระหว่างการทำกิจกรรม	4.56	0.64	มากที่สุด

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
6	ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน	4.64	0.53	มากที่สุด
7	ฉันชื่นชอบการทำงานแข่งกับเวลา	4.46	0.72	มาก
8	ฉันได้ฝึกฝนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น	4.23	0.76	มาก
9	ฉันอยากให้มีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดในวิชาอื่น ๆ	4.51	0.51	มากที่สุด
10	ฉันรู้สึกว่าจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในครั้งนี้ไปต่อยอดได้	4.82	0.38	มากที่สุด
รวม		4.57	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.59 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความพึงพอใจในระดับมากที่สุดจำนวน 8 ข้อ และความพึงพอใจในระดับมากจำนวน 2 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 คือ ข้อ 10 ฉันรู้สึกว่าจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในครั้งนี้ไปต่อยอดได้ อันดับที่ 2 คือ ข้อ 4 ฉันดีใจที่ได้แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น และอันดับที่ 3 คือ ข้อ 3 ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมกลุ่ม

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

สรุปผล

การวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยสรุปผลได้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.03/79.08 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.59)

อภิปรายผล

1. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด จำนวน 6 แผน มีคะแนนเฉลี่ยจากกระบวนการที่ได้จากใบงาน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน เท่ากับ 120.05 จากคะแนนเต็ม 150 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.03 (E_1) และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เท่ากับ 18.98 จากคะแนนเต็ม 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.08 (E_2) แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ $80.03/79.08$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด $75/75$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเหตุผลดังต่อไปนี้

รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกิจกรรม ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนท้าทายตนเองด้วยการตั้งปัญหา ค้นคว้าหาความรู้ และแก้ไขปัญหาเหล่านั้นด้วยตนเอง โดยผู้สอนลดบทบาทเป็นผู้สนับสนุนในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกสำหรับผู้เรียนเพียงเท่านั้น โดยไม่มีการสร้างกรอบมาปิดกั้นและจำกัดทางความคิดของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีอิสระทางความคิดและเกิดความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นพื้นฐานของงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่อาศัยความแปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร และมีหนึ่งเดียว ทั้งนี้แผนผังความคิดมีหน้าที่ในการจัดระเบียบความคิดให้เป็นลำดับขั้นตอนและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น เมื่อผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดนั้นจะนำมาซึ่งการได้ข้อมูลและความคิดที่หลากหลาย แผนผังความคิดจึงเป็นเครื่องมือจัดระเบียบข้อมูลและความคิดเหล่านั้นให้เกิดการเชื่อมโยงและแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้เกิดเอกภาพและสัมพันธ์ภาพในชิ้นงานเขียนได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ เกศินี จุฑาวิจิตร (2552) ได้กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องแสดงถึงความคิดที่แปลกใหม่ผ่านทางเนื้อหาและอาศัยกลวิธีการเล่าเรื่องด้วยวิธีการใหม่ ๆ นำไปสู่การสร้างงานเขียนเชิงสร้างสรรค์อย่างมีคุณค่าโดยมีความจรรโลงใจ ยกระดับความคิด และประเทืองสติปัญญาของผู้อ่านได้ ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุทธิวรรณ อินทะกนก (2559) ได้กล่าวว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนถ่ายทอดเนื้อหาสาระ ความคิด จินตนาการ อารมณ์ ตลอดจนประสบการณ์ ผ่านงานเขียนที่มีความแปลกใหม่

ทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาโดยอาศัยศิลปะทางภาษา การใช้สำนวนโวหาร ตลอดจนเทคนิควิธีการนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ ที่มีเพียงหนึ่งเดียวไม่ลอกเลียนผู้ใด สร้างงานเขียนที่มีคุณค่า ให้ความเพลิดเพลินใจ ตลอดจนสารประโยชน์แก่ผู้อ่าน ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาคำตอบความรู้ เหมือนการทำทนายตนเอง และผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการแสดงออกทางความคิดได้อย่างเต็มที่ โดยไม่มีกรอบมาจำกัดและปิดกั้นความคิด ให้ผู้เรียนทดลองแก้ปัญหา รู้จักความผิดพลาด ตั้งคำถามกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง สามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดการคิดริเริ่มและแปลกใหม่ ทั้งนี้ผู้สอนยังให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่ผู้เรียนทำการค้นคว้ามาในรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจอีกด้วย

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดสามารถส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้พัฒนามากยิ่งขึ้น โดยการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ผ่านขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาหลักสูตร เนื้อหา และเทคนิคจากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการจัดแผนการจัดการเรียนรู้ขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์จากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลองก่อนนำไปจัดการเรียนรู้จริง จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดนั้นผู้เรียนจะมีความตื่นตัวขณะทำกิจกรรมอยู่เสมอ เพราะทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและทนายตนเองผ่านกระบวนการคิด ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ที่ยั่งยืนด้วยตนเอง จึงส่งเสริมทักษะการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่อาศัยการคิดอย่างเป็นลำดับและเรียงเรียงถ้อยคำให้เกิดความสละสลวยและเกิดอรรถรสทางภาษาและความจรรโลงใจระหว่างอ่านได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาไทยเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้ยังส่งเสริมทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวิเคราะห์ และทักษะการสื่อสาร เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ กิตติกุล แก้วกาหลง (2563) ได้กล่าวว่า การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ซึ่งเป็นกระบวนการตรวจสอบและพิจารณาคุณค่าของสื่อการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ โดยการทดลองก่อนนำสื่อไปใช้จริงเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพและสามารถประเมินสื่อการเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อการเรียนรู้ในระดับใด สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัลกิส ดะยิ, สุภา วัชรสุขุม และสุรัสวดี นราพงศ์ เกษม (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิดมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.30/87.91 ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงคินุช นามวิชัย และอรธิดา ประสาร (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนา

แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนผังความคิด จำนวน 12 ชุด มีประสิทธิภาพ 88.62/86.22 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 14.03 และหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 18.98 แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้ทำท่ายตนเองด้วยการตั้งปัญหาที่ต้องการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ไม่มีการจำกัดกรอบทางความคิดทำให้ผู้เรียนมีอิสระ ทางความคิด เกิดความคิดที่สร้างสรรค์ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่ต้องการความ แปลกใหม่ ไม่ซ้ำใคร และมีหนึ่งเดียว จึงทำให้ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนหลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุตติลค์ ชุ่มเย็น และวิชญา ฬิวคำ (2566) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมี ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐานอยู่ในระดับดี

นอกจากนี้ การใช้แผนผังความคิดเป็นเครื่องมือในการจดบันทึกจากกระบวนการคิดและ ค้นคว้าในระหว่างการจัดการเรียนรู้ในชั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด โดยอาศัยความคิดที่ถ่วงเพื่อให้ได้ ความคิดรวบยอดที่เป็นความคิดหลักและความคิดรอง โดยอาศัยลูกศรและทิศทางเพื่อแสดงความ เชื่อมโยงและความสัมพันธ์ของเนื้อหา และสามารถผลิตงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่มีเอกภาพและ สัมพันธ์ภาพได้ สอดคล้องกับวิจัยของ ลักขมี แป้นสุข และฉัตรวรรณ ัญญวรรณ (2563) ได้วิจัย เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อทักษะ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกมีทักษะการเขียน เชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.59 เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดนั้นเป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนสร้างสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้เกิดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตั้งปัญหาที่ต้องการศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมในทุกขั้นตอนและเกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เมื่อผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้และสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ ผู้เรียนจึงเกิดความพึงพอใจนำมาสู่การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษมี แป้นสุข และฉัตรวรรณ วัฒนวรรณ (2563) ได้วิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก และนักเรียนคิดว่ามีผลให้ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงคณัฐ นามวิชัย (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ระหว่างการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนต้องสังเกตการทำกิจกรรมของผู้เรียนทุกระยะ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการกลุ่ม ผู้เรียนที่ไม่เข้าใจและเรียนรู้ช้า อาจต้องการความช่วยเหลือหรือเกิดอาการวอกแวกไม่สามารถสนใจการทำกิจกรรมในขณะนั้นได้ ผู้สอนควรมีการเสริมแรงทางบวกให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยู่ตลอดเวลาหรืออธิบายกับผู้เรียนที่ไม่เข้าใจหรือการเรียนรู้ช้าเป็นรายบุคคล

1.2 การจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ผสมผสานแผนผังความคิด ใช้เวลาค่อนข้างมาก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ต้องเพิ่มระยะเวลา เพื่อให้ผู้เรียนสร้างสรรค์งานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ผู้สอนต้องคำนึงบรรยากาศภายในชั้นเรียนเป็นสำคัญเนื่องจากงานเขียนต้องอาศัยความคิดริเริ่มและแปลกใหม่ ดังนั้นต้องเพิ่มกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ

2.2 ควรนำการวิจัย เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ไปใช้ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรนำการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานไปประยุกต์ร่วมกับนวัตกรรมทางการศึกษาหรือเทคโนโลยีทางการศึกษา เช่น โปรแกรม Scratch สร้างการ์ตูนจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนน ทศานนท์. (2553). ผลการจัดการเรียนรู้ผ่านเว็บที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระเทคโนโลยีสารสนเทศกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- กนิษฐา พุนลาภ. (2563). การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงนารี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กมลเนตร คำไสย์. (2549). การพัฒนาการเรียนรู้การอ่านจับใจความบทร้อยกรองภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ด้วยกระบวนการกลุ่มที่ใช้แผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร. (2552). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย คิดและเขียนเชิงสร้างสรรค์ : เรียงความย่อความ และสรุปความ ช่วงชั้นที่ 2 – ช่วงชั้นที่ 4. องค์การค้ำของสำนักงานคณะกรรมการ สกสศ.
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนภัทรบพิตร. (2566). สรุปผลการคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 : กรกฎาคม 2566. โรงเรียนภัทรบพิตร.
- กิตติกุล แก้วกาหลง. (2563). ผลการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2552). การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์: Idea ดีๆ ไม่มีวันหมด (ฉบับปรับปรุง). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2564). พื้นฐานการวิจัยการศึกษา (Basic Research in Education). ตักศิลาการพิมพ์.

จักรพันธ์ สีหานาถ. (2559). การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวความคิดการเสริมศักยภาพการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการใช้คำถามแบบ

กระตุ้นให้คิดและแผนผังความคิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

จกมล วณะเสถียร. (2559). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษา

ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จารุวรรณ สังฆะจารย์. (2565). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อส่งเสริม

ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชลธิชา นานา และบุษบา บัวสมบุรณ์. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็น

ฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 16(2), 113-128.

ชวลิต ชูกำแพง. (2551). การประเมินการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

_____. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการ

ศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 7-20.

ชุดิลัก ชุ่มเย็น และวิชญา ผิวคำ. (2566). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แนวความคิดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน. วารสาร

บัณฑิตแสงโคมคำ, 8(1), 50-67.

ถวัลย์ มาศจรัส (2546). การเขียนสร้างสรรค์เพื่อการศึกษาและอาชีพ (พิมพ์ครั้งที่ 2). ชารอักษร.

ทิตนา เขมมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2562). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

(พิมพ์ครั้งที่ 23). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธรงค์วิทย์ ทองเสียน. (2559). เอกสารคำสอนวิชา การเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative Writing). คณะ

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

ธัญญา ผลอนันต์ และขวัญฤดี ผลอนันต์. (2550). Mind Map กับการศึกษาและการบริหารความรู้.

ขวัญข้าว.

นงค์นุช นามวิชัย. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แผนผังความคิด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ,
12(1), 148-155.

นันทน์ภัส นิยมทรัพย์. (2560). ความรู้พื้นฐานด้านการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นิจ จันทรมล, (2535). การใช้แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ในประถมศึกษาปีที่ 4.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

บัลกีศ ดะยิ, สุภา วัชรสุขุม และสุรัสวดี นราพงศ์เกษม. (2561). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิง

สร้างสรรค์ด้วยกระบวนการกลุ่มโดยใช้แผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

ใน พัทธินิจ จินนุ่น (บ.ก.), การประชุมวิชาการระดับชาติทางด้านภาษาไทยและวัฒนธรรม
ศึกษา ระดับปริญญาตรี ครั้งที่ 1 ในหัวข้อ “ภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรมศึกษา” (น.

111-118). หอประชุมปาริชาต มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.

ประภัสสร สมสถาน. (2564). การหาประสิทธิภาพและผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์

สำหรับพระมหากษัตริย์ หมวดร่างกาย วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนภาษาไทย ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนานาชาติยูนิคคอนคอร์ด จังหวัดเชียงใหม่. วารสาร

มหาวิทยาลัยพายัพ. 31(1). 1-14.

ประสาธ เนืองเฉลิม. (2554). วิจัยการเรียนการสอน. อภิชาติการพิมพ์.

ประสาธ อิศรปรีดา. (2546). สารัตถะจิตวิทยาการศึกษามหาสารคาม. โครงการตำรามหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

ปรียา สุขเจริญ. (2549). ผลการใช้วัฏจักรการเรียนรู้และการสร้างแผนที่ความคิดต่อผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนและเจตคติ ต่อวิชาชีววิทยาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

บุญญาภา ศรีวิชัย. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับการช่วยเสริม

ศักยภาพเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยเชิงสร้างสรรค์ สำหรับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต

มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- บุญนุช วงศ์สีดา. (2566). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ LT ร่วมกับผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พรรณภัทร เกษประสิทธิ์. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคซินเนคติกส์ (Synectics) เพื่อเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. 2562. (2562, 1 พฤษภาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 136 ตอนที่ 57 ก, หน้า 6.
- พิริยะพงศ์ พิมพระลับ. (2565). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภาสกร เกิดอ่อน และคณะ. (2565). หนังสือเรียนรายวิชาภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา (พิมพ์ครั้งที่ 16). อักษรเจริญทัศน์.
- มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย. (2558). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 38(4), 141-148.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). พื้นฐานการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). ดักสิลาการพิมพ์.
- มานิตย์ อาษานอก. (2561). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลนวัตกรรม สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง. วารสารเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 1(2), 9-18.
- รุ่งเพชร ต.ศิริวานิช. (2550). ผลของการใช้เทคนิคแผนผังความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลักษมี แป้นสุข และฉัตรวรรณ ลัญฉวรรธน. (2563). ผลของการจัดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกที่มีต่อทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 15(1), 1-12.

วรารวรรณ นันสสิต. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีการสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 5). ประสานการพิมพ์.

_____. (2558). นวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย. สารคามการพิมพ์-สารคามเปเปอร์.

วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้, 1(2), 23-37.

วิไลพร อ้ายสม. (2546). ผลของการใช้ภาพเพื่อการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสหศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศิริกาญจน์ โกสมุทร. (2551). สอนเด็กให้คิดเป็น. ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2558). วิธีสอนทั่วไป. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศูนย์บริการวิชาการและเผยแพร่ นวัตกรรมทางการศึกษา และภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา.

(2565). โปรแกรมวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Tools Analysis Program: RTAP). <http://edurtap.msu.ac.th/rtapapp/>

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2565). ผลการทดสอบทางทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-NET). <http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx>

สมนึก ภัททิยธนี. (2560). การวัดผลการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 11). ประสานการพิมพ์.

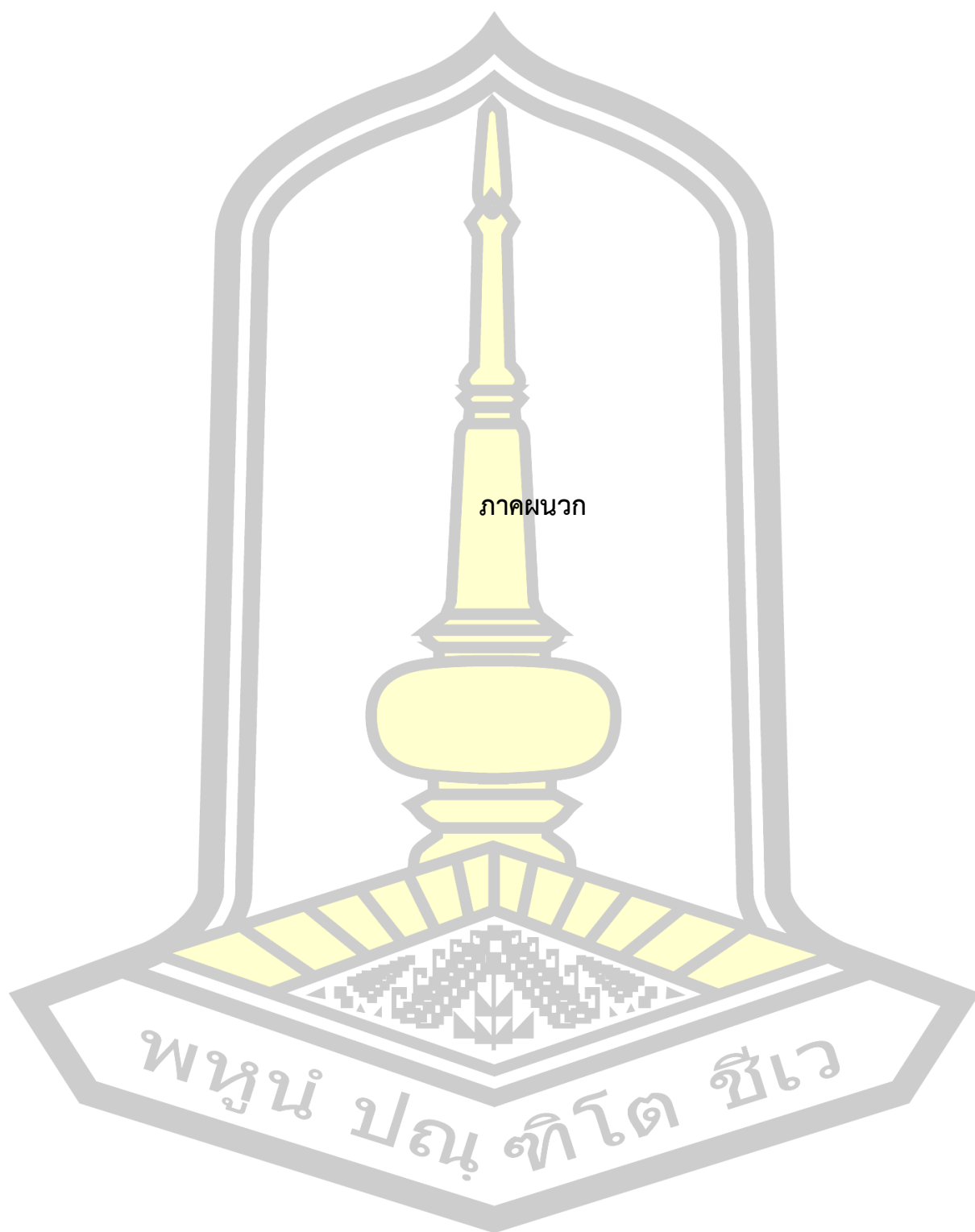
สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ประสานการพิมพ์.

สมยศ นาวิการ. (2551). การบริหารเชิงกลยุทธ์. (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3). บรรณกิจ 1991.

สมาน เอกพิมพ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ สิ่งแวดล้อมและการจัดการชั้นเรียนในศตวรรษที่ 21. ตักศิลาการพิมพ์.

สัพพัญญู สุขพิระวัฒนกุล. (2561). ผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สัมฤทธิ์ สันเต. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบคละชั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ในโรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎี
บัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สาธิตา สกฤตณกุลชัย. (2563). การวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อการวางแผน (Statistical analysis for
planning) (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำลี รักสุทธี. (2546). คู่มือการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ใหม่ของ กค. พัฒนาศึกษา.
- สิริพัชร เจริญวโรจน์. (2560). กระบวนการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในกระบวนการ CEE2205
(ความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็ก). วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 32(2) ,1-8.
- สุทธิวรรณ อินทะก. (2559). การเขียนเชิงสร้างสรรค์. สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรธานี.
- สมิตรา บุตรศรีเมือง. (2550). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์และการคิดวิเคราะห์
โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบชิปปากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่
4. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2552). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด
(พิมพ์ครั้งที่ 8). ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2551). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. ภาพพิมพ์.
- สุวิมล สุวรรณจันดี. (2554). การพัฒนาแผนการเรียนรู้สาระพุทธศาสนาโดยใช้กรณีศึกษาเพื่อส่งเสริม
การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดอรุณาราม อำเภอแม่ริม
จังหวัดลำพูน. การค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อติพร การะกัน, นัทธ อัสภากรณ์ และสมเกียรติ อินทสิงห์. (2565). การพัฒนาความสามารถในการ
เขียนเชิงสร้างสรรค์และความรับผิดชอบ โดยใช้เทคนิคการระดมสมองและแผนผังความคิด
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 24(4),
288-297.
- อรรวรรณ อุดมสุข และกฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
(CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารพิภูล, 20(1), 289-307.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. (2561). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 13).
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน

วุฒิการศึกษา ประ.ด. (วิจัยและพัฒนาหลักสูตร)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

2. รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุทธา

วุฒิการศึกษา ประ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์

วุฒิการศึกษา ประ.ด. (บริหารการศึกษา)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

4. อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ

วุฒิการศึกษา ประ.ด. (หลักสูตรและการสอน)

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

5. ดร.จิตตรา พิกุลทอง

วุฒิการศึกษา ประ.ด. (นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้)

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนผดุงนารี

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการใช้ภาษาไทย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5640

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน

ด้วย นางสาวฝนฟ้า บุญปก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5640

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันต์รี พูลพุทรา

ด้วย นางสาวฝนฟ้า บุญปก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5640

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขออนุมัติครุฑเป็นสัญลักษณ์ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สินธวา คามดิษฐ์

ด้วย นางสาวฝนฟ้า บุญปก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้อย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติครุฑจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5640

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขออนุมัติเป็นผู้อนุมัติตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อารีย์รัตน์ โนนสุวรรณ

ด้วย นางสาวฝนฟ้า บุญปก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติจากท่านเป็นผู้อนุมัติตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว5640

วันที่ 25 ธันวาคม 2566

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.จิตตรา พิกุลทอง

ด้วย นางสาวฝนฟ้า บุญปก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินต๊ะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ อว 0605.5(2)/558

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

9 กุมภาพันธ์ 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

ด้วย นางสาวฝนฟ้า บุญปก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินต๊ะเสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาว ฝนฟ้า บุญปก ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อนิสิตนจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

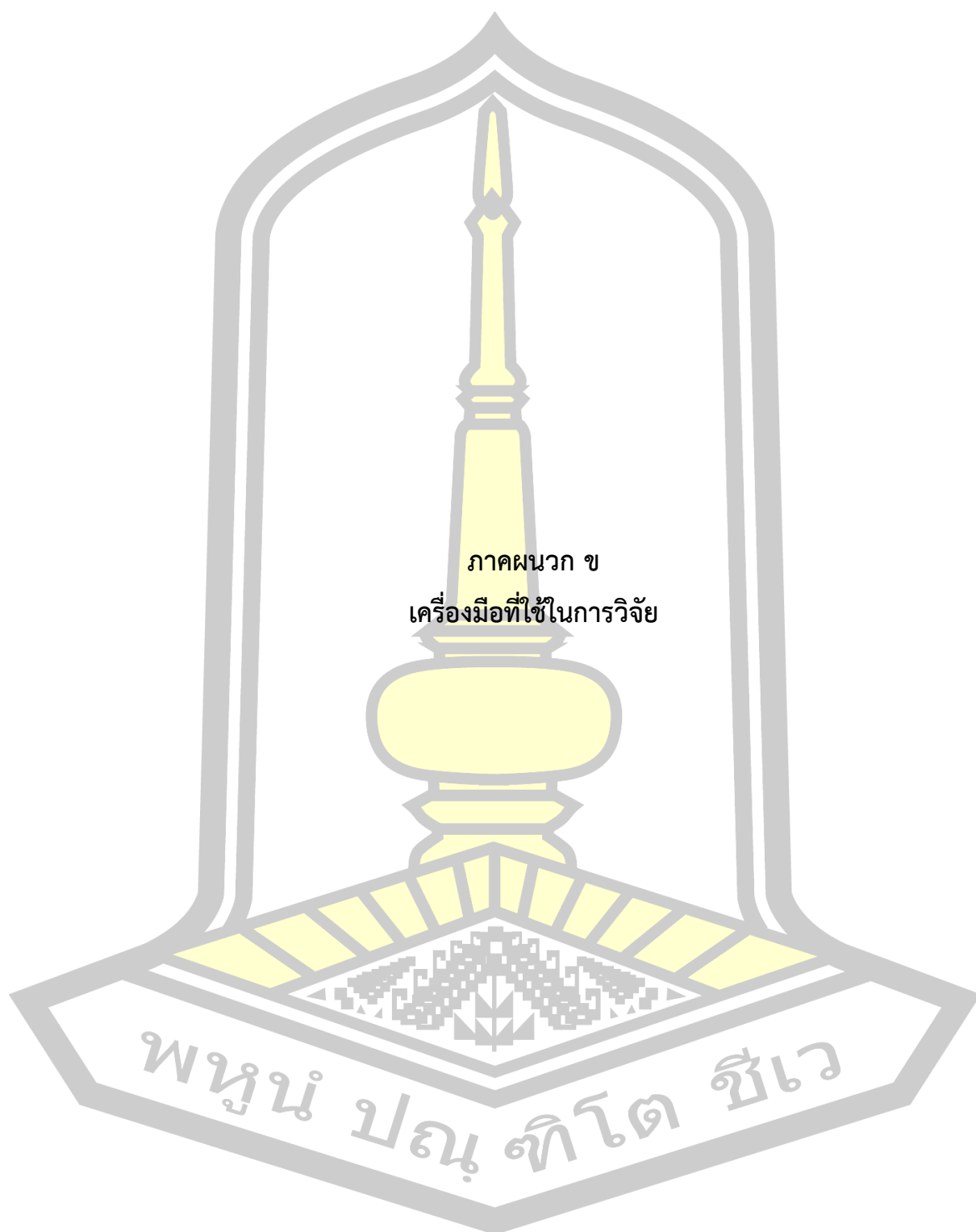
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0827568052

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

เวลา 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนเล่าเรื่อง

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ 6 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

ครูผู้สอน นางสาวฝนฟ้า บุญปก

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ (P)
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (A)

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนเล่าเรื่อง เป็นการเขียนมีเจตนาแนะนำเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือที่ตนประสบมาถ่ายทอดเป็นลำดับ เช่น การเขียนคอลัมน์เล่าประสบการณ์ การแนะนำหนังสือ ประวัติบุคคลสำคัญ และสถานที่ท่องเที่ยว เป็นต้น

4. สาระการเรียนรู้

การเขียนเล่าเรื่อง

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้
2. ใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้ (การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน ครูอธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้และชี้แจง

จุดประสงค์

การเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับข้อสงสัยในการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้

2. ครูเปิดวิดีโอที่เกี่ยวกับ vlog เตรียมตัวก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย และสุ่มนักเรียน 2 คนผ่านวงล้อสุ่มชื่อ โดยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการเตรียมตัวเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยของตน
3. นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของนักเรียนทั้ง 2 คน แล้วแสดงความคิดเห็น และผลิตเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น
4. หลังจากแสดงความคิดเห็นและผลิตเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาการเขียนเล่าเรื่อง

ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ (20 นาที)

1. ครูนำใบความรู้ที่ 1 เรื่องแนะนำหนังสือ ใบความรู้ที่ 2 เรื่องแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว ใบความรู้ที่ 3 เรื่องเล่าประสบการณ์ และใบความรู้ที่ 4 เรื่องประวัติบุคคลสำคัญ ตามลำดับ มาแจกให้นักเรียนเลือกตามความสนใจและร่วมกันสังเกต

2. นักเรียนตั้งประเด็นการศึกษา (ปัญหาที่ต้องการศึกษา) เกี่ยวกับ การเขียนเล่าเรื่อง

แนวทางประเด็นการศึกษา (ปัญหาที่ต้องการศึกษา)

- การเขียนเล่าเรื่อง คืออะไร
- หลักการเขียนเล่าเรื่องเป็นอย่างไร
- (แนวทางประเด็นการศึกษาขึ้นอยู่กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม)

3. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามประเด็นการศึกษา และแต่ละกลุ่มศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ แล้วเขียนสรุปลงในใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้

4. จับคู่กับเพื่อนในกลุ่ม แล้วผลิตกันอธิบายคำตอบตนเองให้เพื่อนในกลุ่มฟัง เพื่อหาข้อสรุปของคำตอบและตรวจสอบความเรียบร้อย

ขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ร่วมกับแผนผังความคิด (20 นาที)

1. หลังจากหาข้อสรุปของคำตอบและตรวจสอบความเรียบร้อยแล้ว นักเรียนทำใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง

2. นักเรียนจัดลำดับเหตุการณ์และความสำคัญจากการเขียนแผนผังความคิดในตอนที่ 1

3. นักเรียนเขียนเล่าเรื่องในตอนที่ 2 ของใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง

ชั่วโมงที่ 2

หลังจากการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ร่วมกับแผนผังความคิด ครูจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ และขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ร่วมกับแผนผังความคิด โดยในชั่วโมงที่ 2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 4 นำเสนอและขั้นที่ 5 ประเมินผล นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน ครูให้นักเรียนทบทวนกิจกรรมที่เรียนไปในชั่วโมงที่ 1 และอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ขั้นต่อไป ได้แก่ ขั้นที่ 4 นำเสนอ และขั้นที่ 5 ประเมินผล
2. นักเรียนตรวจสอบความเรียบร้อยของใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง เพื่อเตรียมตัวนำเสนอในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 4 นำเสนอ (30 นาที)

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานจากใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง โดยสลับผ่านวงล้อสุ่มชื่อ ซึ่งไม่จำกัดการนำเสนอว่าต้องนำเสนอแบบใด
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน กลุ่มละ 5 นาที
3. เพื่อนร่วมชั้นพลัดกันแสดงความคิดเห็นและซักถามกลุ่มที่นำเสนอ และครูสุ่มถามคำถามรายบุคคลผ่านวงล้อสุ่มชื่อ

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (15 นาที)

1. หลังจากแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด
 - นักเรียนคิดว่า การเขียนเล่าเรื่อง สามารถต่อยอดในการเขียนในชีวิตประจำวันอย่างไร (คำตอบขึ้นอยู่กับนักเรียน)

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องได้ (K)	การทำแบบทดสอบ	แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ (P)	การเขียนเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้	ใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์
นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (A)	การประเมินจากการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน	แบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

8.1 สื่อการเรียนรู้

1. วิดีทัศน์เกี่ยวกับ vlog เตรียมตัวก่อนสอบเข้ามหาลัย
2. ใบความรู้ที่ 1 เรื่องแนะนำหนังสือ
3. ใบความรู้ที่ 2 เรื่องแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว
4. ใบความรู้ที่ 3 เรื่องเล่าประสบการณ์
5. ใบความรู้ที่ 4 เรื่องประวัติบุคคลสำคัญ
6. ใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้
7. ใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง
8. วงล้อสุ่มชื่อ

8.2 แหล่งการเรียนรู้

คุณ ผม และผู้คนที่สวนกันบนรถไฟสายยังคิว. (27 สิงหาคม 2566). Readcommend.

<https://readcommend.com/article-hankyu-densha/>

ดูยอดดอยอินทนนท์ในม่านหมอก จากอ่างเก็บน้ำสันหนองและคลองแม่แจ่ม. (ม.ป.ป.). บ้านและสวน Explorerclub. <https://explorersclub.baanlaesuan.com/trip/doi-inthanon>

สุดยอดประสบการณ์ของชีวิต ทริปเดินป่า ครั้งแรก. (ม.ป.ป.). Indytrekking.

<https://indytrekking.com/article/ทริปเดินป่า/>

รัก-ยม. (26 มิถุนายน 2565). “สุนทรภู่” ชาตกาล 236 ปี พลังศรัทธาครู....พระผู้ให้. ไทยรัฐออนไลน์. <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2428781>

บันทึกผลหลังการเรียนการสอน

ผลหลังการเรียนการสอน

นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดหาตัวอย่างแหล่งข้อมูลอื่นๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ ไปค้นหา
 ทำให้สามารถบอกหลักการเขียนเรียงความได้ดีกว่าเดิมได้ และเขียนคำเรียงความหัวข้อ
 ที่กำหนดได้ ทั้งนี้ นักเรียนมีสมาธิรับฟังบทเรียนที่มอบปริญญานักเรียนและสิ่งงาน
 ครบถ้วน

ปัญหาและอุปสรรค

เนื่องจากกลุ่มตามตามสนใจทำให้นักเรียนบางคนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนภายในกลุ่ม
 และวันที่ 4 ขาดคน 9 ให้เวลาเกินที่กำหนดไว้

แนวทางแก้ปัญหา

ส่งมอบให้นักเรียนแต่ละกลุ่มให้ระดมความคิดหาตัวอย่างแหล่งข้อมูลอื่นๆ เพื่อไปหาข้อมูลกับนักเรียน
 ที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม และควรใช้เวลาทบทวนเนื้อหาและสรุปให้สั้นและกระชับ
 มากยิ่งขึ้น เมื่อไปใช้วันที่ 4 ขาดคน ให้ระดมความคิดหาคนที่มาแทน

ลงชื่อ

ผอ. นพ. บุญผา

(นางสาวผนฟ้า บุญผา)

นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

บันทึกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของครูพี่เลี้ยง

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(ว่าที่ ร.ต.หญิงวันทนี ศรีเมืองแพน)

ครูพี่เลี้ยง

วัน.....1.....เดือน.....กันยายน.....พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวจิรนนท์ ละอองทอง)

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วัน.....1.....เดือน.....กันยายน.....พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นายฉกรรจ์ เนียมโร่ง)

หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของรองผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสาวสร้อยสน นพารมย์)

รองผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

.....

.....

.....

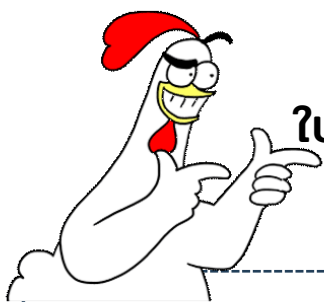
ลงชื่อ

(นายศุภฤกษ์ พลายงาม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ใบความรู้ที่ 1 เรื่องแนะนำหนังสือ

คุณ ผม และผู้คนที่ส่วนกันบนรถไฟสายอังคิ

เราทุกคนล้วนเป็น ‘คนบางคน’ ของ ‘ใครสักคน’ เสมอ

... หญิงสาวผู้ทำสีหน้าราวกับเพิ่งแทงใครมาคนนี้

ความจริงแล้วถูกแทงจนเนื้อตัวเปื้อนด้วยเลือดที่กระเซ็นกลับมาโดนตัวเอง

คำพูดซึ่งไม่ว่าใครได้ฟังก็คงจะรู้สึกว่าเป็นความโหดอันน่ารังเกียจ

แท้จริงแล้วคือเลือดที่เธอกระอักออกมา ...

(- จากหนังสือหน้า 35)

**บนเส้นทางเดินรถไฟสายอังคิตั้งแต่สถานีทาการะชีกะกระทั่งถึงสถานีปลายทาง
นิชิโนะมิยะคิตะงุจิ**

ผู้ที่เดินทางไปมาบนรถไฟขบวนเดียวกันย่อมมีโอกาสเกิดช่วงเวลาคาบเกี่ยวหรือกลายเป็นส่วนหนึ่งของกันและกันได้ทั้งโดยบังเอิญ โดยตั้งใจ หรือแม้แต่โดยความจำเป็น สถานการณ์เรียบเรียงที่ดูราวกับเป็นวิถีชีวิตประจำวันกลับสะท้อนภาพชวนคิดที่บางเป็นส่วนหนึ่งของการเริ่มต้นของบางสิ่ง การจบลงของบางอย่าง การหมุนเวียนเปลี่ยนผ่านที่ชวนเปลวให้ระลึกถึงตนเอง และไม่ว่ามันจะเป็นส่วนประกอบของเรื่องราวแบบใด ความสัมพันธ์ที่แต่ละต้องกันบ้างผิวเผิน บ้างแน่นแฟ้นเป็นสายใยนั้น ล้วนพาไปสู่การเติบโต

**แกนหลักของการดำเนินเรื่องราวมีภาพเล่าของความสัมพันธ์จากผู้ที่เดินทางโดยรถไฟ
ขบวนนี้ที่ต่างหลุดเข้าไปเป็นตัวประกอบในมุมมองของแต่ละฝ่าย** ชายหนุ่มหญิงสาวที่มักบังเอิญ
สนใจในหนังสือเล่มเดียวกัน ความรักที่ก่อตัวขึ้นผ่านบทสนทนาและการเรียนรู้ซึ่งกันและกันที่ละน้อย
ว่าที่เจ้าสาวที่ต้องล้มเลิกงานแต่งงานจากการถูกคนรักนอกใจ การใช้ชีวิตอยู่ในวงจรความสัมพันธ์เป็นพิษ
ที่กว่าจะหลุดออกมาได้ หรือแม้แต่การเริ่มต้นบทบาทของชีวิตที่ตนเองมีสิทธิ์จะลิขิตขึ้นใหม่อีกหน ทุก
คนต่างข้องเกี่ยวกันเพียงส่วนเสี้ยวเท่านั้นทำให้การดำเนินเรื่องที่ น่าจะไหลระเรื่ออ้อยอิ่งเหล่านี้ทำ
ให้เรารู้สึกสนใจใคร่รู้ว่าชีวิตของพวกเขาจะเป็นเช่นไรไปพร้อม ๆ กับการเอาใจช่วย

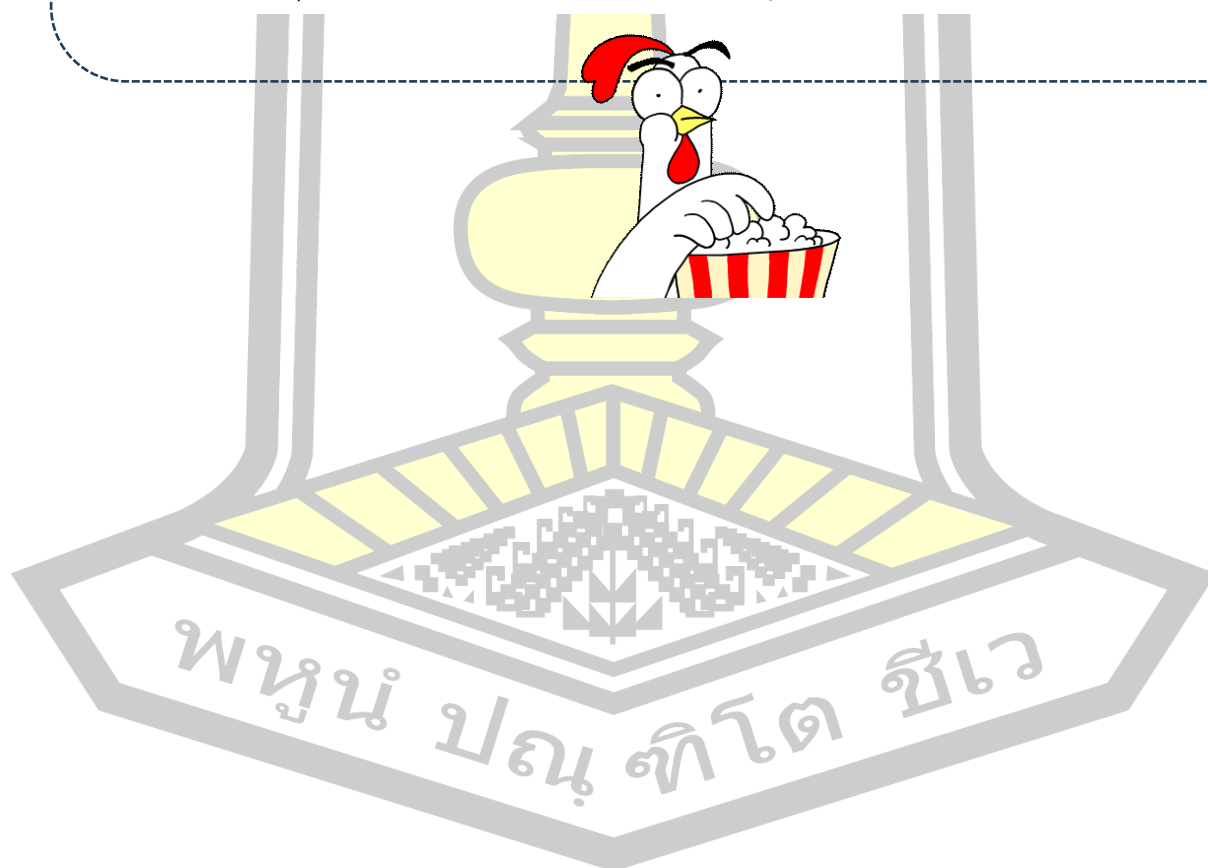
ความน่าทึ่งที่ทำให้เราตกหลุมรักหนังสือเล่มนี้คือวิธีการอธิบายความรู้สึกของพวกเขาที่มีต่อ
สถานการณ์ที่ถูกเล่าผ่านมุมมองของตนเอง บางครั้งมันสอดแทรกถ้อยความที่ชวนให้นึกย้อนถึงภาพ
ทรงจำเฉพาะตัว บางคราวเป็นเรื่องราวอันแสนหวานปานว่าโลกนี้มีเพียงความรักที่จะขับเคลื่อนให้
หมุนต่อไปได้ และถึงแม้บางคนทีโดยสารบนรถไฟสายอังคินี้จะเผชิญช่วงชีวิตแห่งความชื่นชม

พวกเขากลับถูกใครบางคนโอบอุ้มและซุบซิบหัวใจขึ้นใหม่ เป็นผลงานวรรณกรรมเล่มหนึ่งที่จะไม่ปล่อยให้คุณออกหักพังทลายลงได้โดยคล้ายกับพยายามจะสื่อให้รู้ว่าเราทุกคนล้วนต้องเคยมีความเปราะบางแห่งวัน แต่สุดท้ายเราจะกลับมาโอบรับกันได้อีกครั้ง

ไม่เพียงแต่การเปิดโอกาสให้รู้จักทำความเข้าใจจากการพาตัวเองไปอยู่ในมุมมองของฝ่ายอื่น ทุกเรื่องราวแสดงถึงมือที่หยิบยื่นพลังแห่งการเยียวยาไปยังบุคคลรอบข้าง ในโมงยามที่มีมืดมิดสุดหัวใจ หรือในวันที่เราไม่สามารถเป็นใครในแบบที่ตัวเองต้องการได้เลยสักนิด วรรณกรรมเรื่องนี้ราวกับต้องการบอกให้คุณลองออกเดินทางไปยังปลายทางใดสักแห่ง แล้วคุณอาจจะค้นพบว่าตัวคุณยังคงเป็น ‘คนบางคน’ ของ ‘ใครสักคน’ เสมอ เพราะเราต่างเป็นตัวประกอบอันทรงคุณค่าแม้แต่ในวันที่เราคิดว่าเป็นตัวเอกอันไร้ความหมายในเรื่องราวของตนเอง

ที่มา : คุณ ผม และผู้คนที่สวนกันบนรถไฟสายอังคิ๋ว. (27 สิงหาคม 2566). Readcommend.

<https://readcommend.com/article-hankyu-densha/>

ใบความรู้ที่ 2 เรื่องแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว

ดูยอดดอยอินทนนท์ในม่านหมอก จากอ่างเก็บน้ำสันหนองและคลองแม่แจ่ม

ไม่น่าเชื่อว่าระหว่างทริปสั้น ๆ ไม่กี่วันใน ‘แม่แจ่ม’ เมืองแห่งขุนเขา เราจะได้พบความงดงามที่ถูกซ่อนไว้

เพื่อนชาวแม่แจ่มเล่าให้ฟังว่า สิ่งทีหล่อเลี้ยงชาวแม่แจ่มมาตั้งแต่บรรพบุรุษคือ ‘ลำน้ำแม่แจ่ม’ หรือที่เรียกกันว่าแม่น้ำสลักหิน ซึ่งไหลคดเคี้ยวมาตามหุบเขาจากต้นน้ำที่จังหวัดแม่ฮ่องสอนลำน้ำสายนี้ไหลผ่านแม่แจ่ม เป็นจุดตั้งต้นการใช้ชีวิตและการทำเกษตรกรรมของคนในพื้นที่มาช้านาน แม้แต่มาจะประสบปัญหาสารเคมีตกค้าง

เนื่องจากการแพร่หลายของการใช้สารเคมีในการปลูกพืชผล แต่ปัจจุบันเกษตรกรท้องถิ่นก็เริ่มหันมาปลูกพืชอินทรีย์กันมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ลำน้ำได้รับการฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องแสงแดดยามเช้าสะท้อนผิวน้ำระยิบระยับ ในลำน้ำแม่แจ่มมีเกาะแก่งและหาดทรายขาวสลับเป็นช่วง ๆ สองฝั่งน้ำคือเทือกเขาสลับซับซ้อน ที่ค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นไร่นา และตลาดร้านรวงเมื่อเข้าสู่ตัวเมืองเล็ก ๆ ของแม่แจ่ม

เราเดินจากลำน้ำแม่แจ่มสู่อ่างเก็บน้ำสันหนอง ผ่านบริเวณที่เรียกว่าทุ่งแพมซึ่งเป็นพื้นที่เกษตรกรรมของชาวบ้าน อย่างที่เล่าไปว่าชาวแม่แจ่มผูกพันกับลำน้ำแม่แจ่มมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ดังนั้นจึงไม่แปลกใจเลยที่ระหว่างทางจะพบเห็นกิจกรรมยามเช้าของชาวบ้านที่ตื่นมาดูแลไร่นาตั้งแต่ดวงอาทิตย์เพิ่งขึ้นจากขอบฟ้า

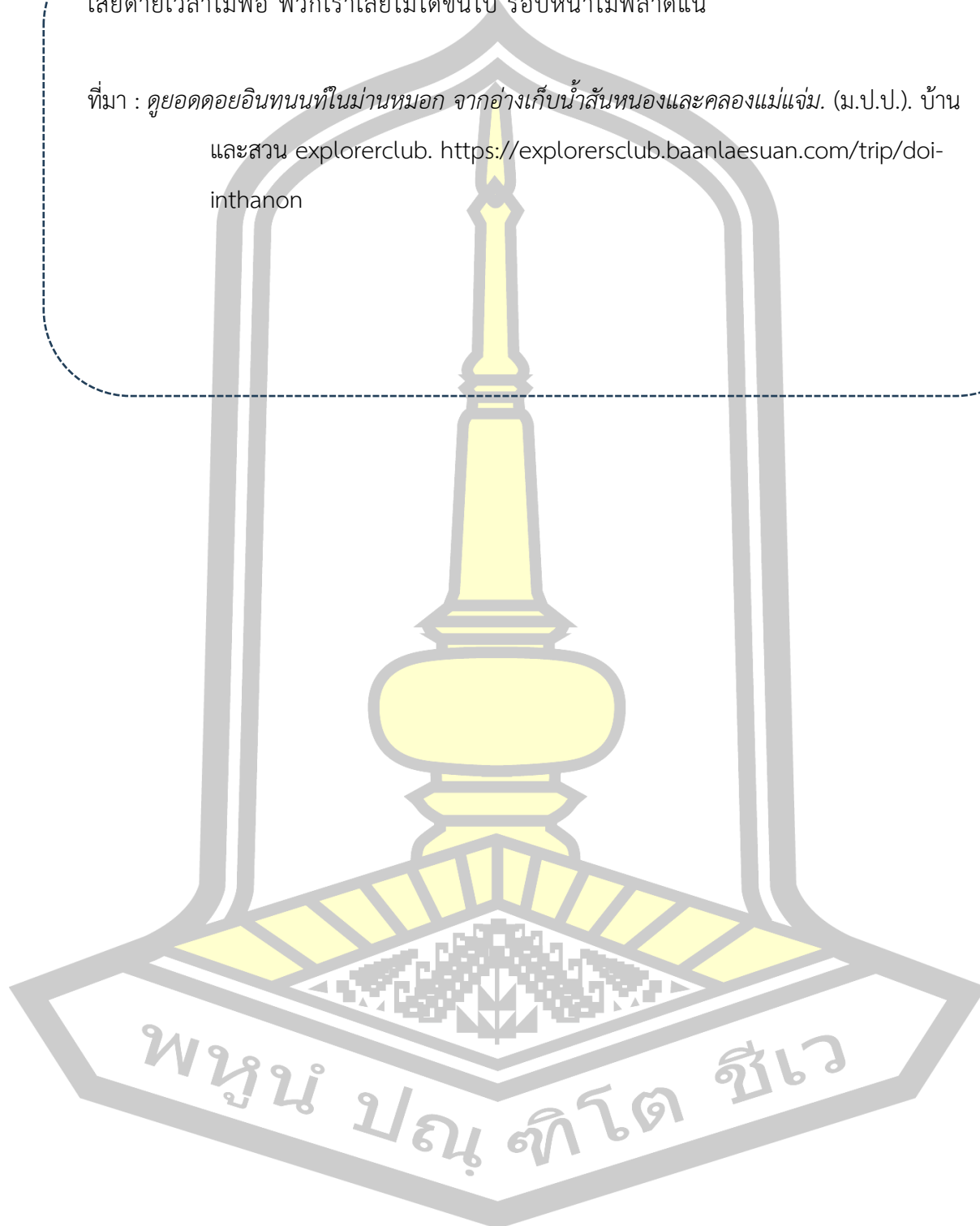
เราเห็นวิถีชีวิตของผู้คนที่ผูกพันกับสายน้ำอย่างลึกซึ้ง พวกเขาเป็นคนต้นน้ำที่ต่อไปจะไหลไปรวมกับแม่น้ำปิงและไหลสู่แม่น้ำเจ้าพระยา มาหาคนปลายน้ำอย่างพวกเราในที่สุดจากลำน้ำแม่แจ่ม มีคลองสายเล็ก ๆ พาน้ำบางส่วนไปยัง ‘อ่างเก็บน้ำสันหนอง’ ที่เพื่อนชาวแม่แจ่มคนเดิมบอกว่านักท่องเที่ยวไม่ค่อยรู้จัก แต่เป็นจุดนัดพบยอดฮิตของคนแม่แจ่ม

เพราะจากที่นี่เราสามารถมองเห็นทิวเขาและยอดดอยอินทนนท์ได้แบบพาโรนามา ในยามเช้าแบบนี้ ทิวทัศน์ตรงหน้ายิ่งงดงามเข้าไปใหญ่ ด้วยม่านหมอกที่ปกคลุมทิวเขาสุดลูกหูลูกตาเอาไว้ไปแม่แจ่มครึ่งหน้า สายวิ่งอย่าลืมเอารองเท้าผ้าใบไปด้วย สายปั่น ถ้าไม่สะดวกแบกจักรยานขึ้นดอย ก็มาได้ที่แม่แจ่ม เพราะเส้นทางลำน้ำแห่งชีวิตและอ่างเก็บน้ำแห่งนี้ บรรยากาศดีต่อใจและเหมาะกับการวิ่งยามเช้าที่สุด เราเองก็จะไม่พลาดแน่นอน!

เพื่อนชาวแม่แจ่มเล่าว่า ติดกับอ่างเก็บน้ำสันหนอง คือเนินเขาที่ตั้งของพระธาตุดอยดินดั่ง ใครแรงเหลือสามารถเดิน (หรือวิ่ง) ทวนความชันขึ้นไปนมัสการและชมทิวทัศน์แม่

แจ่มได้จากยอดเนินนี้ และฝั่งตรงข้ามคือแนวเขาสลับซับซ้อนของดอยอินทนนท์นั่นเอง
เสียเวลาไม่พอ พวกเราเลยไม่ได้ขึ้นไป รอบหน้าไม่พลาดแน่

ที่มา : ดอยดอยอินทนนท์ในม่านหมอก จากอ่างเก็บน้ำสันหนองและคลองแม่แจ่ม. (ม.ป.ป.). บ้าน
และสวน explorerclub. [https://explorersclub.baanlaesuan.com/trip/doi-](https://explorersclub.baanlaesuan.com/trip/doi-inthanon)
inthanon

ใบความรู้ที่ 3 เรื่องเล่าประสบการณ์

สุดยอดประสบการณ์ของชีวิต ทริปเดินป่า ครั้งแรก

ทริปเดินป่าหลายคนฟังแล้วก็รู้สึกว่ามันสนุกไม่น้อย แต่อยากจะมาเล่าสู่กันฟังกับทริปที่ไม่คิดว่า มันจะเป็นการสร้างประสบการณ์ได้ดีถึงขนาดนี้ เราเคยดูสารคดีหรือเคยดูคนที่เขาเดินป่ากันมาก่อน ดูแล้วก็ไม่น่าจะมีอันตรายอันใด แต่ตรงนั้นเป็นเพียงแค่ความสนุกที่เราได้ดูกันเท่านั้น ในความเป็นจริงแล้วการได้เดินอยู่ในป่าโดยที่เรา แทบจะไม่รู้อะไรเลยว่าเราอยู่ตรงไหนและจะต้องทำอย่างไรกันต่อ พุดได้เต็มปากเลยว่าความสวยงามของธรรมชาติมันมีค่าเท่ากับความโหดร้ายของธรรมชาติด้วยเช่นกัน เดี่ยวจะมาเปรียบเทียบให้ดูว่าทำไมถึงได้เทียบค่ากันแบบนี้

ความสวยงามของธรรมชาติต้องเดินป่าเท่านั้นถึงจะรู้

การให้เข้ามาเดินป่าครั้งแรกของชีวิต คาดหวังเป็นอย่างมากว่ามันจะต้องสวยงาม และสดชื่นตามแบบที่เราดูในคลิปต่างๆ มันก็เป็นจริงอย่างที่คิดไว้ อากาศไม่ได้ร้อนถือว่าเป็นความสบายเป็นอย่างมาก ทริปเดินป่า แบบนี้อาจให้ทุกคนเข้ามาลองกันเองจริงๆ ตอนแรกคิดว่าจะนำน้ำจากลำธารธรรมชาติมาลองล้างหน้าดูสักหน่อย แบบที่เราเห็นเขาทำกัน แต่พอได้เอามือจุ่มไปในน้ำ ต้องรีบเปลี่ยนใจในทันทีเพราะน้ำมันเย็นจัด ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าเจ้าปลาตัวเล็กๆ ที่ว่าอยู่ในนั้นมันอยู่ได้อย่างไรน้ำถึงขนาดนี้ ถ้าเอามือเดือรวัดมาด้วย น่าจะใกล้เคียงกับอุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียสเลย เดินไปก็มีความสุขไป แต่ก็มีข้อห้ามเล็กน้อยนั่นก็คืออย่าไปเด็ดดอกไม้ข้างทางหรือต้นไม้ใบหญ้าต่างๆ เราจะต้องแบ่งปันความสุขเหล่านี้ให้กับคนที่มาทีหลัง ให้เขาได้ดูได้ชมกันด้วย ถือว่าเป็นความสุขที่หาไม่ได้จากที่ไหนเลยจริงๆ

แต่ธรรมชาติก็โหดร้ายไม่เบา

ดอกกุหลาบที่สวยงาม มักจะมีหนามที่แหลมคม ความสวยงามก็จะมีอันตรายอยู่ด้วยเช่นกัน อันตรายจากตรงนี้อันตรายแรกเลยที่เจอนั่นก็คือ เรื่องของตัวหาคูดเลือด ก็ไม่คิดมาก่อนว่าเราจะโดนตัวหาคูดเลือด เคยดูในสารคดีเหมือนกัน ก็เตรียมตัวมาอย่างพร้อม ฉีดยากันแมลงมาตอนแรกก็เข้าใจว่าฉีดยาทั่วร่างกายแล้ว แต่เราลืมไปว่า บางส่วนที่ไม่ได้มียาฆ่าแมลงพวกนี้มันก็เป็นได้เช่นกัน ตอนนั้นเข้ามาเที่ยวในป่าครั้งแรกกับ ทริปเดินป่า มีเรื่องราวให้น่าจดจำ มากมายจนแทบจะจำเรื่องราวไม่ได้ทั้งหมด ไม่เพียงแต่แค่นี้กันไปเดินเหยียบใบไม้ใบหญ้าแห้งที่มีความชื้นความเปียก ก็เสี่ยงที่จะเจอสัตว์เลื้อยคลานด้วยเช่นกัน พี่เจอเต็ม ๆ นั่นก็คือ ตะขาบกับแมงป่อง โชคดีที่เราใส่รองเท้าไปค่อนข้างรัดกุม ถึงแล้วปลอดภัยตลอดทั้งเส้นทาง โชคดีอีกอย่างนั้นก็คือเราไม่เจอพวงงู เพราะปกติกลัวสัตว์เหล่านี้มากเป็นพิเศษอยู่แล้ว

ความตื่นตันที่เป็นความทรงจำที่ไม่รู้ลืม

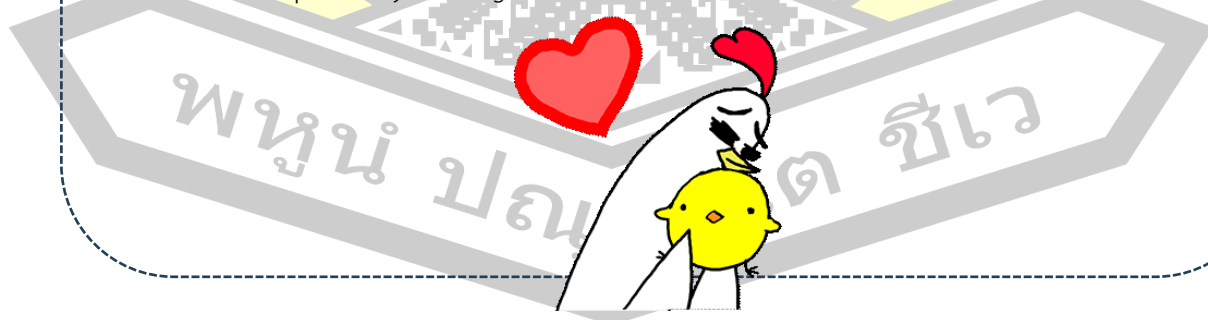
ทริปเดินป่า สิ่งที่สำคัญอย่างมากที่สุดก็คือเราจำเป็นจะต้องมีผู้นำทางให้กับเรา ถึงแม้ว่าจะเป็นป่าเล็ก ๆ ไม่ถึงกับขนาดป่าดงดิบ เหมือนกับพวก พี่ตึก เจษฎาภรณ์ เดินกัน แต่ก็เป็นไปได้อย่างมากว่า โอกาสที่จะพลัดหลง โอกาสที่จะออกนอกเส้นทางก็มีอยู่ตลอดเวลาด้วยเช่นกัน การมาเดินป่าแบบนี้ จำเป็นอย่างมากที่เราจะต้องมีไกด์นำทาง สถานที่ที่เกี่ยวแต่ละที่ก็ต้องให้ไกด์นำทางเป็นคนแนะนำ เรา จำเป็นจะต้องเชื่อฟังตลอดเวลา และสิ่งที่พลาดไม่ได้เลยนั่นก็คือ เราจะต้องมองเห็นกันครบทุกคน ตลอดเส้นทางในการเดินทาง ห่างกันเพียงแค่ 5 เมตร 10 เมตร ก็มีโอกาพลองทางได้เช่นกัน มันเลย เป็นความตื่นตันที่สุดยอดอย่างมาก เราจะต้องคุยกันไปตลอดต้องได้ยินเสียงทุกคนตลอดอย่างน้อยก็ รู้ว่า เราอยู่กันครบไม่มีใครที่หลงเส้นทางอย่างแน่นอน

ธรรมชาติความงามที่ไร้ขีดจำกัด

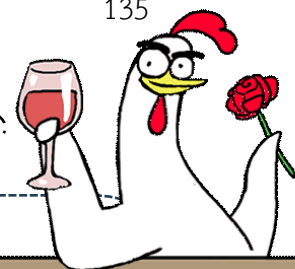
หลายคนอาจจะเข็ดกับการได้มาแบบนี้ แต่บอกได้เลยว่าสำหรับตัวเองนั้นถ้ามีโอกาส จะเตรียมตัว ให้ดีกว่านี้ และจะมาเที่ยวแบบ ทริปเดินป่า ให้ได้ในทุกปี ชอบที่สุดในการมาเที่ยวแบบนี้ไม่ได้ชอบ ตรงที่บรรยากาศอย่างเดียว แต่ชอบคำพูดของไกด์ที่เขารักษาธรรมชาติไว้เท่ากับชีวิตของเขา เขาพูด สั้น ๆ เองว่า “ธรรมชาติมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทุกครั้งที่ได้มาไม่เคยเจอภาพซ้ำกันเลย” มัน เท่ากับว่าไม่ว่าเราจะมาก็ครั้งก็ตามแต่วิวัฒนาการก็จะมีแตกต่างออกไป ต้นไม้ใหญ่ก็จะมีขึ้น และล้มสลัดกันไป ถือว่าเป็นเรื่องราวของธรรมชาติที่ไม่ว่าจะมาก็ครั้งก็ตามแต่จะได้ประสบการณ์ใหม่ เกิดขึ้นทุกครั้ง อยากให้ทุกคนลองเข้ามาจัดทริปเดินป่า ดูสักครั้งในชีวิตรับรองได้เลยว่าประทับใจไม่รู้ ลืมอย่างแน่นอน

ที่มา : สุดยอดประสบการณ์ของชีวิต ทริปเดินป่า ครั้งแรก. (ม.ป.ป.). Indytrekking.

<https://indytrekking.com/article/ทริปเดินป่า/>

ในความรู้ที่ 4 เรื่องประวัติบุคคลสำคัญ

“สุนทรภู่” ชาตกาล 236 ปี พลังศรัทธาครู....พระผู้ให้

26 มิถุนายน “วันสุนทรภู่” ชาตกาล 236 ปี “ปู่ผู้มีแต่ให้” นักการศึกษา มหาวิคนสำคัญ แห่งยุคต้นรัตนโกสินทร์ นาม “ภู” กลายเป็น “สุนทรภู่” และรัชกาลที่ 4 โปรดเกล้าฯ เป็น “ขุนสุนทรโวหาร” เจ้ากรมอาลักษณ์ฝ่ายพระราชวังบวร

ในฐานะผู้ชำนาญด้านประพันธ์บทกลอนรูปนิทานและนิราศ รู้จักกว้างขวางสมัยนั้นสืบทอดยาวนานถึงสมัยนี้ ฉากชีวิตสุนทรภู่ลุ่ม ๆ ดอน ๆ เคยขึ้นสูงสุดและเตี้ยต่ำถึงถูกจองจำคุกฐานลอบรักนางข้าหลวงวังหลังบุตรผู้มีตระกูล ได้รับการอภัยโทษแล้วสัจจะทางเรือด้วยเจ็บไข้ เพราะคิดถึงหญิงอันเป็นที่รัก

ไปพร้อม 2 คู่หูบ้านกร่ำ เมืองแกลง ระยอง เพื่อเยี่ยมพ่อซึ่งบวชเป็นพระอยู่ที่นี่ และนี่คือที่มานิราศชิ้นแรกของสุนทรภู่ ชื่อ “นิราศเมืองแกลง” บอกเล่าถึงบ้านเมืองที่ล่องเรือผ่าน ปนสะอื้นให้ระบายความในใจถึงหญิงนางนั้น หลังจากนั้นปี 2359 สมัย ร.2 สุนทรภู่เข้ารับราชการด้วยสามารถแต่งโคลงกลอนถวาย แต่ทำได้ 8 ปี ก็สิ้นแผ่นดินเจ้านายเหนือหัว จึงลาออกและบวชชุดงค์ไปถิ่นต่าง ๆ แล้วจำวัดเมืองหลวงที่วัดเลียบ วัดแจ้ง วัดโพธิ์ วัดมหาธาตุ และวัดเทพธิดาราม ซึ่งมีเรื่องเล่าว่า... คื่นหิ๊งฝันเห็นเทพยดาจะมาขอรับตัว

ครั้นพอตื่นให้ครุ่นคิดทำอะไรจะถึงชาติเมื่ออายุได้ 56 ปี...เสียแล้วสิเรา!

จากนั้นภิกษุภู่ก็กราบลาสิกขานัยว่าเพื่อเตรียมตัวตายในปีนั้น แต่เพราะความเป็นบุคคลผู้ร่ำรวยความสามารถ จึงได้กลับเข้ารับราชการสนองพระเดชพระคุณด้านโคลงกลอนแก่ ร.4 มีชีวิตยืนยาวจนปี 2398 ก็ถึงแก่อนิจกรรมสิริรวมอายุได้ 69 ปี นับแต่วันเกิด 26 มิถุนายน 2329

เพื่อรำลึกถึงบุคคลผู้มีคุณแก่แผ่นดิน รัฐบาลสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม จึงมีแผนก่อสร้างอนุสาวรีย์สุนทรภู่บนที่ดิน 8.5 ไร่ในบ้านกร่ำ โดยเริ่มวางศิลาฤกษ์เมื่อ 30 ธันวาคม 2498 เสร็จและเปิดให้ประชาชนเข้าเยี่ยมชมสักการะ 25 พฤษภาคม 2513 เป็นรูปหล่อสุนทรภู่คู่กับพระอภัยมณี นางผีเสื้อสมุทรและนางเงือก ในวรรณคดีเรื่องเอกของสุนทรภู่ ปี 2529 คือ ชาตกาลครบ 200 ปี

ยูเนสโกได้ประกาศยกย่องให้เป็นบุคคลสำคัญของโลกด้านวรรณกรรม เชิดหน้าชูตาคนไทยที่มี “เชกสเปียร์เมืองไทย” เช่นอังกฤษ มีวิลเลียม เชกสเปียร์ ผู้สร้างนิยายรักอมตะ “โรมิโอและจูเลียต”

ปี 2530 รัฐบาลไทยได้ประกาศให้ 26 มิถุนายนของทุกปีเป็น “วันสุนทรภู่” มีพิธีพราหมณ์บวงสรวงประกอบด้วยเครื่องเซ่นไหว้ และกิจกรรมต่าง ๆ ขึ้น ณ ลานอนุสาวรีย์บ้านกร่ำ อ.แกลง

“รักบ้านทุ่ง” จากความเชื่อที่ว่ามาจากแรงอธิษฐานจาก “ปู่” นั่นเอง

ชีวิตคนแจวเรือจ้างอย่างครูอ้อ ดำเนินต่อไปได้ด้วยการเป็นครูอัตราจ้างโยกย้ายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจสอบบรรจุโดยก่อนสอบไม่กี่วันหมอคูให้ไปสวดมนต์สักการะปู่ 14 จบ แล้วเริ่มกล่าวคำบูชาพระนโม 3 จบ ต่อด้วย “ยะมะหัง ท่านสุนทรภู่ สละรังคะโต อิมินาสักการะนัง ท่านสุนทรภู่ อะภิปุชะยามิ”

ผลสอบปรากฏครูอ้อสอบบรรจุติดที่แปดริ้ว แล้วย้ายไป 2-3 พื้นที่ก่อนย้ายสู่โรงเรียนชุมชนวัดกลางกร่ำ บ้านเกิดจนวันนี้ ว่ากันว่า...สุนทรภู่เมื่อยังมีลมหายใจก็ได้ชื่อว่าเป็นเอกบุรุษผู้สร้างพื้นฐานการศึกษาให้ชาวประมาตตลอดชีวิต หรือแม้จากโลกนี้ไปแล้ว 236 ปี วิญญาณปู่ก็คงสิงสถิตอยู่คู่ลานอนุสาวรีย์แห่งนี้ ในมิติ “พระผู้ให้” สู่ลูกหลานไทยที่ใส่ใจทางการศึกษาอันจะยังประโยชน์ต่อแผ่นดิน ดังจะเห็นได้จากหลายคน ไม่ว่าจะมาจากภูมิภาคใด เพื่อบนบานรูปหล่อบนเนินดินแทนองค์จริงปู่ ตั้งจิตอธิษฐานขอโยกย้าย เลื่อนขั้น

หรือการใดอันเกี่ยวกับการศึกษาทุกสาขาวิชา มักสมปรารถนา อันเป็นความเชื่อที่เกิดจาก “แรงศรัทธา” มากกว่า “อิทธิฤทธิ์หรือปาฏิหาริย์” ที่จะดลบันดาลให้ได้ ถ้าไม่รู้จัก “เคารพและบูชา” เป็นสรณะ

“ศรัทธา” นำมาซึ่ง “ปาฏิหาริย์” เชื่อไม่เชื่ออย่างไรโปรดอย่าได้ “ลบหลู่”

ที่มา : รัก-ยม. (26 มิถุนายน 2565). “สุนทรภู่” ชาตกาล 236 ปี พลังศรัทธาครู...พระผู้ให้. ไทยรัฐออนไลน์. <https://www.thairath.co.th/lifestyle/life/2428781>

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้ว ✕ ลงในกระดาษคำตอบ

1. การเขียนเล่าเรื่อง หมายถึงข้อใด

- ก. การเขียนเล่าเรื่องต่าง ๆ
- ข. การเขียนให้ความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ
- ค. การเขียนที่มีเจตนาเสนอข้อคิดและความคิดเห็น
- ง. การเขียนที่มีเจตนาเพื่อความจรรโลงใจและความเพลิดเพลิน

2. ข้อใด **ไม่ใช่** หลักการเขียนเล่าเรื่อง

- ก. ศึกษาเรื่องที่เขียนว่าเหมาะสมที่จะเขียนในรูปแบบใด
- ข. เขียนตามความถนัดของตนเอง โดยไม่ต้องมีหลักการที่แน่นอน
- ค. เขียนลำดับเนื้อความหรือเหตุการณ์ โดยนำสู่เรื่อง รายละเอียดของเรื่อง และบทสรุปของเรื่อง
- ง. ศึกษาความรู้และความเข้าใจเรื่องที่จะเขียนเพื่อรวบรวมการใช้คำและสำนวนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง และศึกษาสาระสำคัญของเรื่อง

3. การวางแผนเรื่องก่อนการเขียนเล่าเรื่องมีประโยชน์อย่างไร

- ก. ช่วยให้เล่าลำดับเวลาและเล่าลำดับความสำคัญได้อย่างถูกต้อง
- ข. ช่วยกำหนดจุดประสงค์ในการเล่าเรื่องได้
- ค. ช่วยจับประเด็นความสำคัญของเรื่อง
- ง. ช่วยให้เรียบเรียงและแก้ไขได้ง่าย

4. ข้อใดคือการเขียนเล่าเรื่อง

- ก. คอลัมน์ให้ความรู้เกี่ยวกับการทำอาหาร
- ข. คอลัมน์เล่าประสบการณ์
- ค. บทบรรณาธิการ
- ง. นวนิยาย

5. ข้อใด **ไม่ใช่** มารยาทในการเขียนเล่าเรื่อง

- ก. เขียนด้วยตัวบรรจงให้อ่านเข้าใจง่าย
- ข. รักษาความสะอาดของหน้ากระดาษ
- ค. ไม่ควรเขียนให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย
- ง. ใช้หมึกสีสดฉาดในการเขียน

6. ข้อใด **ไม่เหมาะสม** ในการเขียนเล่าเรื่อง

- ก. เขียนประวัติผู้อื่นในทางเสียหาย
- ข. เขียนแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวที่ชื่นชอบ
- ค. เขียนแนะนำหนังสือที่มีประโยชน์ต่อการใช้ชีวิต
- ง. เขียนเล่าประสบการณ์การเข้าศึกษาต่อในคณะที่ใฝ่ฝัน

7. การเขียนเล่าเรื่องต้องอาศัยข้อใดเพื่อให้เนื้อหามีสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน

- ก. เอกภาพ
- ข. สัมพันธภาพ
- ค. สารัตถภาพ
- ง. ข้อสรุป

8. การใช้แผนผังความคิดก่อนการเขียนเล่าเรื่องมีประโยชน์อย่างไร

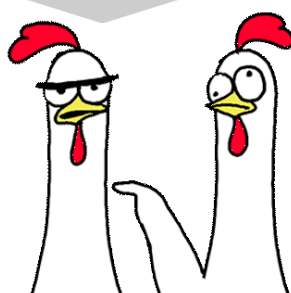
- ก. ช่วยให้เขียนได้เป็นเอกภาพ
- ข. ช่วยให้ใช้สำนวนได้ถูกต้อง
- ค. ช่วยให้ลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง
- ง. ช่วยให้เขียนได้ใจความสมบูรณ์

9. การเขียนเล่าเรื่อง ควรเลือกเรื่องที่เขียนอย่างไร

- ก. เรื่องที่เกิ่ลตัวผู้เขียน
- ข. เรื่องที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้
- ค. เรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ตัวเอง
- ง. เรื่องที่กำลังเป็นกระแสสังคม

10. ส่วนท้ายของการเขียนเล่าเรื่องคือข้อใด

- ก. บทสรุป
- ข. คำนำ
- ค. เนื้อหา
- ง. การยกตัวอย่าง

กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที
คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้ว ✕ ลงในกระดาษคำตอบ

คะแนนที่ได้

คะแนนเต็ม

10

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง

ข้อ	คำตอบ
1	ก
2	ข
3	ก
4	ข
5	ง
6	ก
7	ข
8	ค
9	ค
10	ก

เกณฑ์ประเมิน

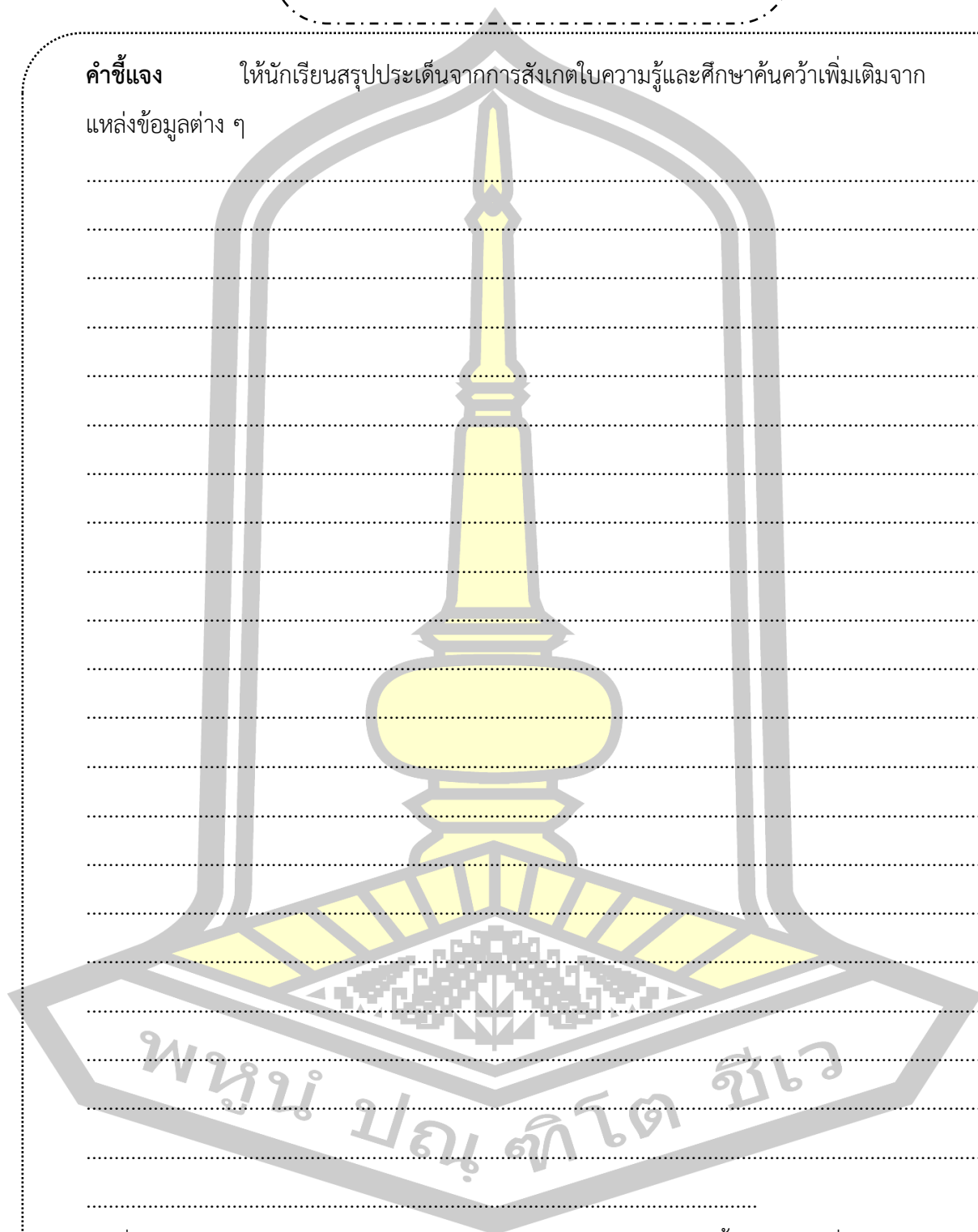
ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
8-10	80-100	4	ดีมาก	ผ่าน
5-7	70-79	3	ดี	ผ่าน
2-4	51-69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
0-1	0-50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

พูน ปรณ จิตโต ชีวะ

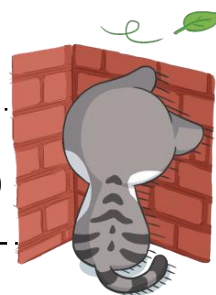
ใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนสรุปประเด็นจากการสังเกตใบความรู้และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

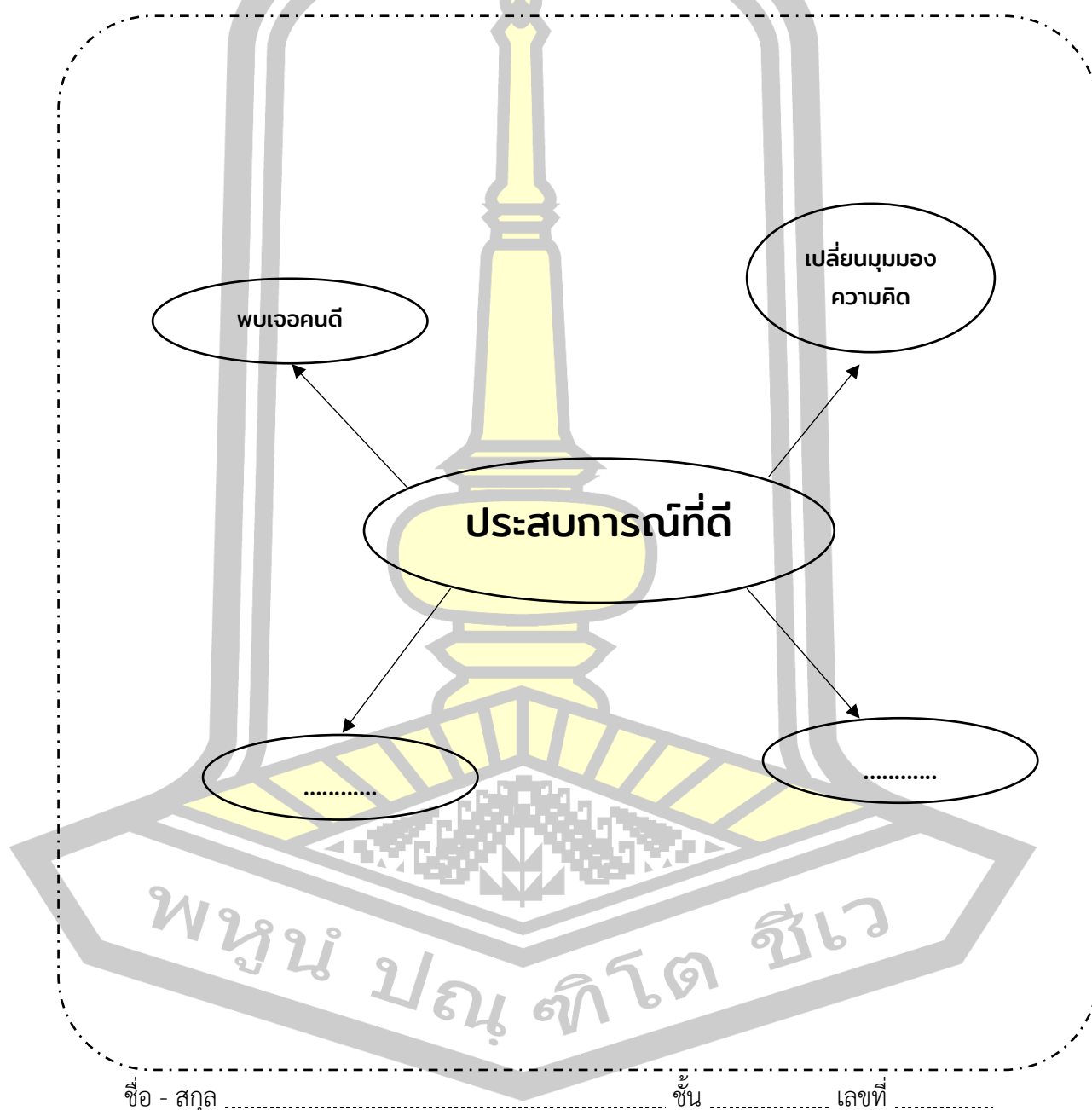

ใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง

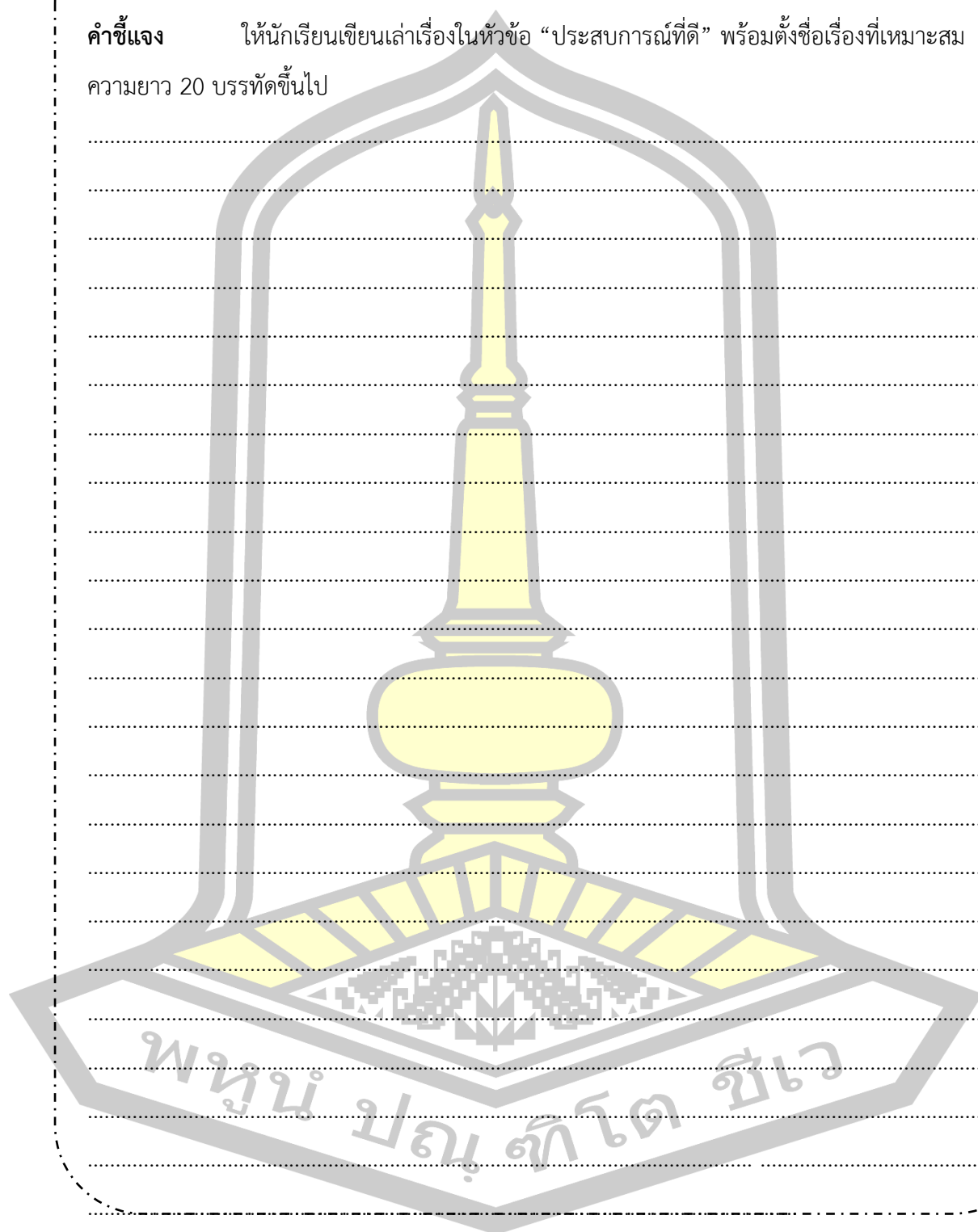
ตอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการเล่าในรูปแบบแผนผังความคิด
ในหัวข้อ “ประสบการณ์ที่ดี”

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องในหัวข้อ “ประสบการณ์ที่ดี” พร้อมตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสม
ความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

การตรวจให้คะแนนใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง

คำชี้แจง สำหรับประเมินใบงานที่ 2 เรื่องเล่าเรื่อง ตอนที่ 2

ประเด็น ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. รูปแบบ	ประกอบด้วย 3 ย่อหน้า คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป แสดงความแปลกใหม่ มีข้อคิด ความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป	ประกอบด้วย 3 ย่อหน้า คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป และมีข้อคิด ความยาว 15-19 บรรทัด	ไม่ครบ 3 ย่อหน้า และไม่มีข้อคิด ความยาว 14 บรรทัด
2. การใช้ภาษา	เขียนสะกดคำถูกต้อง ใช้คำเชื่อมประโยคได้ดี และสำนวนโวหารเหมาะสม และสื่อความหมายได้ชัดเจน	เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 3 คำ ใช้สำนวนโวหารเหมาะสม ใช้คำเชื่อมประโยคได้ดี และสื่อความหมายได้	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า 5 คำ ใช้สำนวนโวหารไม่เหมาะสม และสื่อความหมายไม่ชัดเจน
3. เนื้อหา	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ เรียงเหตุการณ์ตามลำดับ เสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนด 4 ประเด็นขึ้นไป และได้ใจความสมบูรณ์	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ได้ และเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนด 2-3 ประเด็น และได้ใจความ	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ไม่ตรงกับหัวข้อที่กำหนดให้ และเสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับหัวข้อที่กำหนด 1 ประเด็น
4. มารยาทในการเขียน	เขียนด้วยตัวบรรจง ตัวหนังสืออ่านได้ง่าย และสะอาดเรียบร้อย	ตัวหนังสืออ่านได้ และสะอาดเรียบร้อย มีรอยลบไม่เกิน 3 แห่ง	มีรอยลบมากกว่า 5 แห่ง ตัวหนังสืออ่านยาก

เกณฑ์ประเมิน				
ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
10-12	80-100	4	ดีมาก	ผ่าน
7-9	70-79	3	ดี	ผ่าน
4-6	51-69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1-3	0-50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน

คำชี้แจง สำหรับประเมินจากการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน โดยให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

เลขที่	ชื่อ-สกุล	งาน			รวม (3)	ผลการประเมิน
		งาน ชิ้นที่ 1	งาน ชิ้นที่ 2	งาน ชิ้นที่ 3		

เกณฑ์ประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
3	80-100	4	ดีมาก	ผ่าน
2	70-79	3	ดี	ผ่าน
1	51-69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
0	0-50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวฝนฟ้า บุญปก)

นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์

เวลา 12 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การเขียนแสดงทรรศนะ

เวลา 2 ชั่วโมง

สอนวันที่ 13 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

ครูผู้สอน นางสาวฝนฟ้า บุญปก

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะได้ (K)
2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ (P)
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (A)

3. สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การเขียนแสดงทรรศนะ เป็นการเขียนมีเจตนาเสนอข้อคิด ทรรศนะ และความคิดเห็นทั่วไป หรือความคิดเห็นเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

4. สาระการเรียนรู้

การเขียนแสดงทรรศนะ

5. ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. ใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้
2. ใบงานที่ 2 เรื่องแสดงทรรศนะ

6. กิจกรรมการเรียนรู้ (การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ (10 นาที)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน ครูอธิบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้และชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับข้อสงสัยในการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้

2. ครูเปิดวิดีโอเกี่ยวกับ รีวิวโรงเรียนของฉัน สุ่มนักเรียน 2 คนผ่านวงล้อสุ่มชื่อ โดยให้นักเรียนแสดงทรรศนะเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในห้องเรียน
3. นักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของนักเรียนทั้ง 2 คน แล้วแสดงความคิดเห็น และผลัดเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น
4. หลังจากแสดงความคิดเห็นและผลัดเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น ครูเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาการเขียนแสดงทรรศนะ

ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ (20 นาที)

1. ครูนำใบความรู้ที่ 1 เรื่องคอลัมน์ร้องทุกข์ของชาวบ้าน ใบความรู้ที่ 2 เรื่องวิจารณ์ภาพยนตร์ และใบความรู้ที่ 3 เรื่องวิจารณ์หนังสือ ตามลำดับ มาแจกให้นักเรียนเลือกตามความสนใจ และร่วมกันสังเกต
2. นักเรียนตั้งประเด็นการศึกษา (ปัญหาที่ต้องการศึกษา) เกี่ยวกับ การเขียนแสดงทรรศนะ
แนวทางประเด็นการศึกษา (ปัญหาที่ต้องการศึกษา)
 - การเขียนแสดงทรรศนะ คืออะไร
 - หลักการเขียนแสดงทรรศนะเป็นอย่างไร
 - (แนวทางประเด็นการศึกษาขึ้นอยู่กับนักเรียนแต่ละกลุ่ม)
3. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามประเด็นการศึกษา และแต่ละกลุ่มศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ แล้วเขียนสรุปลงในใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้
4. จับคู่กับเพื่อนในกลุ่ม แล้วผลัดกันอธิบายคำตอบตนเองให้เพื่อนในกลุ่มฟัง เพื่อหาข้อสรุปของคำตอบและตรวจสอบความเรียบร้อย

ขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ร่วมกับแผนผังความคิด (20 นาที)

1. หลังจากหาข้อสรุปของคำตอบและตรวจสอบความเรียบร้อยแล้ว นักเรียนทำใบงานที่ 2 เรื่องแสดงทรรศนะ
2. นักเรียนจัดลำดับเหตุการณ์และความสำคัญจากการเขียนแผนผังความคิดในตอนต้นที่ 1
3. นักเรียนเขียนเล่าเรื่องในตอนต้นที่ 2 ของใบงานที่ 2 เรื่องแสดงทรรศนะ

ชั่วโมงที่ 2

หลังจากการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ร่วมกับแผนผังความคิด ครูจัดการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ตั้ง

ปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ และขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ร่วมกับแผนผังความคิด โดยในชั่วโมงที่ 2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้ 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 4 นำเสนอและขั้นที่ 5 ประเมินผล

นำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

1. ครูและนักเรียนทักทายกัน ครูให้นักเรียนทบทวนกิจกรรมที่เรียนไปในชั่วโมงที่ 1 และอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ขั้นตอนต่อไป ได้แก่ ขั้นที่ 4 นำเสนอ และขั้นที่ 5 ประเมินผล

2. นักเรียนตรวจสอบความเรียบร้อยของใบงานที่ 2 เรื่องแสดงพรรณนา เพื่อเตรียมตัวนำเสนอในขั้นตอนต่อไป

ขั้นที่ 4 นำเสนอ (30 นาที)

1. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานจากใบงานที่ 2 เรื่องแสดงพรรณนา โดยสุ่มผ่านวงล้อสุ่มชื่อ ซึ่งไม่จำกัดการนำเสนอว่าต้องนำเสนอแบบใด

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน กลุ่มละ 5 นาที

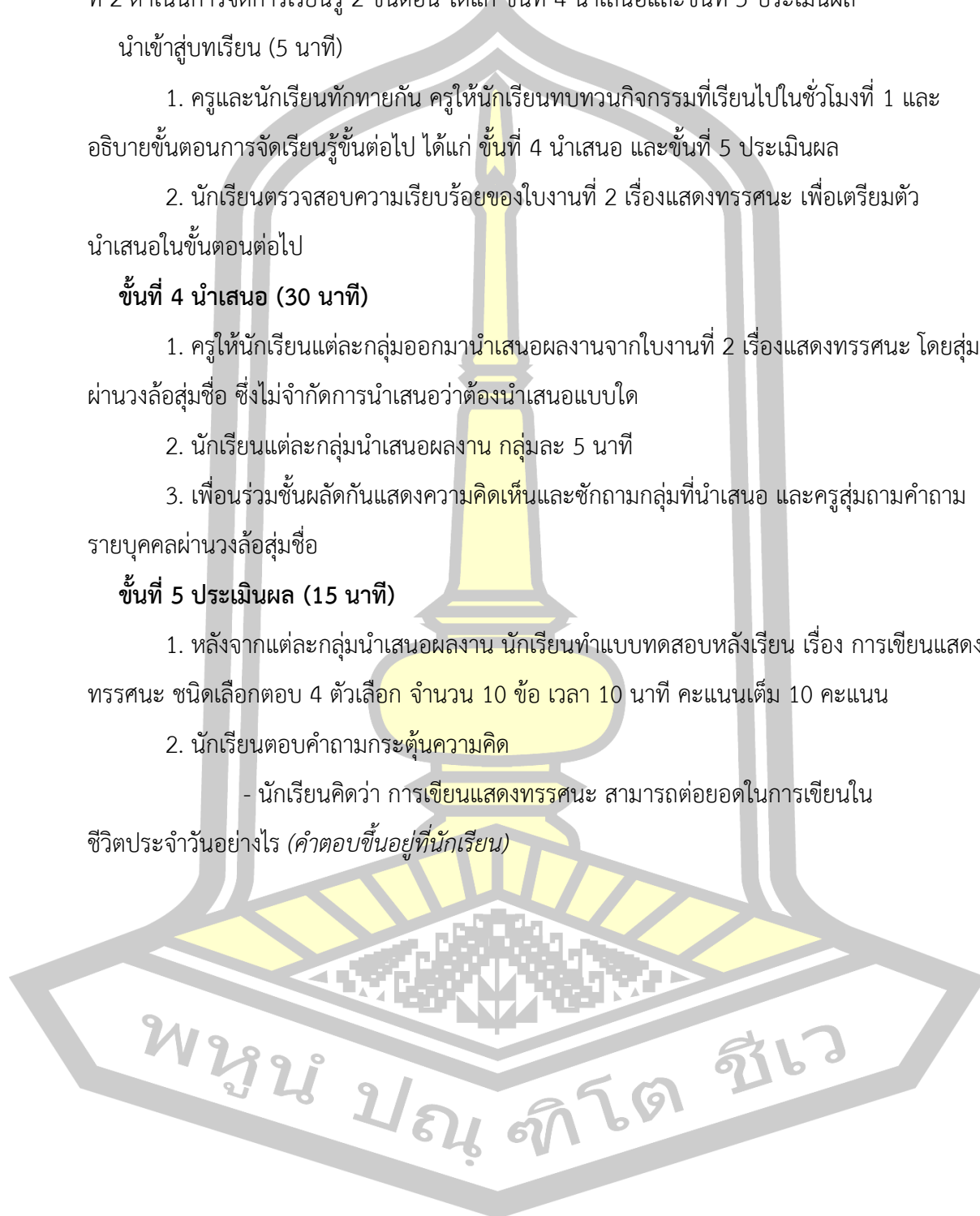
3. เพื่อนร่วมชั้นผลัดกันแสดงความคิดเห็นและซักถามกลุ่มที่นำเสนอ และครูสุ่มถามคำถามรายบุคคลผ่านวงล้อสุ่มชื่อ

ขั้นที่ 5 ประเมินผล (15 นาที)

1. หลังจากแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การเขียนแสดงพรรณนา ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน

2. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด

- นักเรียนคิดว่า การเขียนแสดงพรรณนา สามารถต่อยอดในการเขียนในชีวิตประจำวันอย่างไร (คำตอบขึ้นอยู่กับนักเรียน)

7. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
นักเรียนสามารถบอกหลักการเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะได้ (K)	การทำแบบทดสอบ	แบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์
นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้ (P)	การเขียนแสดงทรรศนะตามหัวข้อที่กำหนดให้	ใบงานที่ 2 เรื่องแสดงทรรศนะ	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์
นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย (A)	การประเมินจากการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน	แบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน	ร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์

8. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

8.1 สื่อการเรียนรู้

1. วิดีทัศน์เกี่ยวกับ รีวิวโรงเรียนของฉัน
2. ใบความรู้ที่ 1 เรื่องคอลัมน์ร้องทุกข์ของชาวบ้าน
3. ใบความรู้ที่ 2 เรื่องวิจารณ์ภาพยนตร์
4. ใบความรู้ที่ 3 เรื่องวิจารณ์หนังสือ
5. ใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้
6. ใบงานที่ 2 เรื่องแสดงทรรศนะ
7. วงล้อสุ่มชื่อ

8.2 แหล่งการเรียนรู้

ชาวบ้านโคกใหญ่ จ.บุรีรัมย์ ร้องต้องทนใช้น้ำประปาขุ่นและมีกลิ่นเหม็นมานาน. (20 ธันวาคม 2566). ไทยรัฐออนไลน์. <https://www.thairath.co.th/news/local/northeast/2748880>

Jurairat N. (26 ตุลาคม 2566). รีวิว เพื่อน(ไม่)สนิท Not Friends ครบทุกอารมณ์ สมมงหนังชิงออสการ์. Sanook. <https://www.sanook.com/movie/158031/>

กองบรรณาธิการ. (27 พฤศจิกายน 2561). ความน่าจะอ่าน : หนังสือชวนอ่านรับปี 2019 โดยคอลัมนิสต์ 101. The 101 World.

<https://www.the101.world/notablebook-2019/>

บันทึกผลหลังการเรียนการสอน

ผลหลังการเรียนรู้การสอน

ผลหลังการเรียนรู้การสอน
นักเรียนมีความมุ่งมั่นตั้งใจในบททำกิจกรรม ผล: เกิดผลแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน
ทำให้นักเรียนสามารถบอกหลักของวิชาซึ่ง สว่าง สวรรค์ปรารถนา หรือพระนเรศวร
หรือพระนเรศวร ได้ถูกต้อง ทั้งนี้ นักเรียนส่งชิ้นงาน ที่มอบหมายมาขึ้นชั้นเรียนครบถ้วน

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรค

นักวิจัยบางคนยังสับสนทฤษฎีชนคลั่งกรุ่น: ถิ่นกรล่าเรื่อง ทำตกต่างกันอย่างไร

แนวทางแก้ปัญหา

ตัวอย่างปัญหา
 ตัวอย่างที่ ๑: เกี่ยวกับหลักการให้คะแนนโครงการ: อัตราค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย
 การให้คะแนนโครงการ: ๐-๑๐๐

ลงชื่อ

ปลาหมึก ปลา

(นางสาวฝนฟ้า บุญปก)

นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

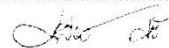

บันทึกความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของครูพี่เลี้ยง

.....

ลงชื่อ

(ว่าที่ ร.ต.ทองวันทนี ศรีเมืองแพน)

ครูพี่เลี้ยง

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

.....

ลงชื่อ

(นางสาวจิรนนท์ สะอองทอง)-

หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของหัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ

.....

ลงชื่อ

(นายชนกร เนียมไธสง)

หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของรองผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

.....

ลงชื่อ

(นางสาวสร้อยสน นพารมย์)

รองผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

.....

ลงชื่อ

(นายศุภฤกษ์ พลายงาม)

ผู้อำนวยการโรงเรียนภัทรบพิตร

วัน 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ในความรู้ที่ 1 เรื่อง คอลัมน์ร้องทุกข์ของชาวบ้าน

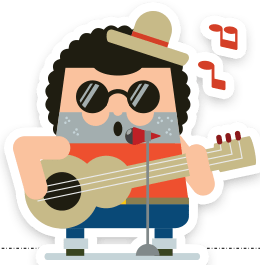
ชาวบ้านโคกใหญ่ จ.บุรีรัมย์ ร้องต้องทนใช้น้ำประปาขุ่นและมีกลิ่นเหม็นมานาน

ประปาเหม็น ชาวบ้านโคกใหญ่ หมู่ 5 ต.ตาเป็ก อ.เฉลิมพระเกียรติ จ.บุรีรัมย์ ต้องทนใช้น้ำประปา ขุ่นบ้าน ขุ่นและ มีกลิ่นเหม็น ใช้แทบไม่ได้มานานแล้ว อยากจะใช้น้ำ สะอาดใส ไม่รู้เมื่อไรจะได้ใช้เสียที ทุกวันนี้ต้องทนใช้อาบจนแพ้เป็น ผดผื่นคัน และยังหยุดไหลบ่อยมาก ชื่อน้ำถึงใช้ก็สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ขอให้ เทศบาล เร่งดูแลแก้ไขระบบ กรองน้ำ ให้ดีขึ้นหน่อย อย่าปล่อยน้ำขุ่นมีกลิ่นเหม็นออกมาแบบนี้ มีแต่เสียงบน...

วันดีก ๆ ชาวบ้านใน ต.ราไวย์ อ.เมืองภูเก็ต เปื้อนเต็มทีแล้ว กลุ่มวัยรุ่นและกลุ่มนักท่องเที่ยว ต่างชาติ ที่ชื่นชอบความเร็วนำมอเตอร์ไซด์ แต่งซิ่งท่อดัง ออกมาแข่งกัน เสียงเครื่องยนต์เสียงท่อดังกระหึ่มทุกคืน สร้างความเดือดร้อนรำคาญ ให้ชาวบ้านที่พักอาศัยใกล้ถนน โดยเฉพาะเส้นทางขึ้น แหลมพรหมเทพ แข่งโชว์กันเป็นประจำทำให้คนใช้เส้นทางหวั่น เกิดอันตราย ขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เข้มงวดตรวจจับถี่ ๆ หน่อย โดนบ่อย ๆ ก็จะค่อย ๆ น้อยลงไปเอง...

วอนแก้ไข ผู้พักอาศัยและผู้ใช้เส้นทางในซอย ลาดพร้าว 18 เขตจตุจักร กทม. เคยร้องเรียนปัญหาความแออัดบริเวณปากซอยแต่ยังไม่ได้รับการแก้ไขเสียที ยังมีทั้ง แผงค้า และมอเตอร์ไซด์จอด กีดขวาง ไหล่ทางทำให้คนไม่มีทางเดินเท้า ต้องลงมาเดินบนถนน เสี่ยง รถเฉี่ยวชน ขณะที่คนขับรถก็ใช้เส้นทางด้วยความลำบาก นอกจากต้องคอยหลบผู้คนยังต้อง ทนดมกลิ่นตักฟาท่อที่มีรายทาง แต่ยังหวังจะได้รับการแก้ไขภายในปีนี้..

ที่มา : ชาวบ้านโคกใหญ่ จ.บุรีรัมย์ ร้องต้องทนใช้น้ำประปาขุ่นและมีกลิ่นเหม็นมานาน. (20 ธันวาคม 2566). ไทยรัฐออนไลน์. <https://www.thairath.co.th/news/local/northeast/2748880>

ในความรูที่ 2 เรื่องวิจารณ์ภาพยนตร์

รีวิว เพื่อน(ไม่)สนิท Not Friends ครบทุกอารมณ์ สมมงหนังชิงออสการ์ ความน่าสนใจของ เพื่อน(ไม่)สนิท Not Friends

จริง ๆ แล้ว เรื่องนี้ได้ใจเราไปตั้งแต่ตอนที่ดูตัวอย่างภาพยนตร์ แค่นี้เรื่องช่วงต้นก็น่าสนใจมากแล้วที่ตัวละครที่แทบไม่ได้รู้จักอะไรกับคนคนนั้นในแบบที่จะเรียกว่าเพื่อนสนิทได้เต็มปาก หยิบเอาเรื่องของเขามาทำหนัง แถมยังส่งประกวดเพื่อชิงรางวัลอีก พอเพื่อนตัวจริงมาท้วง เลยอยากรู้ว่าเรื่องราวจะเป็นยังไงต่อ อีกรอบไหนถึงได้ทำหนังต่อ ระหว่างถ่ายทำเกิดอะไรขึ้นบ้าง และสรุปหนังเรื่องนี้จะได้ทำออกมาได้สำเร็จหรือไม่ ทุกคำถามเหล่านี้คอยนำทางให้เราติดตามดูหนังเรื่องนี้ได้ตลอดทั้งเรื่องโดยไม่มีช่วงเบื่อเลย

ส่วนที่ประทับใจมาก คือการหยิบเอาเรื่องของ “เพื่อนสนิท” มาตีความได้ดี เป็นเรื่องราวง่าย ๆ ใกล้ตัวที่ใคร ๆ ก็ต้องเคยคิด ว่าเราจะวัดความสนิทของเพื่อนกันที่ตรงไหน ระหว่างโบเก้ คนที่เรียกตัวเองว่าเป็นเพื่อนสนิทของโจมาตั้งแต่ม.ต้น กับเป้ เพื่อนที่เพิ่งรู้จักกันได้เดือนเดียว เราฟันธงได้ทันทีจริงหรือว่าโจสนิทกับโบเก้มากกว่าเป้ แล้วความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในระยะสั้น ๆ ระหว่างถ่ายหนังให้โจของปัง เป้ และโบเก้ เรียกว่าเป็นเพื่อนสนิทกันได้เลยไหม

นอกจากนี้ พัฒนาของเนื้อเรื่องที่มีจุดหักมุม การแก้ไขปัญหาของตัวละคร ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเป้และโบเก้ที่มีใจเป็นจุดเชื่อมโยงจะจบลงยังไง บอกได้เลยว่า ครึ่งชม. แรกหัวเราะจะท้องแข็ง ครึ่งชม.กลางเรื่องซอกตาดั่ง และครึ่งชม. สุดท้ายน้ำตาคลอเข้าไปจนจบเรื่องจริง ๆ

จุดที่น่าสนใจของ เพื่อน(ไม่)สนิท Not Friends

สำหรับเราแล้ว จุดเด่นของเรื่องนี้อยู่ที่ story ที่เริ่มเรื่องได้น่าสนใจและทิ้งคำถามไว้ในหัวเต็มไปหมด จึงทำให้เราติดตามเนื้อเรื่องไปตลอดเพื่อพยายามหาคำตอบนั้น และลุ้นไปกับตัวละครที่เราเชื่อว่าถ้าเป็นเรา เราจะตัดสินใจแบบเดียวกันหรือไม่ อย่างไร ถ้าเราเป็นเป้ หรือโบเก้ เราจะทำยังไงท่ามกลางโปรดักชั่นเรียบง่าย แต่มีรายละเอียดที่ดี และมีเส้นเรื่องที่แข็งแรงตลอดตั้งแต่ต้นจนจบ

เพื่อน(ไม่)สนิท Not Friends สนุกไหม

ก่อนหน้านี้อ่านว่ามีข่าวว่า เพื่อน(ไม่)สนิท เป็นตัวแทนหนังไทยเข้าชิงรางวัลออสการ์ในปีนี้ ก็แอบคิดอยู่เหมือนกันว่าหนังเรื่องนี้จะนำลึนรางวัลขนาดนั้นจริงหรือ เมื่อได้มาชมแล้วก็บอกได้เลยว่า จากที่หนังเล่าถึงสูตรสำเร็จของหนังล่ารางวัล คือเส้นเรื่องที่แข็งแรง มีเรื่องราว และฉากซึ่งกินใจเรียกน้ำตาได้ เราคิดว่า เพื่อน(ไม่)สนิท มีครบตามสูตรเป๊ะๆ และสมมงเหมือนที่คณะกรรมการได้เลือกไว้ ไม่ว่าจะอายุเท่าไร สัญชาติอะไร ดูแล้วเข้าใจและอินไปกับเนื้อเรื่องได้แน่นอน ให้คะแนน 9/10 ไปเลย

ที่มา : Jurairat N. (26 ตุลาคม 2566). รีวิว เพื่อน(ไม่)สนิท Not Friends ครบทุกอารมณ์ สมมงหนังชิง

ออสการ์. Sanook. <https://www.sanook.com/movie/158031/>

ใบความรู้ที่ 3 เรื่องวิจารณ์หนังสือ

ครูผู้สร้างพลเมือง : พลังของการเปลี่ยนแปลง

เครือข่าย Thai Civic Education เชียง

มูลนิธิฟรีดริค เอแบร์ท และมูลนิธิการศึกษาเพื่อสร้างพลเมือง จัดพิมพ์

แนะนำโดย ภาคิน นิมนานนรงค์

“ในยุคที่หลายคนหันเหจากการศึกษาและดูแคลนว่าประเทศเราขาดแคลนบุคลากรครูที่มีคุณภาพ เสียงของครูหนุ่มสาวทั้ง 10 คนในหนังสือเล่มนี้เป็นตัวแทนของกลุ่มคนที่ยังเชื่อว่าการศึกษาที่ดีกว่านี้เกิดขึ้นได้ ที่สำคัญคือคนเหล่านี้ไม่เพียงแค่เชื่อ แต่ยังพยายามลงมือทำสิ่งนั้นอยู่จริงๆ ด้วย

หนังสือเล่มเล็ก ๆ นี้รวบรวมประสบการณ์และกระบวนการของการจัดการเรียนการสอนของครูจากต่างโรงเรียนต่างภูมิภาค แต่ทั้งหมดมีจุดร่วมสำคัญอย่างหนึ่ง คือเชื่อว่าการศึกษาเพื่อสร้างพลเมืองที่เป็นมนุษย์มากขึ้น เคารพผู้อื่นมากขึ้น และใส่ใจต่อปัญหาของสังคมมากขึ้น สามารถเกิดขึ้นได้จริงด้วยการดึงเอาองค์ความรู้ในตำราปะทะเข้ากับชีวิตจริง ๆ ของนักเรียน เพื่อชวนพวกเขาให้อ่าน วิเคราะห์ ตั้งคำถาม และพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน ให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ที่จะรับฟังให้มากขึ้นและด่วนสรุปให้น้อยลง

หนังสือเล่มนี้น่าจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งคนนอกและในแวดวงการศึกษา โดยเฉพาะครูบาอาจารย์ที่อาจไม่เคยคิดว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาของการศึกษาไทย สำหรับคนวงใน หนังสือ น่าจะสร้างแรงบันดาลใจและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีความหมายให้กับนักเรียน นักศึกษาตนเองได้เป็นอย่างดี สำหรับคนวงนอก ปากคำของครูรุ่นใหม่ทั้ง 10 คนอาจพอช่วยให้เรามีความหวังได้มากขึ้นว่า ในช่วงเวลาแบบนี้ก็ยังมีคนตัวเล็กตัวน้อยอีกมากที่มุ่งมั่นพยายามสร้างสังคมที่น่าอยู่ เท่าเทียม และเป็นธรรมให้เกิดขึ้นได้มากที่สุดเท่าที่กำลังของพวกเขา”

ที่มา : กองบรรณาธิการ. (27 พฤศจิกายน 2561). *ความน่าจะอ่าน : หนังสือชวนอ่านรับปี 2019* โดย คอส์มินิสต์ 101. The 101 World. <https://www.the101.world/notablebook-2019/>

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การเขียนแสดงทรรศนะ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้ว ✕ ลงในกระดาษคำตอบ

1. การเขียนแสดงทรรศนะ หมายถึงข้อใด

- ก. การเขียนเล่าเรื่องต่าง ๆ
- ข. การเขียนให้ความรู้และทักษะด้านต่าง ๆ
- ค. การเขียนที่มีเจตนาเสนอข้อคิดและความคิดเห็น
- ง. การเขียนที่มีเจตนาเพื่อความจรรโลงใจและความเพลิดเพลิน

2. น้ำเสียงของการเขียนแสดงทรรศนะตรงกับข้อใด

- ก. ตรงไปตรงมาและประชิดประชัน
- ข. น้อยใจและวิตกกังวล
- ค. ปลุกใจและวิตกกังวล
- ง. โศกเศร้าและปลุกใจ

3. “ผู้ขายนะหรือ มันก็เหมือนสวิงปลาลงปลานั่นแหละ ยิ่งดักได้ทีหลาย ๆ ตัว” ข้อความข้างต้นเหมาะสมกับการเขียนประเภทใด

- ก. การเขียนเล่าเรื่อง
- ข. การเขียนแสดงทรรศนะ
- ค. การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง
- ง. การเขียนจรรโลงใจและความเพลิดเพลิน

4. ข้อใดไม่จัดเรียงความหมายจากกว้างไปแคบ

- ก. เครื่องครัว หม้อ จาน ช้อน
- ข. สัตว์ สัตว์บก สัตว์ป่า เสือ
- ค. เครื่องเขียน ปากกา ปากกาแดง ปากกาน้ำเงิน
- ง. กำไล สร้อยคอ เครื่องประดับ

5. ข้อใด **ไม่ใช่** การเขียนแสดงทรรศนะ

- ก. เขียนเกี่ยวกับวิจารณ์เหตุการณ์ทางการเมือง
- ข. เขียนเกี่ยวกับการวิจารณ์ละครเรื่อง “พรหมลิขิต”
- ค. เขียนเกี่ยวกับการแนะนำหนังสือพัฒนาตัวเอง
- ง. เขียนเกี่ยวกับความนิยมการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ

6. ข้อใดคือมารยาทของการเขียนแสดงทรรศนะ

- ก. นำข้อมูลอ้างอิงมาเขียนโดยไม่ต้องระบุที่มา
- ข. ควรเขียนโดยมุ่งวิจารณ์อีกฝ่ายให้เกิดผลกระทบมากที่สุด
- ค. พิจารณาเพียงข้อบกพร่องของเรื่องที่จะเขียนเท่านั้น
- ง. ควรทำใจให้เป็นกลาง ไม่มีอคติในการวิจารณ์ และไม่ใช้อารมณ์

7. “คอลัมน์ร้องทุกข์” คืองานเขียนประเภทใด

- ก. การเขียนเล่าเรื่อง
- ข. การเขียนแสดงทรรศนะ
- ค. การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง
- ง. การเขียนจรรโลงใจและความเพลิดเพลิน

8. “ดิฉันอยากให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือซ่อมแซมลิฟต์เพราะตัวลิฟต์มีความเก่า” ข้อความข้างต้น
เหมาะสมกับงานเขียนข้อใด

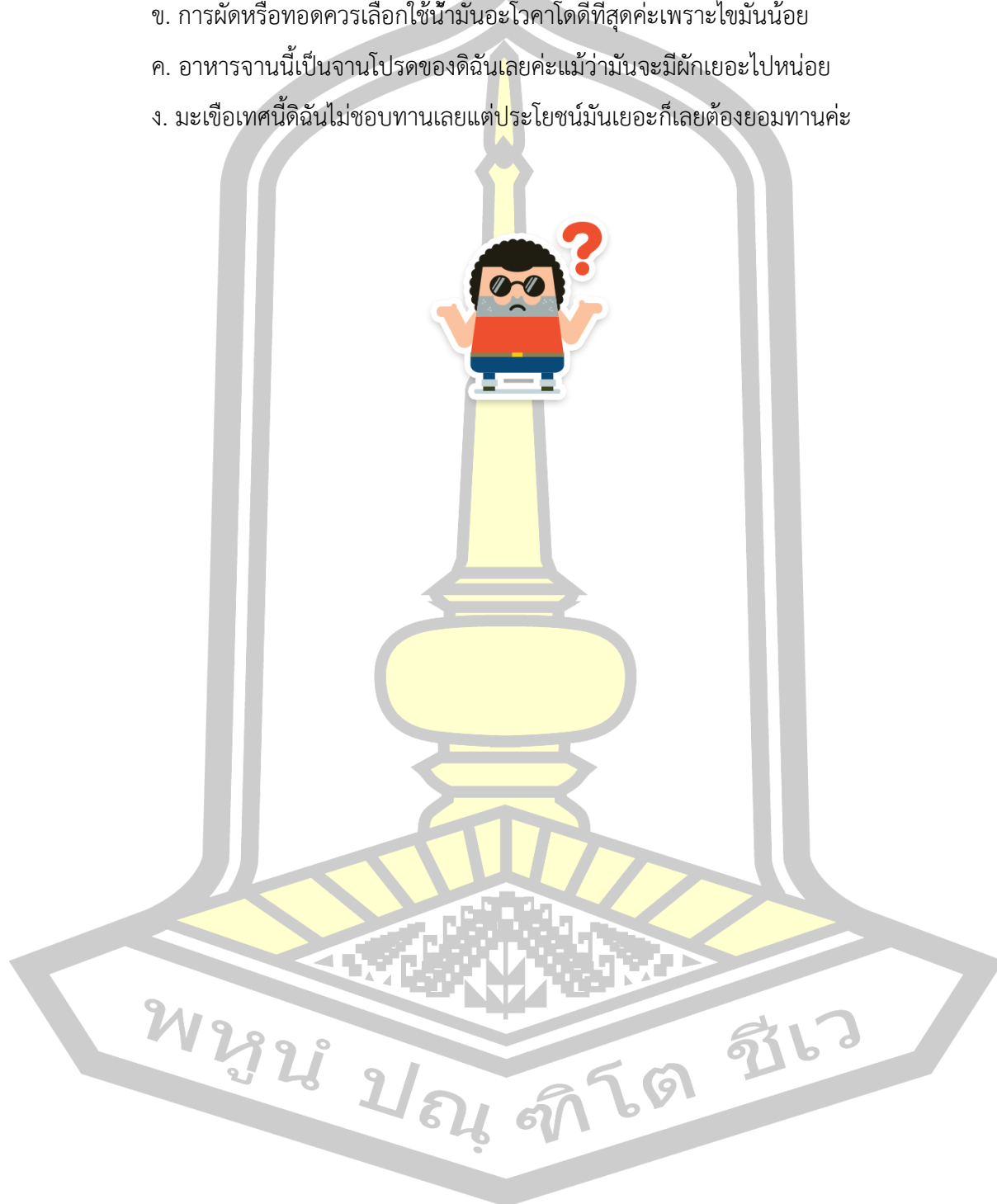
- ก. คอลัมน์ร้องทุกข์
- ข. การ์ตูนล้อเลียน
- ค. วิจารณ์ภาพยนตร์
- ง. วิจารณ์หนังสือ

9. “ความรักทำให้คนตาบอด” ข้อใดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ดีที่สุด

- ก. คนที่มีความรักเป็นคนโง่
- ข. คนที่มีความรักชอบหลอกตนเอง และใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล
- ค. ความรักทำให้เกิดความพอใจจึงมองข้ามข้อบกพร่องบางอย่างไป
- ง. ความรักทำให้ขาดสติ ไม่มองสิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริงเราจึงไม่ควรมอบความรักให้ใคร
นอกจากตนเอง

10. ข้อใดไม่ใช่การเขียนแสดงความคิดเห็น

- ก. หัวหอมต้องปอกเปลือกก่อนนั้น แต่ต้องระวังแสบตานะคะ
- ข. การผัดหรือทอดควรเลือกใช้น้ำมันอะโวคาโดดีที่สุดค่ะเพราะไขมันน้อย
- ค. อาหารจานนี้เป็นจานโปรดของฉันเลยคะแม้ว่ามันจะมีผักเยอะไปหน่อย
- ง. มะเขือเทศนี้ฉันไม่ชอบทานเลยแต่ประโยชน์มันเยอะก็เลยต้องยอมทานคะ

กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การเขียนแสดงพรรณนา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที
คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด แล้ว ✕ ลงในกระดาษคำตอบ

คะแนนที่ได้

คะแนนเต็ม

10

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การเขียนแสดงพรรณนา

ข้อ	คำตอบ
1	ค
2	ก
3	ข
4	ง
5	ก
6	ง
7	ข
8	ก
9	ค
10	ก

เกณฑ์ประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
8-10	80-100	4	ดีมาก	ผ่าน
5-7	70-79	3	ดี	ผ่าน
2-4	51-69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
0-1	0-50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

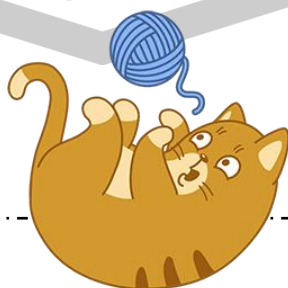
ใบงานที่ 1 เรื่องสรุปความรู้

คำชี้แจง

ให้นักเรียนสรุปประเด็นจากการสังเกตใบความรู้และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

ชื่อ - สกุล

ชั้น เลขที่

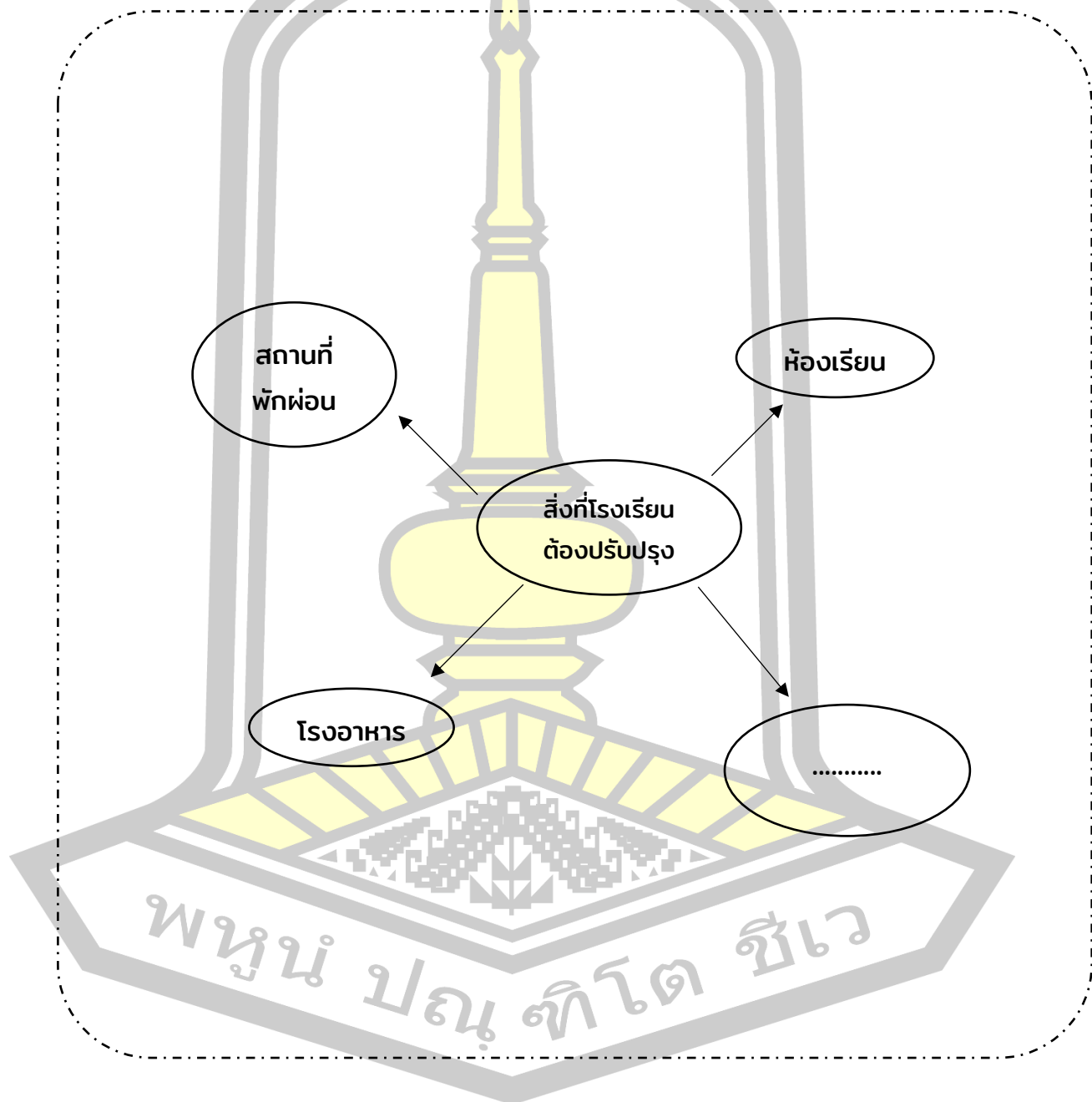

ใบงานที่ 2 เรื่อง แสดงทรรศนะ

ตอนที่ 1

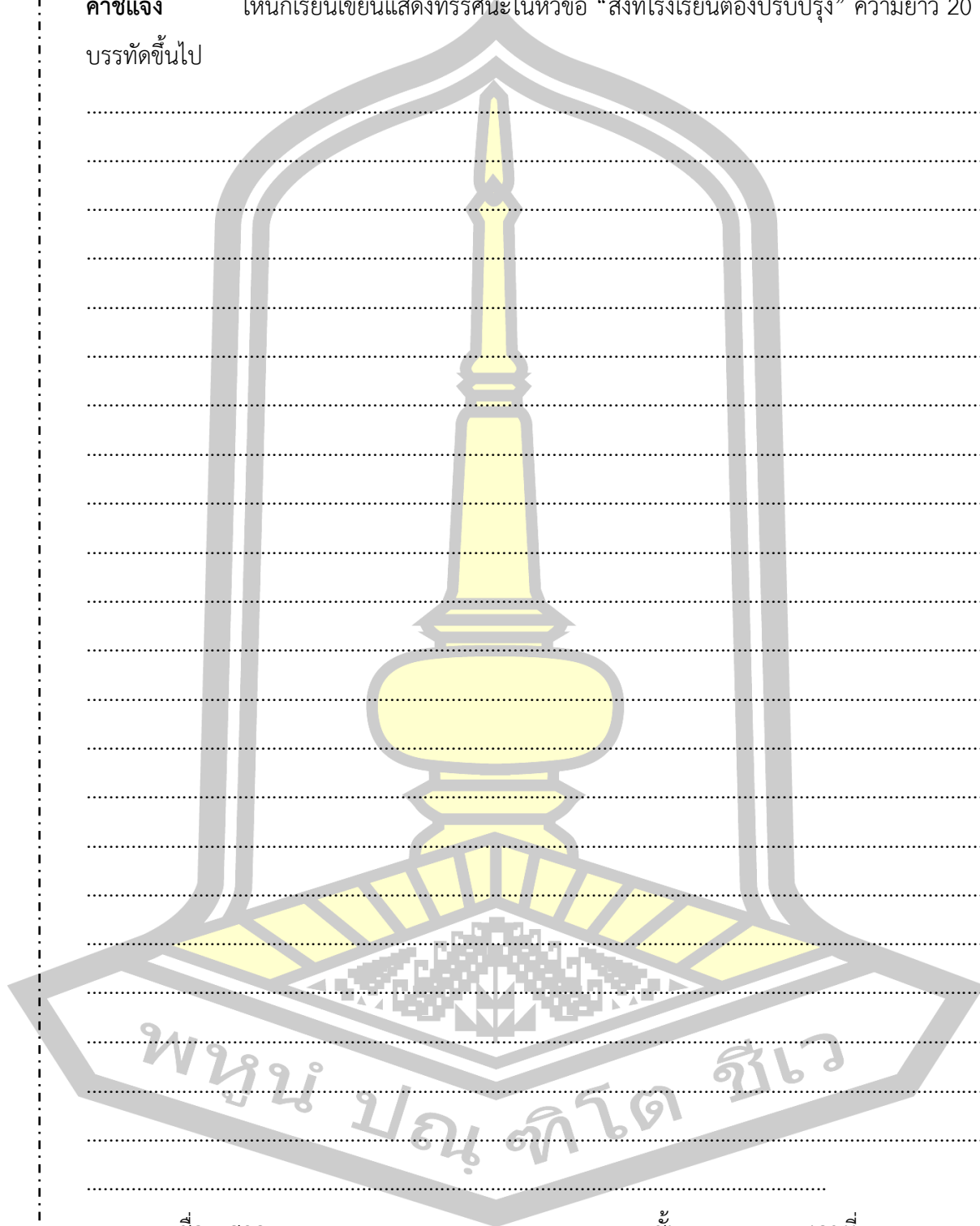
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการแสดงทรรศนะในรูปแบบแผนผังความคิด
ในหัวข้อ “สิ่งที่โรงเรียนต้องปรับปรุง”

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

ตอนที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแสดงทรรศนะในหัวข้อ “สิ่งที่โรงเรียนต้องปรับปรุง” ความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่.....

การตรวจให้คะแนนใบงานที่ 2 เรื่องแสดงทรรศนะ

คำชี้แจง สำหรับประเมินใบงานที่ 2 เรื่องแสดงทรรศนะ ตอนที่ 2

ประเด็น ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. รูปแบบ	ประกอบด้วย 3 ย่อหน้า คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป แสดง ความแปลกใหม่ มีข้อคิด ความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป	ประกอบด้วย 3 ย่อหน้า คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป และ มีข้อคิด ความยาว 15-19 บรรทัด	ไม่ครบ 3 ย่อหน้า และไม่มี ข้อคิด ความยาว 14 บรรทัด
2. การใช้ ภาษา	เขียนสะกดคำถูกต้อง ใช้ คำเชื่อมประโยคได้ดี และ สำนวนโวหารเหมาะสม และสื่อความหมายได้ ชัดเจน	เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 3 คำ ใช้สำนวนโวหาร เหมาะสม ใช้คำเชื่อม ประโยคได้ดี และสื่อ ความหมายได้	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า 5 คำ ใช้สำนวนโวหารไม่ เหมาะสม และสื่อ ความหมายไม่ชัดเจน
3. เนื้อหา	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ เรียง เหตุการณ์ตามลำดับ เสนอ แนวคิดใหม่เกี่ยวกับหัวข้อ ที่กำหนด 4 ประเด็นขึ้นไป และได้ใจความสมบูรณ์	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ได้ และ เสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ หัวข้อที่กำหนด 2-3 ประเด็น และได้ใจความ	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ไม่ตรงกับ หัวข้อที่กำหนดให้ และ เสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ หัวข้อที่กำหนด 1 ประเด็น
4. มารยาท ในการเขียน	เขียนด้วยตัวบรรจง ตัวหนังสืออ่านได้ง่าย และ สะอาดเรียบร้อย	ตัวหนังสืออ่านได้ และ สะอาดเรียบร้อย มีรอย ลบไม่เกิน 3 แห่ง	มีรอยลบมากกว่า 5 แห่ง ตัวหนังสืออ่านยาก

เกณฑ์ประเมิน				
ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
10-12	80-100	4	ดีมาก	ผ่าน
7-9	70-79	3	ดี	ผ่าน
4-6	51-69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1-3	0-50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบประเมินการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน

คำชี้แจง สำหรับประเมินจากการส่งชิ้นงาน/ภาระงาน โดยให้ผู้สอนทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่อง

เลขที่	ชื่อ-สกุล	งาน			รวม (3)	ผลการประเมิน
		งาน ชิ้นที่ 1	งาน ชิ้นที่ 2	งาน ชิ้นที่ 3		

เกณฑ์ประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
3	80-100	4	ดีมาก	ผ่าน
2	70-79	3	ดี	ผ่าน
1	51-69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
0	0-50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวฝนฟ้า บุญปก)

นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์
วิชา ภาษาไทย 6 รหัสวิชา ท33102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด/รูปแบบ/ข้อ/คะแนน

ตอนที่	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	รูปแบบ	ข้อ	คะแนน
1	มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียน เรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียน รายงานข้อมูลสารสนเทศและ รายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ ตัวชี้วัด ท 2.1 ม.4-6/4 ผลงานเขียนของตนเองใน รูปแบบต่าง ๆ	อัตนัย	1-2	24

ลงชื่อ ผู้ออกข้อสอบ

(นางสาวฝนฟ้า บุญปก)

นิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่.....

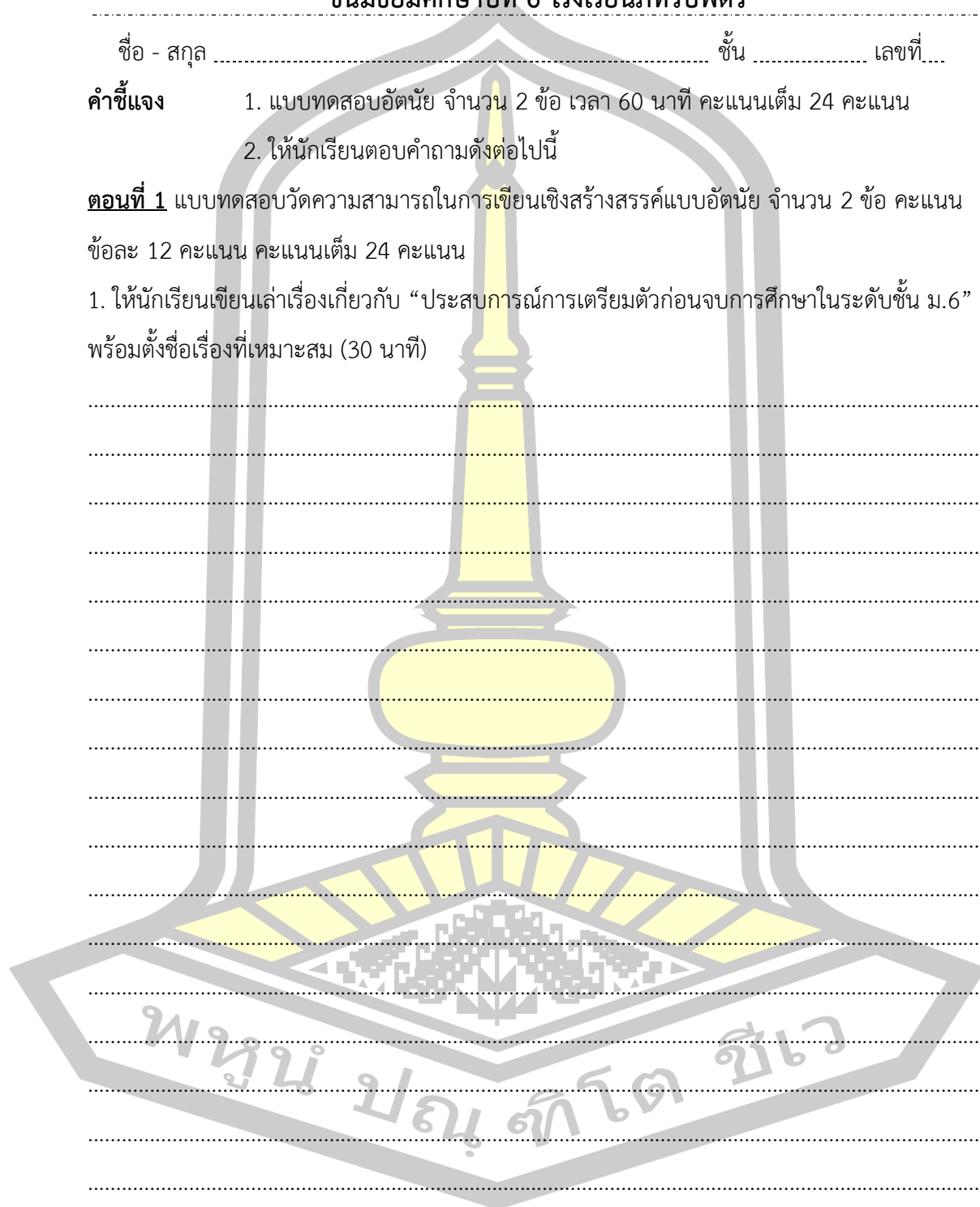
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ เวลา 60 นาที คะแนนเต็ม 24 คะแนน
2. ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

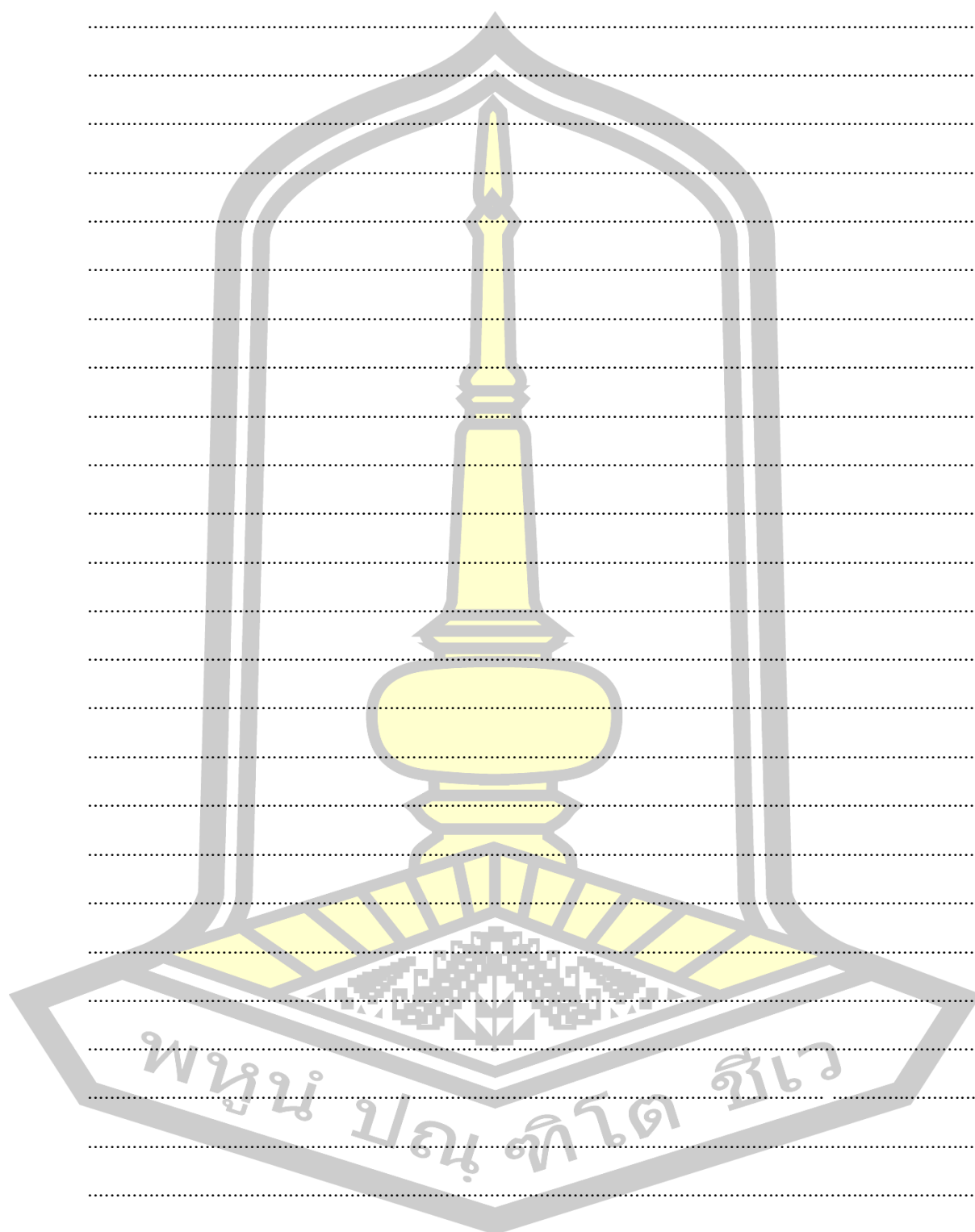
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ คะแนน

ข้อละ 12 คะแนน คะแนนเต็ม 24 คะแนน

1. ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับ “ประสบการณ์การเตรียมตัวก่อนจบการศึกษาในระดับชั้น ม.6” พร้อมตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสม (30 นาที)

2. ให้นักเรียนเขียนแสดงทรรศนะเกี่ยวกับ “ภาพยนตร์” ที่ตนเองสนใจ 1 เรื่อง (30 นาที)

การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

คำชี้แจง สำหรับประเมินตอนที่ 1 ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

ประเด็น ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. รูปแบบ	ประกอบด้วย 3 ย่อหน้า คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป แสดง ความแปลกใหม่ มีข้อคิด ความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป	ประกอบด้วย 3 ย่อหน้า คำนำ เนื้อเรื่อง สรุป และ มีข้อคิด ความยาว 15-19 บรรทัด	ไม่ครบ 3 ย่อหน้า และไม่มี ข้อคิด ความยาว 14 บรรทัด
2. การใช้ ภาษา	เขียนสะกดคำถูกต้อง ใช้ คำเชื่อมประโยคได้ดี และ สำนวนโวหารเหมาะสม และสื่อความหมายได้ ชัดเจน	เขียนสะกดคำผิดไม่เกิน 3 คำ ใช้สำนวนโวหาร เหมาะสม ใช้คำเชื่อม ประโยคได้ดี และสื่อ ความหมายได้	เขียนสะกดคำผิดมากกว่า 5 คำ ใช้สำนวนโวหารไม่ เหมาะสม และสื่อ ความหมายไม่ชัดเจน
3. เนื้อหา	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ เรียง เหตุการณ์ตามลำดับ เสนอ แนวคิดใหม่เกี่ยวกับหัวข้อ ที่กำหนด 4 ประเด็นขึ้นไป และได้ใจความสมบูรณ์	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ได้ และ เสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ หัวข้อที่กำหนด 2-3 ประเด็น และได้ใจความ	นำเสนอสาระสำคัญ ความสัมพันธ์ไม่ตรงกับ หัวข้อที่กำหนดให้ และ เสนอแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ หัวข้อที่กำหนด 1 ประเด็น
4. มารยาท ในการเขียน	เขียนด้วยตัวบรรจง ตัวหนังสืออ่านได้ง่าย และ สะอาดเรียบร้อย	ตัวหนังสืออ่านได้ และ สะอาดเรียบร้อย มีรอย ลบไม่เกิน 3 แห่ง	มีรอยลบมากกว่า 5 แห่ง ตัวหนังสืออ่านยาก

เกณฑ์ประเมิน

ช่วงคะแนน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	ระดับคุณภาพ	แปลผล	การประเมิน
10-12	80-100	4	ดีมาก	ผ่าน
7-9	70-79	3	ดี	ผ่าน
4-6	51-69	2	พอใช้	ไม่ผ่าน
1-3	0-50	1	ปรับปรุง	ไม่ผ่าน

หมายเหตุ คุณภาพระดับดีขึ้นไป ถือว่าผ่านเกณฑ์

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

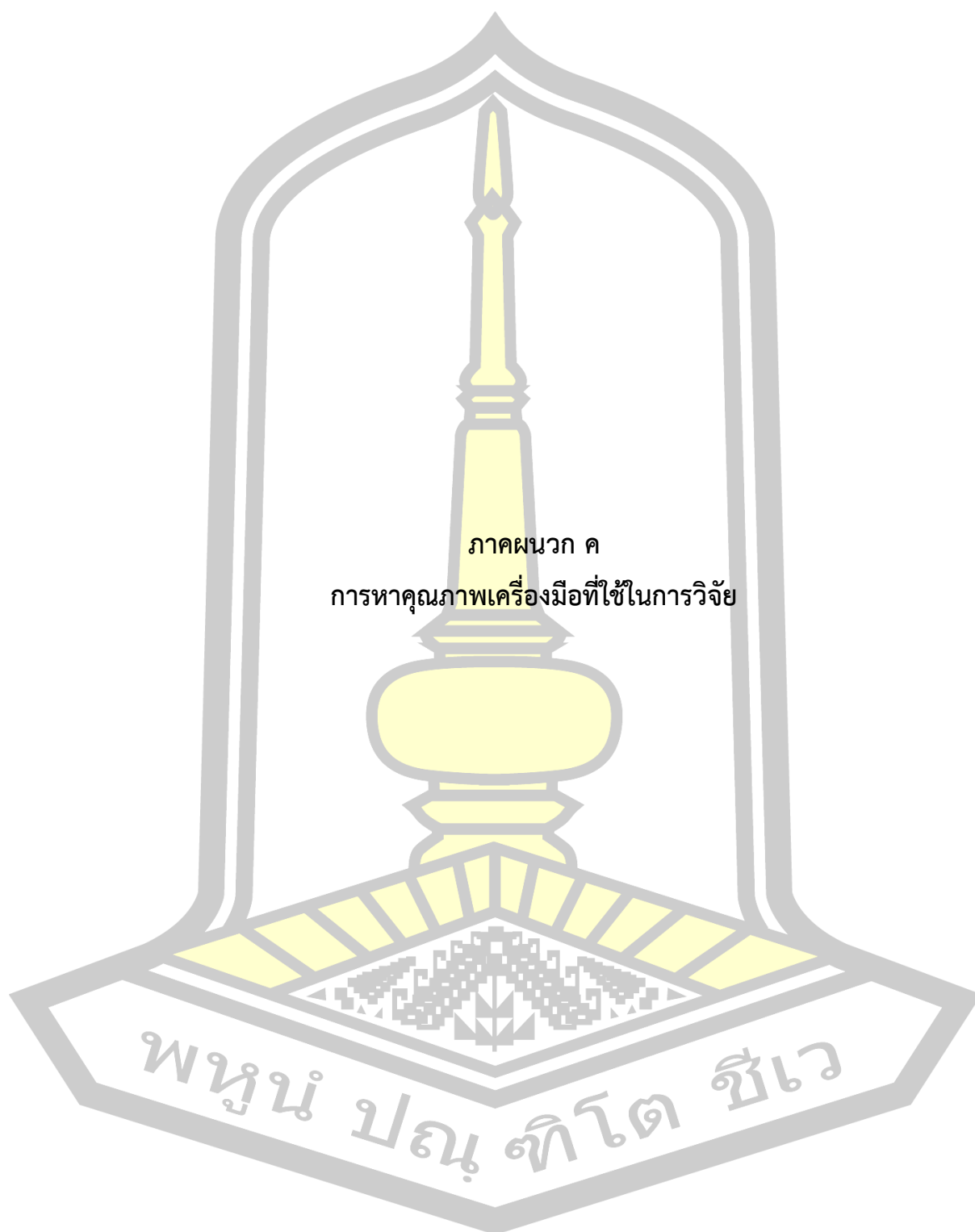
คำชี้แจง แบบวัดความพึงพอใจต่อไปนี้ เป็นข้อความเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ให้นักเรียนพิจารณาข้อความดังกล่าวแต่ละข้อ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องด้านขวามือของข้อความให้ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน ตามความเป็นจริง ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับความคิด ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การจัดการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. ฉันชื่นชอบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด					
2. ฉันรู้สึกสนุกและกระตือรือร้นระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด					
3. ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมกลุ่ม					
4. ฉันตั้งใจที่ได้แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น					
5. ฉันพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในระหว่างการทำกิจกรรม					
6. ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน					
7. ฉันชื่นชอบการทำงานแข่งกับเวลา					
8. ฉันได้ฝึกฝนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น					
9. ฉันอยากให้มีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดในวิชาอื่น ๆ					
10. ฉันรู้สึกว่าจะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนในครั้งนี้ไปต่อยอดได้					

ข้อเสนอแนะ

.....

ภาคผนวก ค
การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุพันธ์ ปณ จิต ชีวะ

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1/6 เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด						
1.1 สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลาง						
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
2. สาระสำคัญ						
2.1 ชัดเจนเข้าใจ						
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3. จุดประสงค์การเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						
3.2 ครอบคลุมทั้งพุทธิพิสัย ทักษะพิสัยและจิตพิสัย						
3.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
4. สาระการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับระดับความรู้ของผู้เรียน						
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
4.3 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน						
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
5.3 เหมาะสมกับเวลา						
5.4 เหมาะสมกับการพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์						
5.5 เป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ สร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด						
5.6 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้						
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
6.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
7. ชิ้นงานและภาระงาน						
7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
7.2 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
7.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
8. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้						
8.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
8.2 เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลมีความ เหมาะสม						
8.3 มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง						
8.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลครอบคลุมทั้ง ด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

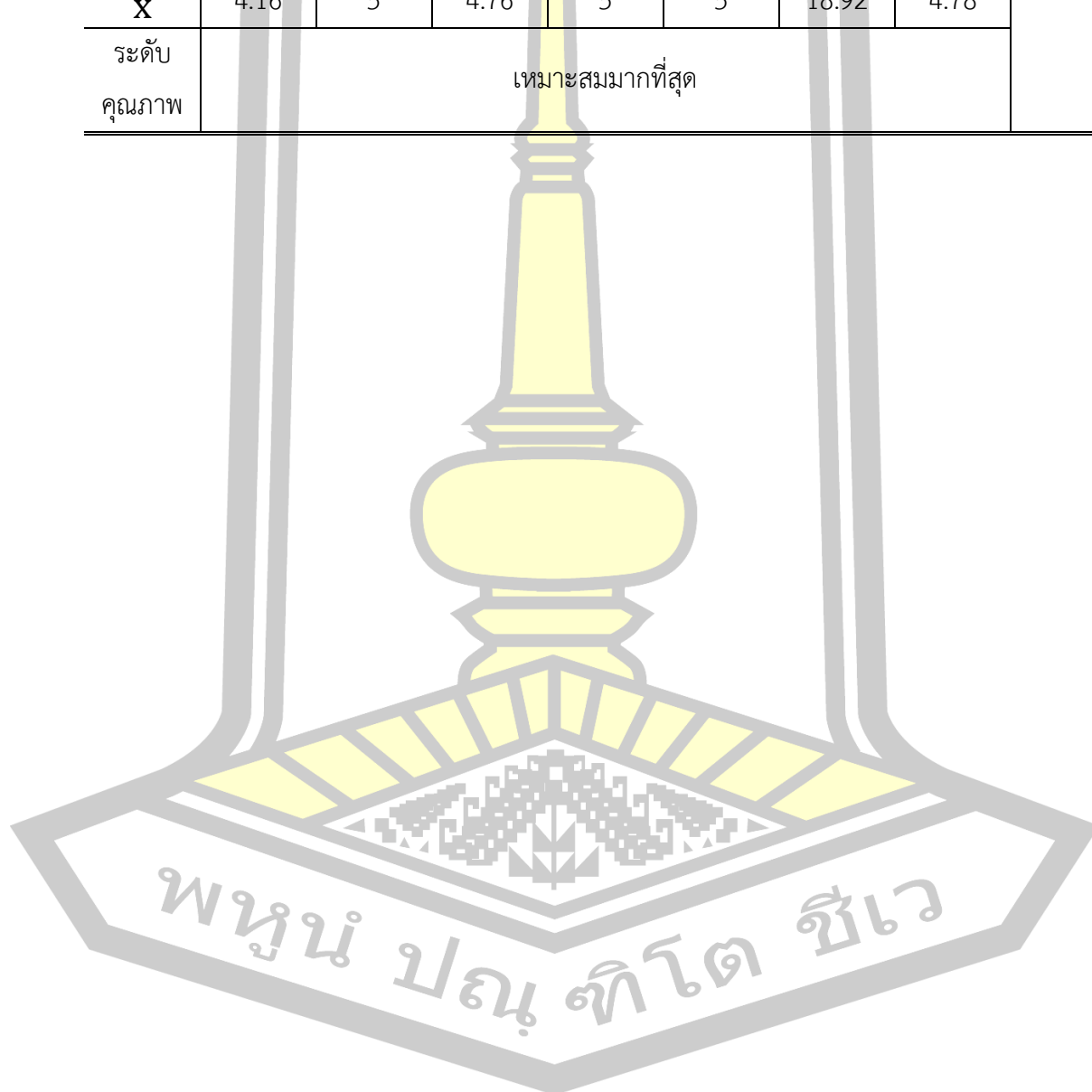
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตารางที่ 10 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเขียนเล่าเรื่อง

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
1.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
2.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
3.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.4	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.5	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.6	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
8.1	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.2	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด

ตารางที่ 10 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คะแนน		
8.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.4	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
รวม	104	125	119	125	125	473	119.6	
$\bar{X}$	4.16	5	4.76	5	5	18.92	4.78	
ระดับ คุณภาพ	เหมาะสมมากที่สุด							

ตารางที่ 11 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การเขียนแสดงพรรณนา

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
1.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
2.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
3.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.4	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.5	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.6	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
8.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
8.2	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด

ตารางที่ 11 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คะแนน		
8.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.4	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
รวม	104	125	120	125	125	474	119.8	
$\bar{X}$	4.16	5	4.8	5	5	18.96	4.79	
ระดับ คุณภาพ	เหมาะสมมากที่สุด							

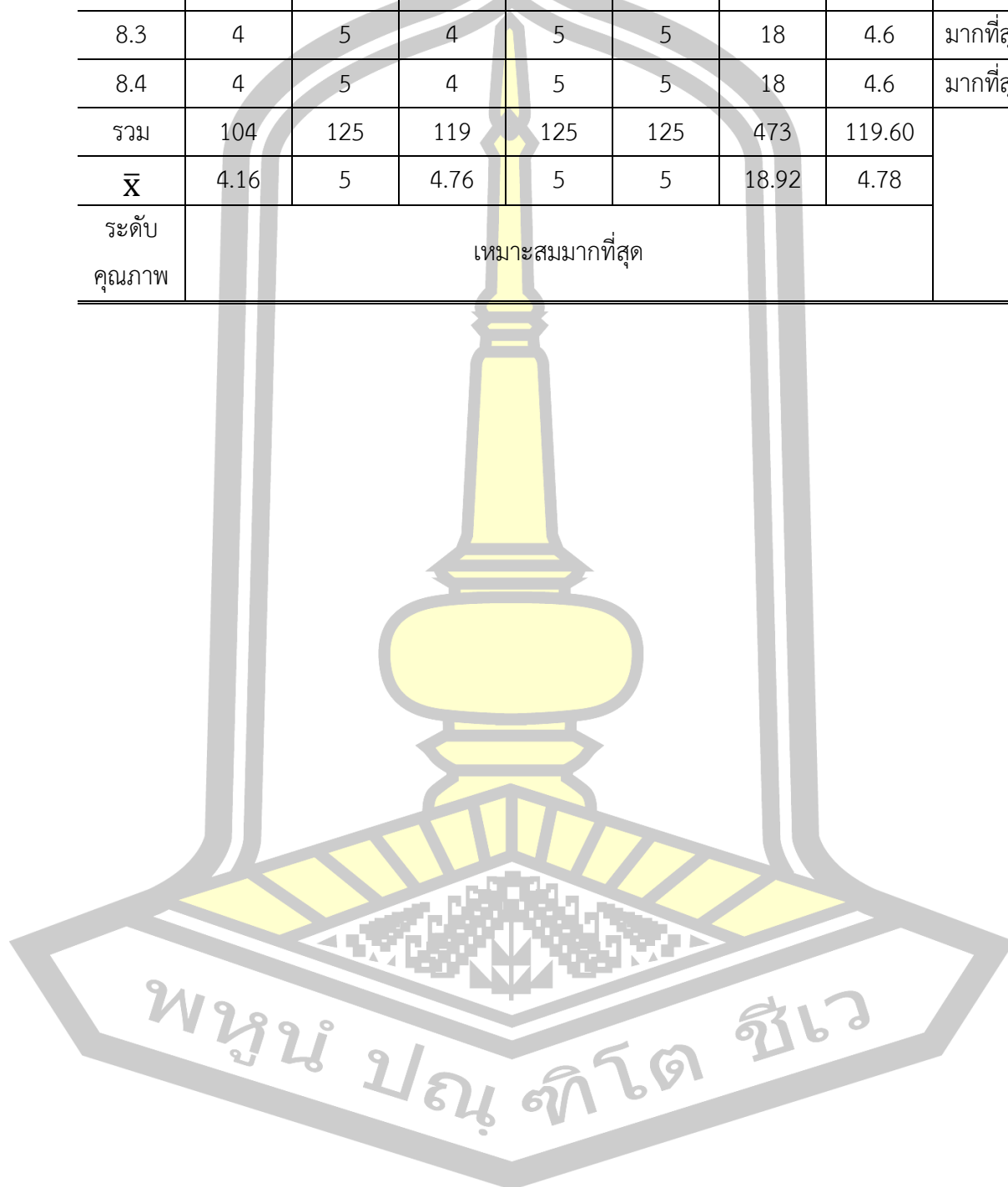

ตารางที่ 12 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การเขียนให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่อง

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
1.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
2.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
3.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.4	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.5	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.6	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
8.1	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.2	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คะแนน		
8.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.4	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
รวม	104	125	119	125	125	473	119.60	
$\bar{X}$	4.16	5	4.76	5	5	18.92	4.78	
ระดับ คุณภาพ	เหมาะสมมากที่สุด							

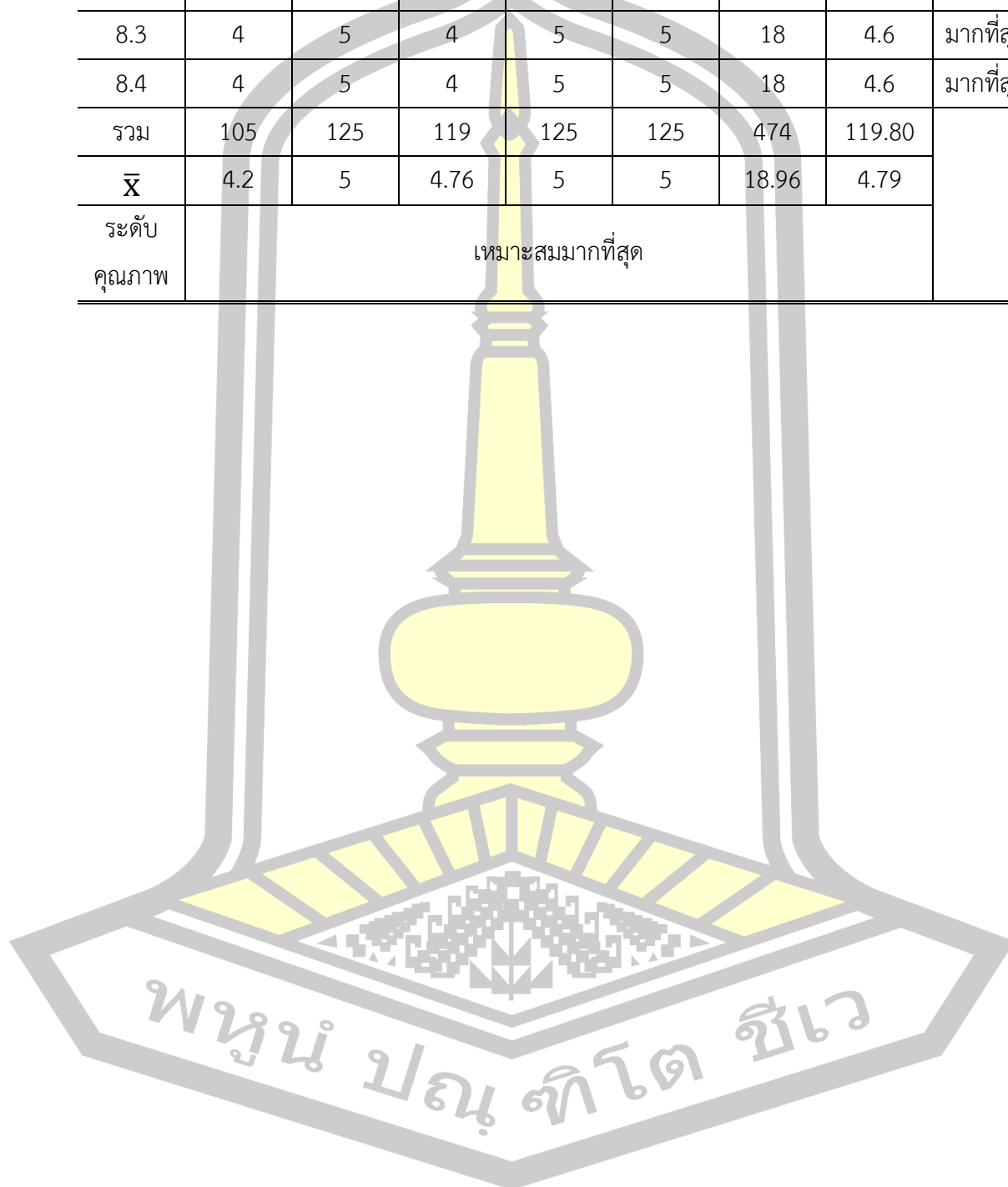

ตารางที่ 13 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การเขียนบทความ

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
1.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
2.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
3.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.4	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.5	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.6	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
6.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
8.2	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คะแนน		
8.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.4	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
รวม	105	125	119	125	125	474	119.80	
$\bar{X}$	4.2	5	4.76	5	5	18.96	4.79	
ระดับ คุณภาพ	เหมาะสมมากที่สุด							

ตารางที่ 14 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนสารคดี

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
1.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
2.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
3.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.4	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.5	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.6	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
6.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
7.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
8.2	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด

ตารางที่ 14 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คะแนน		
8.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.4	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
รวม	106	125	119	125	125	475	120	
$\bar{X}$	4.24	5	4.76	5	5	19	4.8	
ระดับ คุณภาพ	เหมาะสมมากที่สุด							

ตารางที่ 15 แสดงความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การเขียนบันทึกคดี

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
1.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
2.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
2.2	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
3.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
3.3	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
4.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
5.4	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.5	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
5.6	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
6.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
6.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.1	5	5	5	5	5	20	5	มากที่สุด
7.2	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
7.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.1	4	5	5	5	5	19	4.8	มากที่สุด
8.2	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการ ประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
8.3	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
8.4	4	5	4	5	5	18	4.6	มากที่สุด
รวม	106	125	119	125	125	475	120	
$\bar{X}$	4.24	5	4.76	5	5	19	4.8	
ระดับ คุณภาพ	เหมาะสมมากที่สุด							

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยของการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม คะแนน	$\bar{X}$	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	4.16	5	4.76	5	5	18.92	4.78	มากที่สุด
2	4.16	5	4.8	5	5	18.96	4.79	มากที่สุด
3	4.16	5	4.76	5	5	18.92	4.78	มากที่สุด
4	4.2	5	4.76	5	5	18.96	4.79	มากที่สุด
5	4.24	5	4.76	5	5	19	4.80	มากที่สุด
6	4.24	5	4.76	5	5	19	4.80	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย จำนวน 6 แผน						18.96	4.79	มากที่สุด
ระดับ คุณภาพ	เหมาะสมมากที่สุด							

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อคำถาม
ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้วลง
ความเห็นว่ามี ความสอดคล้องหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความคิดเห็นของ
ท่าน ดังนี้

- +1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
-1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย					
1. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทเล่าเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้	1. ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับ “ประสบการณ์การเตรียมตัวก่อนจบการศึกษาในระดับชั้น ม.6” พร้อมตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสม (30 นาที)				
2. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทแสดงทรรศนะตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้	2. ให้นักเรียนเขียนแสดงทรรศนะเกี่ยวกับ “ภาพยนตร์” ที่ตนเองสนใจ 1 เรื่อง (30 นาที)				
	3. ให้นักเรียนเขียนแสดงทรรศนะเกี่ยวกับหัวข้อ “โตไปไม่โกง” (30 นาที)				
3. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่องตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้	4. ให้นักเรียนเขียนบทความให้ความรู้และทักษะเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับวิธีการออกกำลังกายเพื่อดูแลสุขภาพในช่วงวัยรุ่น (30 นาที)				
4. นักเรียนสามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ประเภทบทความตามหัวข้อที่กำหนดให้ได้					

จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อคำถาม	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
5. นักเรียนสามารถเขียนเชิง สร้างสรรค์ประเภทสารคดีตาม หัวข้อที่กำหนดให้ได้	5. ให้นักเรียนเขียนสารคดีเกี่ยวกับประวัติ ความเป็นมาของบุคคลที่ตนชื่นชอบ 1 คน (30 นาที)				
6. นักเรียนสามารถเขียนเชิง สร้างสรรค์ประเภทบันเทิงคดีตาม หัวข้อที่กำหนดให้ได้	6. ให้นักเรียนเขียนบันเทิงคดีประเภทเรื่องสั้น เกี่ยวกับภาพที่กำหนดให้ พร้อมตั้งชื่อเรื่อง ความยาวไม่ต่ำกว่า 20 บรรทัด (30 นาที)				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พูน ปณ จิต ชีโว

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่างข้อคำถามและจุดประสงค์การเรียนรู้ของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก (P_E) และค่าอำนาจจำแนก (D) และค่าความเชื่อมั่นของ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอัตนัย

ข้อ	ค่าความยาก (P_E)	ค่าอำนาจจำแนก (D)	ผลการวิเคราะห์	สรุป
1	0.63	0.21	ใช้ได้	เลือกใช้
2	0.64	0.2	ใช้ได้	เลือกใช้
3	0.74	0.17	ใช้ไม่ได้	-
4	0.73	0.09	ใช้ไม่ได้	-
5	0.56	0.03	ใช้ไม่ได้	-
6	0.56	0.03	ใช้ไม่ได้	-
ค่าความยาก (P_E)			0.63 – 0.64	
ค่าอำนาจจำแนก (D)			0.2 – 0.21	
ค่าความเชื่อมั่น (α - coefficient) เท่ากับ 0.93				

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด โดยเปรียบเทียบตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2556) แล้วลงความเห็นว่ามี ความสอดคล้องหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- +1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 คะแนน หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 คะแนน หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ฉันชื่นชอบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด				
2. ฉันกระตือรือร้นเพราะการเรียนรู้เรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์สนุก				
3. ฉันรู้สึกสนุกระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน				
4. ฉันมีความสุขที่ได้เรียนรู้ เรื่อง การเขียนเชิงสร้างสรรค์				
5. ฉันภูมิใจที่ได้แสดงออกและนำเสนอผลงาน				
6. ฉันชื่นชอบกิจกรรมเพราะได้ทำท่ายตัวเองเรื่องการเขียนเชิงสร้างสรรค์				
7. ฉันชื่นชอบการทำกิจกรรมกลุ่ม				
8. ฉันชอบกิจกรรมที่ได้ทำท่ายความคิด				
9. ฉันพอใจที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม				
10. ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ช่วยเหลือเพื่อน				
11. ฉันรู้สึกมีความสุขในการทำกิจกรรมเขียนเชิงสร้างสรรค์				
12. ฉันดีใจที่ได้แสดงความคิดเห็นและกล้าแสดงออกมากยิ่งขึ้น				
13. ฉันชื่นชอบการทำงานแข่งกับเวลา				
14. ฉันชื่นชอบการมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนในชั้นเรียน				
15. ฉันได้ฝึกฝนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์มากขึ้น				

การจัดการเรียนรู้	ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
16. ฉันอยากให้มีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิดในวิชาอื่น ๆ				
17. ฉันชื่นชอบการออกแบบงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยตนเอง				
18. ฉันรู้สึกมีคุณค่าเมื่อได้ทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จลุล่วง				
19. ฉันรู้สึกที่สามารถนำความรู้ไปต่อยอดได้				
20. ฉันภูมิใจในผลงานการเขียนเชิงสรรค์ที่ดีขึ้น				

ข้อเสนอแนะ

.....

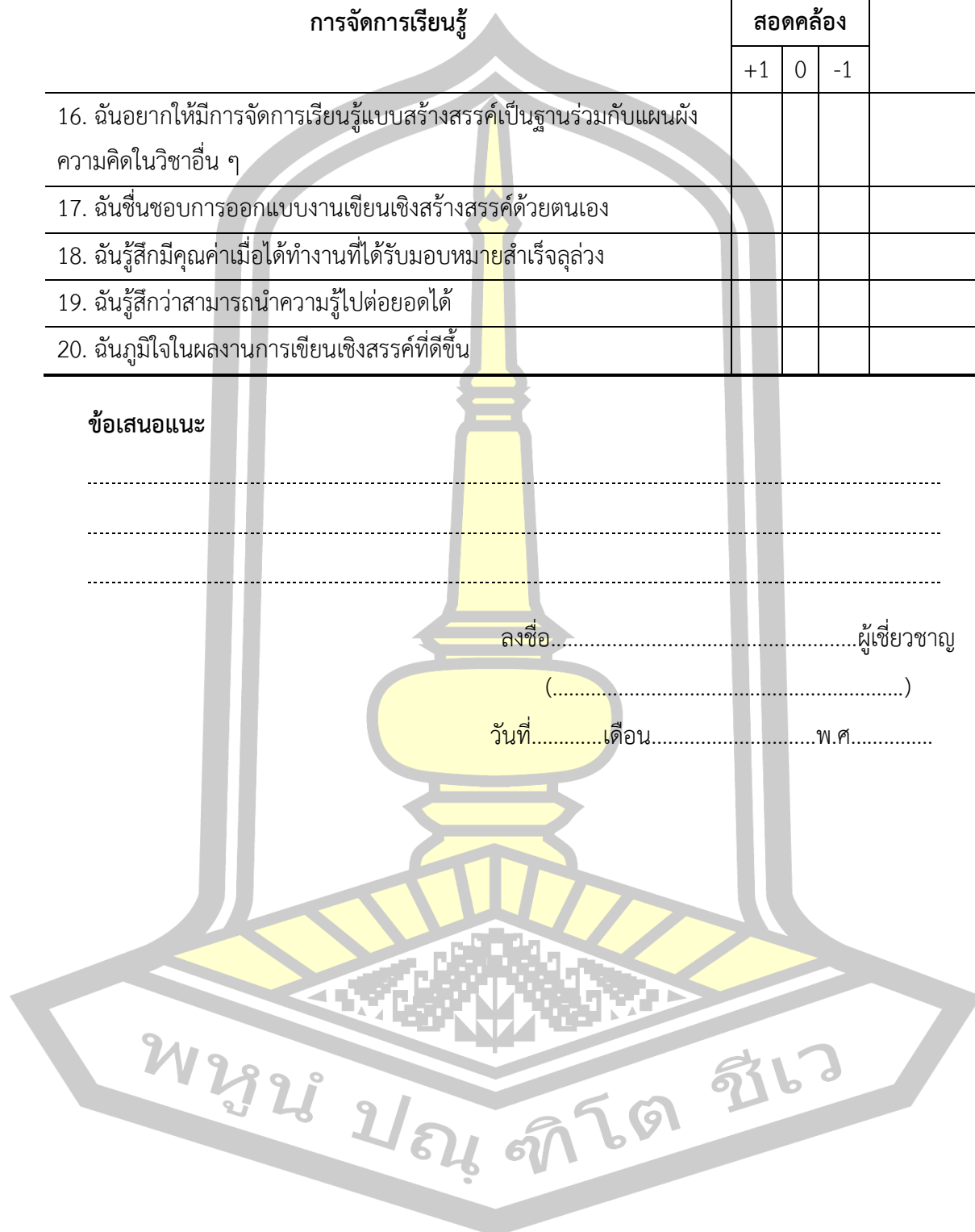
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้เชี่ยวชาญ

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

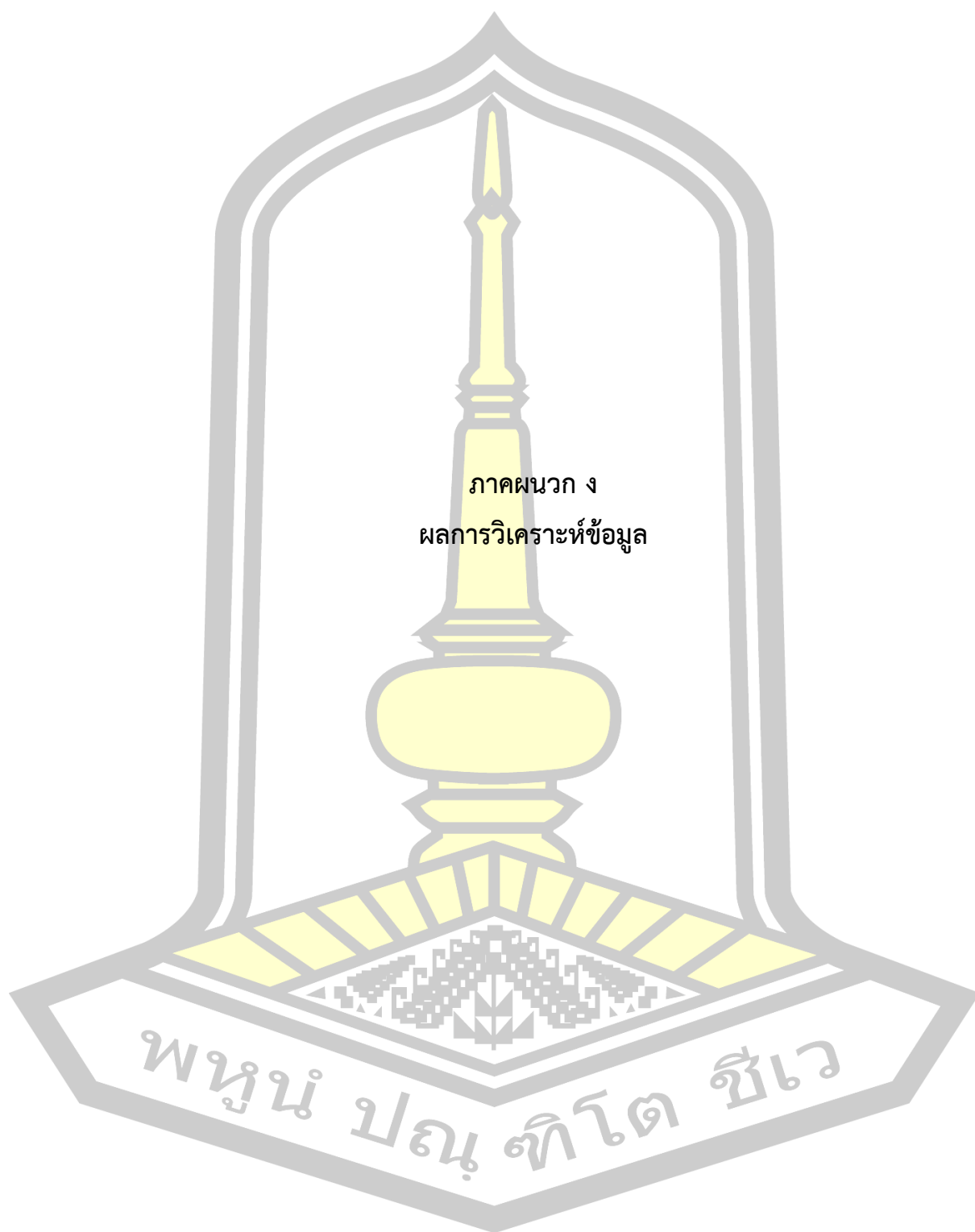
ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวมคะแนน	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (วิธี Item Total Correlation) และค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (วิธี Item Total Correlation)	ผลการพิจารณา	สรุป
1	0.743*	ใช้ได้	เลือกใช้
2	0.386*	ใช้ได้	เลือกใช้
3	-0.387	ใช้ไม่ได้	-
4	-0.27	ใช้ไม่ได้	-
5	0.048	ใช้ไม่ได้	-
6	0.152	ใช้ไม่ได้	-
7	0.477*	ใช้ได้	เลือกใช้
8	0.292	ใช้ไม่ได้	-
9	0.574*	ใช้ได้	เลือกใช้
10	0.574*	ใช้ได้	เลือกใช้
11	0.334*	ใช้ได้	-
12	0.593*	ใช้ได้	เลือกใช้
13	0.454*	ใช้ได้	เลือกใช้
14	-0.109	ใช้ไม่ได้	-
15	0.396*	ใช้ได้	เลือกใช้
16	0.752*	ใช้ได้	เลือกใช้
17	0.58*	ใช้ได้	-
18	0.44*	ใช้ได้	-
19	0.574*	ใช้ได้	เลือกใช้
20	0.213	ใช้ไม่ได้	-

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (α -coefficient) เท่ากับ 0.83

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 ผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

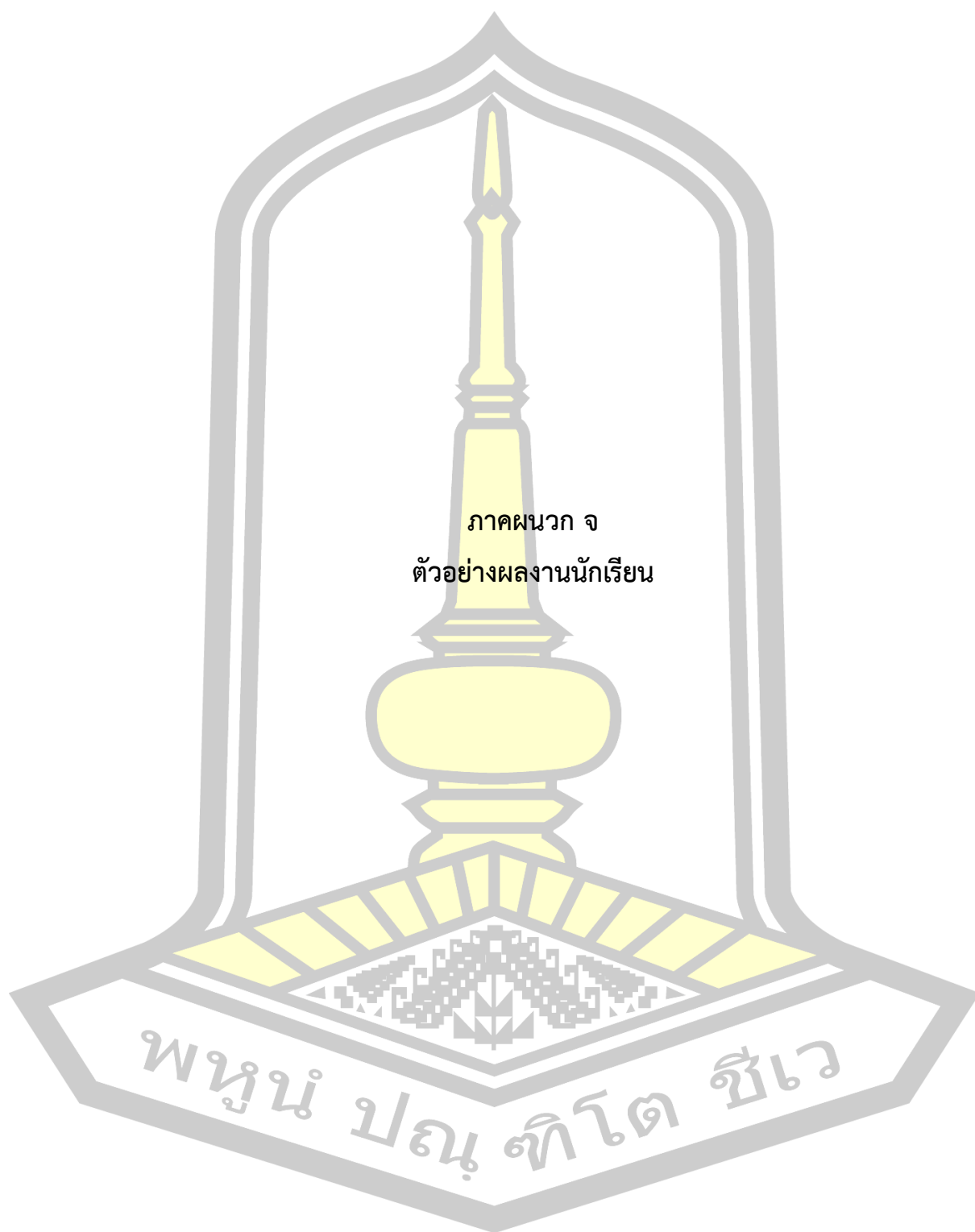
เลขที่	การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด												คะแนนสอบก่อนเรียน (24)	คะแนนรวม (150)	คะแนนสอบหลังเรียน (24)											
	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4						แผนที่ 5			แผนที่ 6							
	ใบงาน (12)	คะแนนสังเกตหลังเรียน (10)	คะแนนมีส่วนร่วม (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	คะแนนสังเกตหลังเรียน (10)	คะแนนมีส่วนร่วม (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	คะแนนสังเกตหลังเรียน (10)	คะแนนมีส่วนร่วม (3)	รวม (25)				ใบงาน (12)	คะแนนสังเกตหลังเรียน (10)	คะแนนมีส่วนร่วม (3)	รวม (25)							
1	11	8	3	22	11	8	3	22	10	10	3	23	8	10	3	21	12	8	3	23	10	9	3	22	133	20
2	12	7	3	22	11	8	3	22	9	7	3	19	8	10	3	21	10	8	3	21	10	9	3	22	127	21
3	12	6	3	21	12	8	3	23	10	8	3	21	12	10	3	25	8	8	3	19	12	9	3	24	133	22
4	9	8	3	20	11	10	3	24	9	9	3	21	10	10	3	23	9	7	3	19	9	9	3	21	128	20
5	9	8	3	20	9	9	3	21	8	8	3	19	9	10	3	22	8	8	3	19	9	8	3	20	121	19
6	11	9	3	23	9	7	3	19	9	9	3	21	10	10	3	23	8	8	3	19	9	7	3	19	124	20
7	10	10	3	23	10	6	3	19	9	8	3	20	9	10	3	22	7	9	3	19	10	7	3	20	123	21
8	9	9	3	21	11	8	3	22	12	7	3	22	8	8	3	19	9	9	3	21	8	10	3	21	126	21
9	9	7	3	19	9	5	3	17	10	6	3	19	9	7	3	19	9	9	3	21	7	10	3	20	115	19
10	8	6	3	17	9	6	3	18	12	7	3	22	10	8	3	21	9	9	3	21	10	8	3	21	120	22
11	9	8	3	20	10	7	3	20	9	7	3	19	9	8	3	20	8	10	3	21	8	8	3	19	119	20
12	9	9	3	21	10	7	3	20	9	10	3	22	11	8	3	22	7	10	3	20	9	7	3	19	124	19
13	11	10	3	24	12	7	3	22	9	10	3	22	6	9	3	18	7	10	3	20	8	7	3	18	124	24
14	11	9	3	23	12	7	3	22	12	6	3	21	8	10	3	21	8	7	3	18	12	8	3	23	128	24
15	10	9	3	22	12	8	3	23	11	8	3	22	7	10	3	20	10	7	3	20	9	8	3	20	127	23
16	9	9	3	21	9	6	3	18	8	6	3	17	12	8	3	23	12	9	3	24	9	8	3	20	123	18
17	10	8	3	21	9	5	3	17	7	6	3	16	9	8	3	20	10	8	3	21	9	6	3	18	113	19

ตารางที่ 21 (ต่อ)

เลขที่	การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด															คะแนนสอบก่อนเรียน (24)								
	แผนที่ 1				แผนที่ 2				แผนที่ 3				แผนที่ 4				แผนที่ 5				แผนที่ 6			
	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนสังเกตชิ้นงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนสังเกตชิ้นงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนสังเกตชิ้นงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนสังเกตชิ้นงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนสังเกตชิ้นงาน (3)	รวม (25)				
18	16	12	7	3	22	11	9	8	3	20	6	8	3	17	8	19	6	3	19	118	22			
19	10	9	6	3	18	9	7	8	3	20	8	9	3	20	9	21	8	10	3	21	119	20		
20	8	8	5	3	16	7	7	8	3	18	7	9	3	19	9	22	8	10	3	21	113	15		
21	9	12	8	3	23	6	9	9	3	21	5	9	3	17	11	23	8	9	3	20	121	11		
22	10	11	8	3	22	11	9	9	3	18	6	9	3	20	6	15	12	8	3	23	121	21		
23	11	10	8	3	21	8	10	9	3	22	7	10	3	20	9	18	9	9	3	21	123	19		
24	15	8	8	3	19	9	8	5	3	15	6	10	3	19	8	18	6	10	3	19	110	17		
25	14	10	7	3	20	8	8	6	3	19	8	10	3	21	8	19	10	10	3	23	121	19		
26	17	7	6	3	16	6	7	7	3	16	6	10	3	19	8	18	6	10	3	19	104	15		
27	15	10	7	3	20	12	9	8	3	18	11	9	3	23	10	19	12	9	3	24	128	20		
28	16	8	7	3	18	10	7	8	3	19	9	9	3	21	9	19	8	9	3	20	117	18		
29	16	10	7	3	20	12	10	8	3	20	8	9	3	20	10	20	8	9	3	20	125	20		
30	15	12	8	3	23	10	7	8	3	23	9	9	3	21	8	19	9	8	3	20	126	23		
31	9	7	8	3	18	8	7	8	3	21	8	9	3	20	11	22	8	7	3	18	117	17		
32	17	11	9	3	23	10	7	7	3	18	9	9	3	21	10	20	10	6	3	19	121	20		
33	8	6	7	3	16	8	6	7	3	19	10	9	3	22	7	18	8	5	3	16	108	11		
34	13	8	9	3	20	8	8	7	3	21	10	9	3	22	8	20	9	6	3	18	120	18		
35	13	12	7	3	22	8	8	7	3	21	10	8	3	21	8	20	11	6	3	20	123	18		
36	16	9	6	3	18	11	7	7	3	22	8	7	3	18	9	21	11	7	3	21	121	21		

ตารางที่ 21 (ต่อ)

เลขที่	การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับแผนผังความคิด																คะแนนสอบก่อนเรียน (24)									
	แผนที่ 1				แผนที่ 2				แผนที่ 3				แผนที่ 4				แผนที่ 5				แผนที่ 6					
	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนผู้เรียนงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนผู้เรียนงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนผู้เรียนงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนผู้เรียนงาน (3)	รวม (25)	ใบงาน (12)	แบบทดสอบหลังเรียน (10)	คะแนนผู้เรียนงาน (3)	รวม (25)	คะแนนรวม (150)					
37	9	7	3	19	11	7	3	21	8	7	3	18	8	7	3	18	12	8	3	23	11	10	3	24	123	22
38	10	7	3	20	4	6	3	13	6	7	3	16	6	8	3	17	12	5	3	20	6	9	3	18	104	16
39	6	8	3	17	6	7	3	16	8	7	3	18	6	7	3	16	12	7	3	22	6	8	3	17	106	12
40	6	9	3	18	6	7	3	16	8	8	3	19	6	8	3	17	7	7	3	17	7	8	3	18	105	12
รวม	380	309	120	809	375	296	120	791	363	305	120	788	334	355	120	809	360	319	120	799	359	327	120	806	4802	759
$\bar{x}$	9.5	7.73	3	20.2	9.38	7.4	3	19.8	9.08	7.63	3	19.7	8.35	8.88	3	20.2	9	7.98	3	20	8.98	8.18	3	20.2	120.05	18.98
S.D.	1.72	1.18	0.00	2.19	2.01	1.19	0.00	2.62	1.70	1.17	0.00	2.05	1.73	0.99	0.00	2.01	1.60	1.21	0.00	1.80	1.67	1.39	0.00	1.93	7.42	3.30
ร้อยละ	17.6	14.3	5.56	37.5	17.4	13.7	5.56	36.6	16.8	14.1	5.56	36.5	15.5	16.4	5.56	37.5	16.7	14.8	5.56	37	16.6	15.1	5.56	81	80.03	79.08

ใบงานที่ 2 เรื่องบันทึงคดี

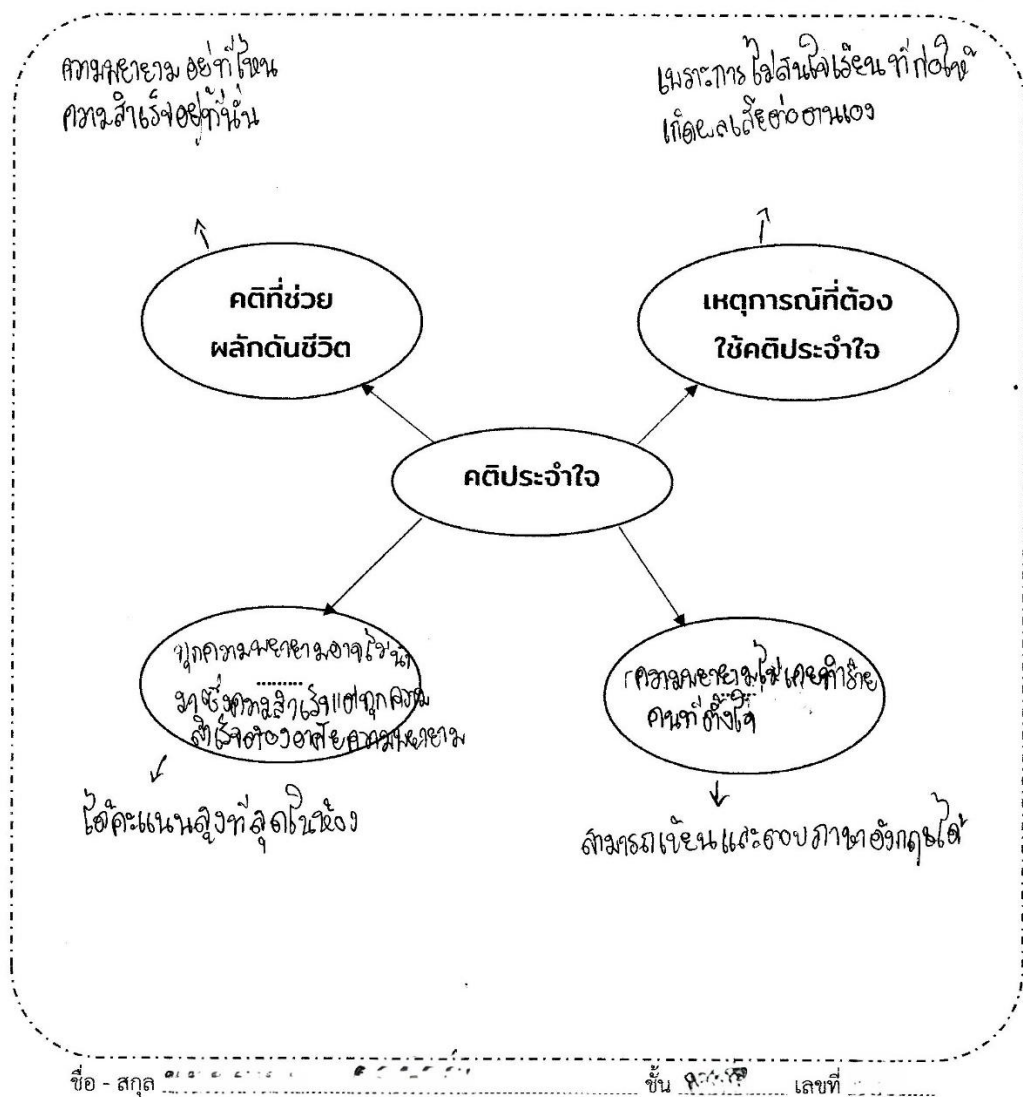

ตอนที่ 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการเขียนเรื่องสั้นในรูปแบบแผนผังความคิด

ในหัวข้อ “คติประจำใจ”

ตอนที่ 2

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเขียนเรื่องสั้นในหัวข้อ “คติประจำใจ” ความยาว 20 บรรทัดขึ้นไป

ทุกจากล่าวถึงเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่ตั้งใจดีในวันพฤหัสบดีตัวเองให้ไปอยู่ในจุดที่
 ครุณครวครวหัว โอษฐ์ต้อง สอดคล้องคำพูดของคนในครอบครัวการวิพากษ์วิจารณ์ ในสิ่งที่พยายาม
 ตั้งใจทำ เป็นอย่างมาก เพื่อที่จะลบคำติของคนที่ภายนอกและคนในครอบครัว ได้นั่นเอง
 สวัสดิ์ดีคนชื่อ ใจดีนะคะ ตัวหนูเองเมื่อจำความได้นั้นก็โตมากในตระกูลที่ไม่มีใคร
 ที่เ็นงานการเรียนนั้นถึงปริญญาตรี ชักคนเพราะแต่ละคนนั้นก็ต่างทำงานหาเงินเลี้ยงกยของตัวเอง
 เพื่อให้มีกินมีใช้ แต่ ในด้านการศึกษา นั้น ไม่มีแม้แต่คนเดียว ซึ่งครอบครัวหนูนั้นก็มีตัวหนู
 เองที่ขยันตั้งใจเรียนมาตั้งแต่ โหนแต่ ไร่ และถูกที่นั่นส่งเรียนที่เค่งตั้งแต่เด็ก แต่ต้อง นอนเคีย
 ทำ ณ ตอนนั้นตัวหนูเองทำได้แค่ ใจกับสิ่งๆ โจนครอบครัวบังคับเรียนหรือไม่
 เพราะบางทีเราเองก็เห็นเด็กคนอื่นเล่นกันหลังเลิกเรียน แต่เรากลับต้องมานั่งเรียนในสิ่งที่เราไม่รู้
 ว่าจะเรียนไปทำไม พ่อกับแม่ ไม่เข้าใจเลย ณ ตอนนั้นหนูเองก็ได้แต่สงสัยกับสิ่งที่ทำ
 ทั้งสองทำ พ่อถึงวัยที่ นั้นต้อง สอบเข้าเพื่อเรียนในชั้นมัธยมต้นนั้นหนูก็ได้ ได้รับความสามารถของหนู
 ที่ ได้เรียนที่เค่งทั้ง เรียนตามคุณครูสอนบ้าง จนได้วิชาคัดเลือกเข้าศึกษาต่อตอนนั้นหนูก็ได้ทำใจ
 เป็นอย่างมาก แต่ก็ ได้หัวใจ ไม่ทำตามที่คนอื่นมันก็ยัง เข้มแข็ง ไม่เรียนจนตัวหนูเอง ได้เงินมา
 สบายสบาย ช่วง ตอนนั้น นั้นความกดดันของทางบ้านยังมีมากขึ้น และการกดดันจากตัวหนูเองด้วย
 ที่กลัวว่าหากทำคะแนนสอบเข้า ในคณะที่อยากเข้าไม่ได้ หละ แต่หากคะแนนไม่ลดลง ชักถ่วงก็อาจจะไม่รู้
 เลยกี่ได้ ทำ ในงานที่ฉันทุ่มเทเข้าหนังสือ เรียนคอร์สสอนไฉนนั้น จะทำให้ ฉันสอบติด
 ในคณะที่ฉันอยากเข้า และเป็นคนแรกในครอบครัวที่ได้เรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย
 ทั้งนี้ หากความสำเร็จของเราจะ ขึ้นอยู่กับ คำพูดคนนั้นตัวเราเองก็จะ ไม่รู้ เลขาเรา
 มีความสามารถถึงขนาดนี้ เพราะตัวเราเองนั้นก็มีความพยายามมากพอที่จะทำ ให้คนรอบข้าง
 ได้เห็นว่า “ จงอดทนและตั้งใจทำในสิ่งที่เราต้องการให้ดีที่สุดแล้ววันนั้นจะมาถึง”

รูปแบบ = 3

การใจหมาย = 3

= 12

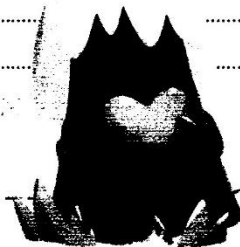
เนื้อหา = 3

มารยาทในการเขียน = 3

ชื่อ - สกุล

ชั้น

เลขที่

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนภัทรบพิตร

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบอิตินัย จำนวน 2 ข้อ เวลา 60 นาที คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน
 2. ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์แบบอิตินัย จำนวน 2 ข้อ คะแนนข้อละ ๕ คะแนน คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน

1. ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับ “ประสบการณ์การเตรียมตัวก่อนจบการศึกษาในระดับชั้น ม.6”

พร้อมตั้งชื่อเรื่องที่เหมาะสม (30 นาที)

เรื่อง ความเพียรและความมุ่งมั่น
ถ้ากล่าวถึงช่วงเวลาที่ได้มาเรียนปลายทุกคนเพื่อรอคองให้ ไม่แพ้
ช่วงเวลาที่จะสำเร็จการศึกษา เพราะเวลาที่เราเปรียบเสมือนจุดสิ้นสุดของการเป็นเด็ก
มัธยม แต่ในเวลาเดียวกันก็เป็นจุดเริ่มต้นของการออกไปรับใช้ เพื่อค้นหาความ
ฝันของทางเองเช่นกัน

ข้อที่ ๑.๑ ปีที่ทุกคนเพื่อรอ ความฝันที่จะได้เจอ อนาคตที่ทุกคน
วาดฝันไว้ว่าถึงจะมีอะไรก็ตาม แต่ใช้รออนาคตและความฝันนั้นจะเป็นจริงได้ โดยง่าย
จะต้องผ่านอุปสรรคมากมายที่คาดไม่ถึง ซึ่งฉันก็เป็นเด็ก ม.๖ คนหนึ่งที่กำลังรอตามฝัน
ที่ตนเองตั้งใจไว้ ซึ่งกว่าจะได้เห็นทางมาถึงนั้น ต้องใช้ทั้งแรงกายและแรงใจ อุตสาหะ
ที่ต้องอดทนเพื่อความฝันให้ได้ และแน่นอนว่าสิ่งหนึ่งที่เป็นบันไดสำคัญในการมาถึง
ฝันได้ คือ ความมุ่งมั่นที่มักจะมาพร้อมความคาดหวังเสมอ ถ้าบ่นเวลาผ่านไปให้
ครั้งหนึ่ง ฉันคงคิดว่านี่จะเป็นอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดในครั้งหนึ่ง แต่พอมาวันนี้ วันที่ฉัน
สามารถก้าวผ่านมันมาได้ ความมุ่งมั่นในครั้งนั้น ก็เป็นเพียงภูเขาอีกลูกหนึ่ง
ที่ฉันสามารถผ่านมันมาได้ในทุกครั้ง

สุดท้ายนี้ ไม่ว่าทุกคนจะได้รับบทใดในการสำเร็จการศึกษาได้ดีเท่าไร
ฉันก็จะขอปลื้มใจทุก ๆ ทำนองทดสอบเราอยู่เป็นประจำ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ฉันได้
เรียนรู้จากประสบการณ์ในครั้งนี้ คือ จงเตรียมตัวรับมือกับความผิดหวังมากกว่า
การเฝ้ารอให้ความหวังนั้นเป็นจริง

รูปแบบ = 2

การพิจารณา = 3

เนื้อหา = 3

ทรัพยากรการเขียน = 3

= 11

2. ให้นักเรียนเขียนแสดงทรรศนะเกี่ยวกับ “ภาพยนตร์” ที่ตนเองสนใจ 1 เรื่อง (30 นาที)

เรื่อง นิลดาบามส์ ไกอ

สังคมในปัจจุบันทำเหมมีอำนาจเหนือความถูกต้อง จนกลายเป็นบ่อเกิด
การทุจริตในองการ ขอบการสอบแบ่งขึ้นระดับ โลก หักเร้นหน้าก ระกัคหนึ่งวางแนว
โองข้อสอบด้วยคณลยสูง แต่เงินเดิมพันก็สูงเช่นกัน ทว่าเรออาจจะต้องสูญเสียมากกว่า
สิ่งที่ได้มา

ซีรีส์เรื่องนี้ เป็นเรื่องที่จะสะท้อนสังคมและตีแผ่แรงคิในเรื่อ สุาหะ
กัเศกต่างกัน เงินถือเป้น ฐักปัจจัยหนึ่งทำเป็นต้นเหตุสำคัญใน การ โกงในครั้งห
ลัห ได้กัห้เร้นทำถือ่าเป็นคัวค้อปนหหหรือในด้านการเร้น และเป้นผู้ริเริ่ม
แผนการโกงสอบ STIC ซึ่งเป้นการสอบเพื่อ ไล่คหหะนั้หมหาลัยขึ้นห้ระดับโลก
โดยการสอบจะเริมสอบผลาได้ยกกันทั่วโลก โดยม้ผู้ร่วมการโกงในครั้งห้ คือ
แมงค้ ผู้กักลั้ขการโกงเป้นชีวิตจิตใจ สดทำบ แล้วจุดจบของการโกงในครั้งห้
คือ ผู้กัม่เิน และอำนาจที่จะสามารถอยู่รอดในครั้งห้

มนุษย์เ็นลั้หมเ็นทางกาใช้ชีวิตที่ไมเท่ากัน บางคนเกิดมามีร้อม
ความสมบูรณ์เ็นแบบ บางคนเกิดมามีร้อมความยากลำบาก แต่อย่างไรก็ตาม
เส้นทางที่เลือกเดินนั้น ต้องอยู่ภายใต้ความถูกต้อง แม้จะยากลำบากแต่สุดท้าย
ปลายทางที่รอเอนอยู่มันจะงดงามเ็นมอ

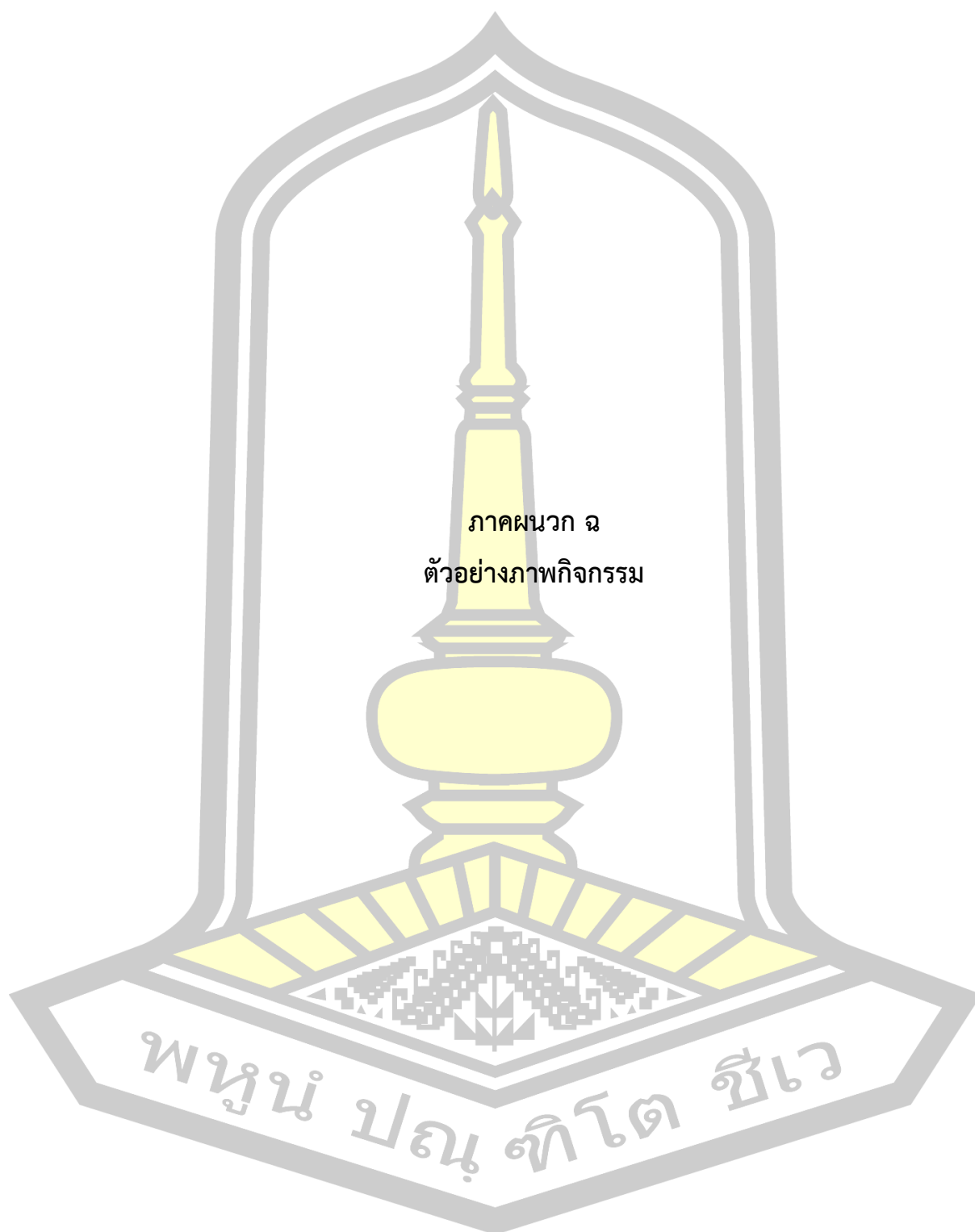
$$\text{รูปแบบ} = 2$$

$$\text{กขให้บท} = 3$$

$$\text{เนื้อห} = 3$$

$$\text{ทระกัคเ็นทระเียง} = 3$$

$$= 11$$

ภาคผนวก ฉ
ตัวอย่างภาพกิจกรรม

พูนัน ปณ จิต ชีเว

ตัวอย่างภาพกิจกรรม

พูน ปณ ฑิต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวฝนฟ้า บุญปก
วันเกิด	8 มีนาคม พ.ศ. 2541
สถานที่เกิด	อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 99/26 หมู่ 18 ตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ 31000
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนอนุบาลบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2558 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2563 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ฑิต ชีเว